

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΗ 23 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1960

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
202

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ 4125

Περί κυρώσεως του Κώδικος Φορολογικής Δικονομίας και περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως του 'Οργανισμού των Φορολογικών Δικαστηρίων και καθορισμού των τελών διαδικασίας.

ΠΑΥΛΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ομοφώνως μετά της Βουλής, αποφασίζομεν και διατάσσομεν :

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Άρθρον πρώτον.

Κυροῦται ὁ ὑπὸ τῆς συσταθείσης κατὰ τὸ Ν. Διάταγμα 3603)1956 εἰδικῆς Ἐπιτροπῆς συντάξεως Κώδικος Ὁργανισμοῦ Φορολογικῶν Δικαστηρίων καὶ Φορολογικῆς Δικονομίας καταρτισθεὶς Κώδιξ Φορολογικῆς Δικονομίας, ἔχων οὕτως :

Κ Ω Δ Ι Σ

ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

Περί δικαιοδοσίας καὶ ἀρμοδιότητος τῶν φορολογικῶν δικαστηρίων.

ΤΜΗΜΑ Α'.

Δικαιοδοσία.

Άρθρον 1.

Φορολογικαὶ διαφοραί.

Εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῶν τακτικῶν φορολογικῶν δικαστηρίων ὑπάγονται α) αἱ ἐν ἀρθρῷ 1 τοῦ κώδικος περὶ ὀργανισμοῦ τῶν φορολογικῶν δικαστηρίων διαφοραί, β) αἱ διαφοραὶ αἱ ἀναφερόμεναι ἐκ τῆς διὰ διοικητικῶν πράξεων ἐπιβολῆς πάσης φύσεως κυρώσεων διὰ παράβασιν διατάξεων τῆς φορολογικῆς φύσεως νομοθεσίας (περιλαμβανομένης καὶ τῆς τελωνειακῆς, τῆς περὶ μονοπωλίων, καπνοῦ, οἶνοπνεύματος καὶ τῶν συναφῶν) καὶ ἂν αὗται ἐπιβάλλωνται αὐτοτελῶς ἢ ἀσχέτως πρὸς ὑποχρέωσιν καταβολῆς φόρου, εἰσφορῆς, τέλους ἢ ἄλλου δικαιώματος τοῦ Δημοσίου.

Άρθρον 2.

Ἐξέτασις παρεμπιπτόντων.

Τὰ φορολογικὰ δικαστήρια, ἐπιφυλασσόμενα τῶν περὶ θεσπισθέντων διατάξεων τοῦ ἀρθροῦ 120 τοῦ καρόντος, δικαιούνται νὰ ἐξετάζωσι τὰ παρεμπιπτόντως ἀνακύπτοντα ζητήματα ἀρμοδιότητος τῶν λοιπῶν δικαστηρίων, τῆς ἐπὶ τούτων

ἀποφάσεων αὐτῶν ἰσχυοῦσης μόνον ἐπὶ τῆς τριθείτης φορολογικῆς διαφορᾶς.

Άρθρον 3.

Ἀνάθεσις διαδικαστικῶν πράξεων εἰς ἄλλας ἀρχάς.

Τὸ φορολογικὸν δικαστήριον δύναται νὰ ἀναθέτῃ τὴν ἐνέργειαν ἐπὶ μέρους διαδικαστικῶν πράξεων, μὴ συνδυμένων νὰ διεξαχθῶσιν ἐν τῇ ἐδρᾷ αὐτοῦ ἢ ἐτέρου φορολογικοῦ δικαστηρίου, εἰς τοὺς κατὰ τόπον ἀρμοδίους εἰρηνοδίκας, προκειμένου δὲ περὶ προσώπων ἢ πραγμάτων εὑρισκομένων ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, εἰς τὰς οἰκείας ἐλληνικὰς προξενικὰς ἀρχάς.

Άρθρον 4.

Διαφοραὶ ἐπὶ φορολογικῶν ὑπερ τρίτων.

Ἐπεκτετινομένης τῆς δικαιοδοσίας τῶν φορολογικῶν δικαστηρίων κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἀρθροῦ 1 τοῦ κώδικος περὶ ὀργανισμοῦ τῶν φορολογικῶν δικαστηρίων, τα ἐν τῷ παρόντι περὶ τοῦ Δημοσίου καὶ τῶν ὀργάνων αὐτοῦ ὀριζόμενα ἐφαρμόζονται ἀντιστοίχως διὰ τὸν ὑπὲρ οὗ ἐπιβάλλεται ὁ φόρος ῥήμων ἢ τὴν κοινότητα ἢ ἄλλο νομικὸν πρόσωπον δημοσίου δικαίου καὶ τὰ ὄργανα αὐτῶν.

ΤΜΗΜΑ Β'.

Καθ' ὅλην καὶ κατὰ ἰσὺν ἀρμοδιότης τῶν φορολογικῶν δικαστηρίων.

Άρθρον 5.

Δύο βαθμοὶ δικαιοδοσίας.

1. Δύο βαθμοὶ δικαιοδοσίας τῶν φορολογικῶν δικαστηρίων ὑπάρχουσι, τὴν τήρησιν τῶν ὁποίων ἐξετάζει τὸ δικαστήριον καὶ ἐξ ἐπαγγέλματος.

2. Φορολογικὴ ὑπόθεσις δὲν δύναται νὰ εἰσαχθῇ ἀπ' εὐθείας εἰς φορολογικὸν δικαστήριον κρίνον κατ' ἐφεξῆς, πλην ἂν ἄλλως ὁ νόμος ὀρίξῃ.

Άρθρον 6.

Καθ' ὅλην ἀρμοδιότης.

1. Εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν πρωτοβαθμίων φορολογικῶν δικαστηρίων ὑπάγονται αἱ προσφυγαὶ ἐπὶ τῶν κατὰ τὸ ἀρθρον 1 διαφορῶν, ἐκδικαζόμεναι ὑπὸ μονομελῆ ἢ τριμελῆ σύνθεσιν τοῦ δικαστηρίου κατὰ τὰς ὑπὸ τοῦ νομ. διατάγματος 3845) 1958 «περὶ κώδικος ὀργανισμοῦ τῶν φορολογικῶν δικαστηρίων» καθοριζόμενας διακρίσεις.

2. Τὸ πρωτοβάθμιον φορολογικὸν δικαστήριον ἐν τριμελεὶ συνθέσει εἶναι ἀρμόδιον καὶ ἐπὶ τῶν ἐφίσεων κατ' ἀποφάσεων ἐκδοθεισῶν ὑπὸ μονομελῆ σύνθεσιν. Τῆς τριμελοῦς συνθέσεως ἀποκλείεται ὁ ἐν πρώτῳ βαθμῷ διέστας δικαστής.

*Άρθρον 7.

Εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν δευτεροβάθμιων φορολογικῶν δικαστηρίων ὑπάγονται αἱ ἐφέσεις κατ' ἀποφάσεων τῶν τριμελῶν πρωτοβάθμιων φορολογικῶν δικαστηρίων, ἐκδικαζόμεναι ὑπὸ τριμελῆ ἢ πενταμελῆ σύνθεσιν τοῦ δικαστηρίου κατὰ τὰς ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ νομ. διατάγματος 3845)1958 καθοριζόμενας διακρίσεις.

*Άρθρον 8.

Κατὰ τόπον ἀρμοδιότης.

1. Κατὰ τόπον ἀρμόδιον ἐν πρώτῳ βαθμῷ εἶναι τὸ πρωτοβάθμιον φορολογικὸν δικαστήριον, εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποῦ ἐδρεύει ἢ ἐκδύσται τὴν προσβαλλομένην πράξιν ἀρχῇ, ἐν δευτέρῳ δὲ βαθμῷ τὸ δευτεροβάθμιον φορολογικὸν δικαστήριον, εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποῦ ἐδρεύει τὸ ἐκδόν τὴν προσβαλλομένην ἀπόφασιν πρωτοβάθμιον.

2. Ἡ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ἀρμοδιότης δύναται νὰ μεταβληθῇ ὡς πρὸς ὠρισμένης κατηγορίας διαφορῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ κώδικος περὶ ὀργανισμοῦ τῶν φορολογικῶν δικαστηρίων.

*Άρθρον 9.

Ἀρμοδιότης ἐπὶ ἀνακοπῆς καὶ ἀναθεωρήσεως.

Τὸ ἐκδόν τὴν ἀπόφασιν δικαστήριον εἶναι ἀρμόδιον πρὸς ἐκδίκασιν καὶ τῆς κατ' αὐτῆς ἀσχομένης ἀνακοπῆς ἢ αἰτήσεως ἀναθεωρήσεως.

*Άρθρον 10.

Ἐπὶ μεταβολῆς ἀρμοδιότητος τοῦ δικαστηρίου.

Τὸ κατὰ τὴν πρώτην ἐπ' ἀκροατηρίου συζητήσιν τῆς ὑποθέσεως ἀρμόδιον καδ' ὕλην καὶ κατὰ τόπον δικαστήριον ἐξακολουθεῖ νὰ εἶναι ἀρμόδιον μέχρι πέρατος τῆς δίκης καὶ ἂν κατὰ τὴν διάρκειαν ταύτης ἐπέλθῃ μεταβολὴ εἰς τὴν ἀρμοδιότητα αὐτοῦ.

*Άρθρον 11.

Αὐτεπάγγελτος ἐξέτασις ἀρμοδιότητος.

1. Ἡ καδ' ὕλην καὶ κατὰ τόπον ἀναρμοδιότης ἐξετάζεται αὐτεπάγγελτως ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου.

2. Ἐὰν τὸ δικαστήριον ἀποφανθῇ, ὅτι εἶναι καδ' ὕλην ἢ κατὰ τόπον ἀναρμόδιον, παραπέμπει τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὸ ἀρμόδιον δικαστήριον δι' ἀποφάσεως, ἣτις, προκειμένου περὶ πρωτοβάθμιου δικαστηρίου, ὑπόκειται πάντοτε εἰς ἐφεσιν.

*Άρθρον 12.

Μείζων σύνθεσις δὲν εἶναι λόγος ἀναρμοδιότητος.

1. Ἀπόφασιν τριμελοῦς πρωτοβάθμιου φορολογικοῦ δικαστηρίου δὲν ὑπόκειται εἰς προσβολὴν δι' οἰουδήποτε ἐνδίκου μέσου ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι ἡ ὑπόθεσις ἀνήκει εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ μονομελοῦς δικαστηρίου.

2. Ἀπόφασιν πενταμελοῦς δευτεροβάθμιου φορολογικοῦ δικαστηρίου δὲν ὑπόκειται εἰς ἀναίρεσιν ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι ἡ ὑπόθεσις ἀνήκει εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ τριμελοῦς.

ΤΜΗΜΑ Γ'.

Κανονισμὸς ἀρμοδιότητος — Παραπομπή.

*Άρθρον 13.

Ἐν ἀμφισβητήσῃ, κανονίζει τὴν ἀρμοδιότητα τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας.

1. Ἐὰν διὰ τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν ἢ ἀρμοδιότης διαφόρων, μὴ ὑπαγομένων ἀλλήλοις, δικαστηρίων εἶναι ἀμφισβητούμενη, τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας κατ' αἰτήσιν τινὸς τῶν διαδίκων κανονίζει ταύτην.

2. Ἡ αἴτησις γίνεται ἐγγράφως καὶ κατατίθεται εἰς τὴν γραμματεῖαν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, μετὰ βεβαιώ-

σεως ὅτι ἡ αὐτὴ ὑπόθεσις εἶναι ἐκκρεμὴς εἰς διάφορα δικαστήρια.

3. Ὁ Πρόεδρος τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας δύναται καὶ αὐτεπάγγελτως δι' ἀποφάσεως αὐτοῦ, κοινοποιουμένης ἐπιμελείᾳ τῆς γραμματείας τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας εἰς τὰ δικαστήρια, ἐνώπιον τῶν ὁποίων ἐκκρεμεῖ ἡ αὐτὴ ὑπόθεσις, νὰ διατάξῃ τὴν ἀναστολὴν τῆς περαιτέρω διαδικασίας ἐνώπιον αὐτῶν.

4. Ἡ περὶ κανονισμοῦ τῆς ἀρμοδιότητος ἀπόφασιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας εἶναι ὑποχρεωτικὴ διὰ πάντα τὰ δικαστήρια.

5. Ἐπὶ κανονισμοῦ ἀρμοδιότητος ἀποφαίνεται τὸ Β' Τμήμα τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

*Άρθρον 14.

Παραπομπὴ ἀπὸ δικαστηρίου εἰς δικαστήριον.

1. Ἐὰν ἡ ἐκδίκασιν τῆς ὑποθέσεως ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου δὲν εἶναι δυνατὴ, ἐνεκὸν ἐξαιρέσεως ἢ ἐτέρου κωλύματος ἀπάντων τῶν δικαστῶν ἢ τόσων ὥστε οἱ λοιποὶ νὰ μὴ ἀρκῶσι διὰ τὴν νόμιμον συγκρότησιν αὐτοῦ, ἢ ὑπόθεσις, κατ' αἰτήσιν τοῦ προέδρου, παραπέμπεται εἰς ἰσόβαθμον καὶ ὁμοειδὲς δικαστήριον.

2. Ἀρμόδιον διὰ τὴν παραπομπὴν ἀπὸ πρωτοβάθμιου φορολογικοῦ δικαστηρίου εἰς ἕτερον εἶναι τὸ δευτεροβάθμιον φορολογικὸν δικαστήριον, εἰς οὗ τὴν περιφέρειαν ὑπάγεται τὸ μὴ δυνατόν νὰ δικάσῃ τὴν ὑπόθεσιν δικαστήριον, ἀπὸ δευτεροβάθμιου δὲ φορολογικοῦ δικαστηρίου εἰς ἕτερον, τὸ Β' Τμήμα τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

3. Αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 5 τοῦ ἄρθρου 7 καὶ τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ κώδικος περὶ ὀργανισμοῦ τῶν φορολογικῶν δικαστηρίων ἐφαρμόζονται ὡςἀκίς, λόγῳ ἐλλείψεως, ἀπουσίας ἢ κωλύματος δικαστῶν, τακτικῶν καὶ ἀναπληρωτικῶν, δὲν δύναται νὰ λειτουργήσῃ πρὸς καιρὸν τὸ δικαστήριον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Περὶ ἀποκλεισμοῦ, ἐξαιρέσεως καὶ ἀποχῆς δικαστῶν.

*Άρθρον 15.

Λόγοι ἀποκλεισμοῦ.

Οἱ φορολογικοὶ δικασταὶ ἀποκλείονται τῆς ἀσκήσεως τοῦ ἔργου αὐτῶν, ἐπιφυλασσομένων καὶ τῶν διατάξεων τοῦ κώδικος περὶ ὀργανισμοῦ τῶν φορολογικῶν δικαστηρίων, α) εἰς δίκας, εἰς τὰς ὁποίας εἶναι διάδικοι ἢ εὐρίσκονται πρὸς οἰονδήποτε ἐκ τῆς προσβαλλομένης πράξεως βαρυνόμενον ἢ πρὸς ὑπόχρεων ἐκ τῆς αὐτῆς ἱστορικῆς καὶ νομικῆς αἰτίας εἰς σχέσιν συνυποχρέου ἢ ὑποχρέου εἰς ἀποζημίωσιν, β) εἰς δίκας, εἰς τὰς ὁποίας εἶναι διάδικοι σύζυγοι αὐτῶν ἢ κατ' εὐθείαν γραμμὴν συγγενεῖς τῶν ἐξ αἵματος ἢ ἐκ κηδεστίας ἢ συνδεδεμένοι δι' υἰοθεσίας ἢ ἐκ πλαγίου συγγενεῖς τῶν μέχρι τετάρτου βαθμοῦ ἢ κηδεσται μέχρι δευτέρου βαθμοῦ καὶ ἂν ὁ γάμος, ἐξ οὗ ἡ κηδεστία, δὲν ὑφίσταται πλέον, γ) ἐὰν παρέστησαν ὡς πληρεξούσιοι ἢ ἐχρησίμευσαν ὡς σύμβουλοι διαδίκου, ἢ παρέστησαν ἢ δικαιουῖνται νὰ παραστώσιν ὡς νόμιμοι ἀντιπρόσωποι αὐτοῦ, δ) ἐὰν ἐξητάσθῃσαν ὡς μάρτυρες ἢ ἐνήργησαν πραγματογνωμοσύνην, ε) ἐὰν ἐξέδωκαν τὴν προσβαλλομένην πράξιν ἢ τὴν ἐπὶ ἀσκηθείσης κατ' αὐτῆς προσφυγῆς ἀπόφασιν ἢ συνέπραξαν εἰς τὴν ἐκδοσιν τῆς πράξεως ἢ τῆς ἀποφάσεως.

*Άρθρον 16.

Λόγοι ἐξαιρέσεως.

1. Οἱ διάδικοι δύναται νὰ ζητήσωσι τὴν ἐξαίρεσιν τοῦ δικαστοῦ, ἐὰν ὑπάρχῃ λόγος ἀποκλεισμοῦ.

2. Πρὸς τοῦτοις δύναται νὰ ζητήσωσι τὴν ἐξαίρεσιν, ἐὰν ὁ δικαστὴς διήγειρεν ἢ διεγείρῃ καδ' ἐαυτοῦ τὴν τῆς προσωποληψίας ὑπόνοιαν ἐπὶ τῇ βάσει γεγονότων. τὰ ὅποια εἶναι ἱκανὰ νὰ δικαιολογήσωσι τὴν δυσπιστίαν εἰς τὸ ἀνεπηρέαστον αὐτοῦ.

3. Τὸν λόγον ἐξαίρεσεως δι' ὑπόνοιαν προσωποληψίας δὲν δικαιούται νὰ προτείνῃ ὁ διάδικος, ἐὰν τὸν εἰς αὐτὸν γνωστὸν λόγον δὲν προέτεινεν ἐν προηγηθείσῃ διαδικαστικῇ πράξει τῆς δίκης, ἥς μετέσχεν ὁ δικαστής.

Ἄρθρον 17.

Ὑποβολὴ αἰτήσεως περὶ ἐξαίρεσεως.

1. Ἡ περὶ ἐξαίρεσεως αἴτησις ὑποβάλλεται πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς συζήτησεως. Ἐὰν ὅμως ζητῆται ἡ ἐξαίρεσις ὁλοκληρῶ τοῦ δικαστηρίου, ὑποβάλλεται ὀκτὼ τοῦλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς πρὸς συζήτησιν ὁρισθείσης.

2. Συγχωρεῖται μεταγενεστέρᾳ ὑποβολὴ τῆς αἰτήσεως μόνον ἂν ὁ λόγος τῆς ἐξαίρεσεως ἐπεγένετο ἢ ἀποδεδειγμένως περιῆλθε θραδύτερον εἰς γνώσιν τοῦ διαδίκου.

3. Ἡ αἴτησις ἐξαίρεσεως ἐγγειρίζεται ὑπὸ τοῦ αἰτούντος εἰς τὸν πρόεδρον τοῦ δικαστηρίου, εἰς ὃ ἀνήκει ὁ δικαστής, πρὸς ὃν καὶ ἀνακοινῶνται ἀμέσως. Ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ ἡ αἴτησις ἐξαίρεσεως δύναται νὰ γίνῃ καὶ προφορικῶς.

4. Ἡ αἴτησις πρέπει νὰ περιέχῃ σαφῶς τοὺς λόγους τῆς ἐξαίρεσεως καὶ τὰ περιστατικά, ἐφ' ὧν στηρίζεται καὶ νὰ ὑπογράφηται παρ' αὐτοῦ τοῦ διαδίκου ἢ τοῦ ἔχοντος εἰδικὴν ἔγγραφον πληρεξουσιότητα, ἐν ᾗ δέον νὰ περιέχωνται καὶ οἱ προτεινόμενοι λόγοι. Εἰδικὴ πληρεξουσιότης ἀπαιτεῖται καὶ ὅταν ἡ αἴτησις χωρὶς πορφορικῶς ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου.

Ἄρθρον 18.

Ἀρμόδιον δικαστήριον.

1. Περὶ τῆς ἐξαίρεσεως ἀποφασίζει τὸ δικαστήριον, εἰς τὸ ὁποῖον ἀνήκει ὁ δικαστής, οὗ ζητεῖται ἡ ἐξαίρεσις, ἀποκλεισμένης τῆς συμμετοχῆς αὐτοῦ εἰς τὴν πρὸς ἐκδίκασιν τῆς αἰτήσεως σύνθεσιν τοῦ δικαστηρίου.

2. Ἐν ἀδυναμίᾳ συγκροτήσεως τοῦ πρωτοβαθμίου δικαστηρίου, ἡ αἴτησις παραπέμπεται πρὸς ἐκδίκασιν εἰς τὸ, εἰς ὃ ὑπάγεται τοῦτο, δευτεροβάθμιον, ἐν ἀδυναμίᾳ δὲ συγκροτήσεως τοῦ δευτεροβαθμίου δικαστηρίου, ἡ αἴτησις παραπέμπεται εἰς ἕτερον δευτεροβάθμιον δικαστήριον κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 14.

Ἄρθρον 19.

Διαδικασία ἐξαίρεσεως.

1. Πρὸς παραδοχὴν τῆς αἰτήσεως ἀρκοῦσι καὶ ἀποχρῶσαι βεβαιώσεις. Πρὸς βεβαιώσιν δύναται νὰ γίνῃ καὶ ἀναφορὰ εἰς τὴν μαρτυρίαν τοῦ δικαστοῦ.

2. Ἡ προαπόδειξις εἶναι ὑποχρεωτική, κατὰ καθήκον δὲ ὀφείλει καὶ ὁ δικαστής νὰ παράσχῃ ἐξηγήσεις ἐπὶ τῶν λόγων τῆς ἐξαίρεσεως καὶ νὰ ἀπέχῃ τῶν ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως καθηκόντων αὐτοῦ μέχρις ἐκδόσεως τῆς ἐπὶ τῆς ἐξαίρεσεως αποφάσεως. δυνάμενος νὰ ἐνεργῇ μόνον πράξεις, αἵτινες οὐδεμίαν ἐπιδέχονται ἀναβολήν.

3. Κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ παραδεκτοῦ τῆς αἰτήσεως καὶ τοῦ λόγου τῆς ἐξαίρεσεως δικαιούνται νὰ παραστῶσιν οἱ διάδικοι, καλούμενοι ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου, ἡ δὲ ἀπόφασις αὐτοῦ ἐκδίδεται παραχρῆμα. Ἐὰν ἡ αἴτησις ὑπεβλήθη ἐπ' ἀκροατηρίου, ἀκολουθεῖ ἀμέσως ἡ συζήτησις αὐτῆς.

Ἄρθρον 20.

Ἀπόφασις.

1. Τὸ δικαστήριον ἀπορρίπτει ὡς ἀπαράδεκτον αἴτησιν ὑποβληθεῖσαν παρὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἁρθροῦ 17.

2. Βεβαιωθέντος τοῦ λόγου ἐξαίρεσεως, τὸ δικαστήριον διατάσσει, ὅπως ὁ ἐξαίρουμένος δικαστής ἀπέχῃ τῆς ἐκτελέσεως τῶν καθηκόντων αὐτοῦ ἐν τῇ δίκῃ. Μὴ βεβαιωθέντος τοῦ λόγου τῆς ἐξαίρεσεως, ἀπορρίπτει τὴν αἴτησιν.

3. Ἐὰν τὸ δικαστήριον διὰ τῆς ἀπορριπτούσης τὴν αἴτησιν ἀποφάσεως κρίνῃ τὸν προβληθέντα λόγον ἐξαίρεσεως πάντῃ ἀνυπόστατον, ἐπιβάλλει ἐν ταύτῳ εἰς τὸν ζητήσαντα τὴν ἐξαίρεσιν πρόστιμον κατὰ τὴν παράγραφον 2 τοῦ ἁρθροῦ 44.

4. Ἡ ἐπὶ τῆς αἰτήσεως ἀπόφασις εἰς οὐδὲν ἐνδίκον μέσον ὑπόκειται, πλην ἂν ὁ προβληθείς λόγος ἐξαίρεσεως εἶναι καὶ λόγος ἀποκλεισμοῦ, ὅτε συγχωροῦνται πάντα τὰ ἐνδίκᾳ μέσα

Ἄρθρον 21.

Δήλωσις ἀποχής.

1. Πᾶς δικαστής ὑποχρεοῦται νὰ δηλώσῃ ἀμέσως εἰς τὸν πρόεδρον τοῦ δικαστηρίου τὸν γνωστὸν αὐτῷ λόγον ἀποκλεισμοῦ ἢ ἐξαίρεσεως ἀπὸ ὥρισμῆνης ὑποθέσεως καὶ νὰ ζητήσῃ, ὅπως ἀπόσχῃ τῶν καθηκόντων αὐτοῦ ἐπὶ ταύτης. Ὁ πρόεδρος τοῦ δικαστηρίου τὴν ἰδίαν αὐτοῦ δήλωσιν γνωστοποιεῖ εἰς τὸν νόμιμον ἀναπληρωτὴν του.

2. Ὁ δικαστής ὑποχρεοῦται νὰ προβῇ εἰς τοιαύτην δήλωσιν καὶ ὅταν γενῶνται παρ' αὐτῷ σοβαραὶ ἀμφιβολίαι περὶ τῆς ὑπάρξεως λόγων ἀποκλεισμοῦ ἢ ὑπάρχουσι σοβαροὶ λόγοι εὐπρεπειᾶς πρὸς ἀποχήν.

3. Ἐπὶ τῆς δηλώσεως ἀποφασίζει τὸ δικαστήριον ἐν συμβουλίῳ ἄνευ ἀκροάσεως τῶν διαδίκων, τῆς ἀποφάσεως οὗτοῦ εἰς οὐδὲν ὑποκειμένης ἐνδίκον μέσον.

4. Ὑπαρχούσης αἰτήσεως διαδίκου πρὸς ἐξαίρεσιν δικαστοῦ, μήπω ἐκδίκασθαι, καὶ δηλώσεως παρὰ τοῦ δικαστοῦ, προηγεῖται ἡ ἐπὶ τῆς δευτέρας ἀπόφασις τοῦ δικαστικοῦ συμβουλίου. Ἐὰν δι' αὐτῆς γίνῃ ἡ δήλωσις δεκτή, ἡ αἴτησις ἐξαίρεσεως λογίζεται μὴ ὑποβληθεῖσα, ἐὰν δὲ ἀπορριφθῇ, προβαίνει ἡ διαδικασία τῆς ἐξαίρεσεως ἐπὶ τῆς αἰτήσεως.

5. Δικαστής, ὅστις, συνειδῶς ἐαυτῷ λόγον ἀποκλεισμοῦ ἢ ἐξαίρεσεως, ἀποσιωπᾷ τοῦτον, ἢ, ζητηθείσης τῆς ἐξαίρεσεως, ἀρνεῖται τὸν ὑπάρχοντα λόγον αὐτῆς, ὑποπίπτει εἰς πειθαρχικὸν ἀδίκημα καὶ διώκεται ἐπὶ τούτῳ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν φορολογικῶν δικαστηρίων, ἐπιφυλασσομένων καὶ τῶν ἐκ τοῦ ποινικοῦ κώδικος κυρώσεων.

Ἄρθρον 22.

Ἐξαίρεσις γραμματέως.

Αἱ περὶ ἐξαίρεσεως τοῦ φορολογικοῦ δικαστοῦ διατάξεις ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ ἐπὶ τοῦ γραμματέως τοῦ δικαστηρίου καὶ τοῦ νομίμως ἀναπληροῦντος αὐτὸν ἐν τῇ δίκῃ ὑπαλλήλου τῆς γραμματείας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ

Περὶ τῶν διαδίκων.

ΤΜΗΜΑ Α'.

Διάδικοι.

Ἄρθρον 23.

Τίνες οἱ διάδικοι.

Διάδικοι ἐν τῇ φορολογικῇ δίκῃ εἶναι τὸ Δημόσιον καὶ τὸ φυσικὸν ἢ νομικὸν πρόσωπον, ἢ ἑνωσις προσώπων ἢ ἡ ἑμὰς περιουσίας, καὶ ὧν ἐξεβόδη πράξεις ἐπιβάλλουσα ὑποχρεώσιν κατὰ τὸ ἄρθρον 1.

Ἄρθρον 24.

Ἰκανότης τοῦ παρίστασθαι.

1. Ἡ ἰκανότης τοῦ διαδίκου πρὸς τὸ παρίστασθαι ἐπὶ φορολογικοῦ δικαστηρίου, ἢ ἐκπροσώπησις τῶν ἀνιχνύων πρὸς τὸ παρίστασθαι καὶ ἡ ἀνάγκη εἰδικῆς ἐξουσιοδότησεως πρὸς διεξαγωγὴν τῆς δίκης ρυθμίζονται κατὰ τὰς γενικὰς περὶ αὐτῶν διατάξεις, ἐφ' ὅσων ὑπὸ τοῦ οὐσιαστικοῦ φορολογικοῦ νόμου καὶ τοῦ παρόντος δὲν ὁρίζεται ἄλλως.

2. Ὅσῳκις διὰ τὴν ἐπὶ δικαστηρίου ἐνέργειαν ἀπαιτεῖται προηγουμένη ἐξουσιοδότησις, αὕτη παρέχεται καὶ προκειμένου περὶ ἐνεργείας ἐνώπιον τοῦ φορολογικοῦ δικαστηρίου. Ἡ ἄνευ περιορισμοῦ παρασχέδαι ἐξουσιοδότησις πρὸς διεξαγωγὴν τῆς φορολογικῆς δίκης περιλαμβάνει πάσας τὰς διαδικαστικὰς πράξεις καὶ ἐνεργείας μέχρι τοῦ ἀμετακλήτου τῆς ἀποφάσεως.

3. Ἡ ἰκανότης τοῦ παρίστασθαι ἐξετάζεται καὶ αὐτεπαγγέλτως ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου.

Άρθρον 25.

Συμπλήρωση διατυπώσεων.

Ἡ προσφυγή καὶ τὰ ἐνδίκαια μέσα θύναται νὰ ἀσκηθῶσι καὶ ὑπὸ τοῦ μὴ ἱκανοῦ πρὸς τοῦτο διαδίκου ἢ ὑπὸ ἀντιπροσώπου αὐτοῦ τῆς ἀπειτουμένης ἐξουσιοδοτήσεως. Κατὰ τὴν ἀκολουθοῦσαν ὁμοίως ἐπ' ἀκροατηρίου συζητήσιν τὸ δικαστήριον προβαίνει εἰς τὴν ἐξέτασιν τῆς υποθέσεως, ἐφ' ὅσον αἱ ἀπειτούμεναι διατυπώσεις συντελέσθωσαν. Ἐν δεδικαστολογημένη μὴ τηρήσιν τούτων, τὸ δικαστήριον ἀναβάλλει τὴν συζήτησιν πρὸς συμπλήρωσιν αὐτῶν, θυνάμενον νὰ τὰξῃ καὶ προθεσμίαν πρὸς τοῦτο.

Άρθρον 26.

Ἰκανότης πτωχεύσαντος.

Ὁ πτωχεύσας, διαρκούσης τῆς πτωχεύσεως, δύναται νὰ ἀσκῇ καὶ ὁ ὅτις ἐνώπιον τῶν φορολογικῶν δικαστηρίων προσυγγῇ καὶ τὰ κατὰ τῆς ἐπ' αὐτῆς ἀποφάσεως συγχωρούμενα ἐνδίκαια μέσα καὶ νὰ παρίσταται ἐπὶ τούτων.

Άρθρον 27.

Ἐκπροσώποις Δημοσίου.

1. Τὸ Δημόσιον ἐκπροσωπεῖται ἐν τῇ φορολογικῇ δίκῃ διὰ τῆς ἐκδόσεως τὴν πρᾶξιν ἀρχῆς.

2. Ἐν περιπτώσει ἀσκήσεως προσφυγῆς κατὰ τὴν παράγραφον 2 τοῦ άρθρου 74, τὸ Δημόσιον ἐκπροσωπεῖται μέχρι τεματισμοῦ τῆς ὅλης υποθέσεως ὑπὸ τοῦ ἀσκήσαντος τὴν προσφυγὴν Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἢ οἰκονομικοῦ ἐπιθεωρητοῦ.

3. Τὸ δικαστήριον θύναται νὰ καλῇ ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ τὸ ἐκδόν τὴν πρᾶξιν ὄργανον πρὸς παροχὴν ἐκτενηγήσεων καὶ πληροφοριῶν.

ΤΜΗΜΑ Β'.

Ὁμοδικία — Παρέμβασις.

Άρθρον 28.

Περιπτώσεις ὁμοδικίας.

Ἐάν ἡ εἰς προσφυγὴν υποκειμένη πρᾶξις ἐξιδέθῃ εἰς βάρους κλειόνων, αὐθουμένων εἰς ἐκπλήρωσιν τῆς ἐπιβληθείσης υποχρεώσεως εἴτε εἰς ὁλόκληρον ἐκάστου εἴτε κατὰ λόγον τῆς μερίδος αὐτοῦ, θύνανται οὗτοι νὰ ἀσκήσωσιν ἀπὸ κοινοῦ προσφυγὴν καὶ ἐνδίκαια μέσα. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει ἐπὶ τῶν κληρονόμων τοῦ υποχρέου καὶ ἐάν, κατ' ἐπιμερισμὸν τῆς υποχρεώσεως τούτου, ἐξεδέθῃσαν πρᾶξεις εἰς βάρους ἐκάστου τῶν κληρονόμων κατὰ λόγον τῆς μερίδος αὐτοῦ.

Άρθρον 29.

Συνεδίκασις ἢ χωρισμός.

Τὸ δικαστήριον θύναται νὰ διατάσῃ τὴν συνεδίκασιν κλειόνων προσυγῶν κατὰ τῆς αὐτῆς πρᾶξεως ἢ τὸν χωρισμὸν ἐπὶ κοινῆς προσφυγῆς τῶν ὁμοδίκων.

Άρθρον 30.

Προϋποθέσεις καὶ τρόπος παρεμβάσεως.

1. Τρίτος, καὶ ὁ ἐκ τοῦ νόμου θύναται νὰ ἀξιώσῃ ἢ ἐκπλήρωσις τῆς ἐπιβληθείσης εἰς τὸν καὶ ἡ πρᾶξις υποχρεώσεως, δικαιούται νὰ παρεμβῇ ὑπὲρ τούτου εἰς τὴν φορολογικὴν δίκην.

2. Εἰς παρέμβασιν δικαιούται καὶ ὁ πτωχεύσας, διαρκούσης τῆς πτωχεύσεως, ἐπὶ προσφυγῆς ἢ ἐνδίκου μέσου ἴσπουμένων ὑπὸ τοῦ συνδίκου.

3. Ἡ παρέμβασις θύναται νὰ γίνῃ κατὰ τε τὴν πρωτόδικον καὶ τὴν κατ' ἐφεστῆς διαδικασίαν, ἀσκείται δὲ διὰ καταθέσεως εἰς τὴν γραμματεῖαν τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου δικογράφου, κοινοποιουμένου πρὸς τοὺς διαδίκους, ἐπιμελείας τοῦ παρεμβαίνοντος, ἐκτὼ ἡμέρας τοῦλάχιστον πρὸ τῆς ἐπ' ἀκροατηρίου συζητήσεως τῆς υποθέσεως.

Άρθρον 31.

Δικαιώματα καὶ ὑποχρεώσεις τοῦ παρεμβαίνοντος.

1. Ὁ παρεμβαίνων ὑποχρεούται νὰ δεχθῇ τὴν δίκην, εἰς

ἣν θέσιν εὐρισκᾶται κατὰ τὸν χρόνον τῆς παρεμβάσεως, διακινούμενος ἐφεξῆς νὰ ἐναρμόνισεν πάσας τὰς ἐπιτρεπομένας εἰς τὸν ὑπὲρ οὗ παρεμβῇ πράξεις, πλην τῆς ἀσκήσεως ἐνδίκων μέσων. Δύναται ὁμοίως ὁ κατὰ τὴν ἐπὶ τῆς προσφυγῆς ἢ τῆς ἐφεστῆς δίκην παρεμβῇ νὰ μετασχηθῇ ὑπὸ τὴν αὐτὴν ιδιότητα καὶ τῆς κατ' ἀναγκαστὴν ἢ ἀναθεωρητὴν διαδικασίας.

2. Ἀποφάσεις καὶ δικογράφαι, ἐπιβιβόμενα εἰς τινὰ τῶν διαδίκων, μετὰ τὴν ἀταξίαν τῆς παρεμβάσεως, ἐπιβιβόνται καὶ εἰς τὸν παρεμβαίνοντα.

ΤΜΗΜΑ Γ'.

Παρόστασις κατὰ τὴν συζήτησιν.

Άρθρον 32.

Τοῦ Δημοσίου.

1. Τὸ Δημόσιον κατὰ τὴν συζήτησιν παρίσταται διὰ τοῦ κατὰ τὸ άρθρον 27 ἐκπροσωπούμενος αὐτὸ ἢ διὰ τοῦ ὀριζομένου ὑπὸ τούτου ἐτέρου δημοσίου ὑπαλλήλου.

2. Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν θύναται κατὰ πάσαν περίπτωσιν νὰ ὀρίσῃ δημοσίον ὑπαλλήλου τῆς ἀρμοδιότητος αὐτοῦ, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν ἀνηκόντων εἰς τὸ κύριον προσωπικὸν τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους, ὅπως παρὰ τῇ ἐκ μέρους τοῦ Δημοσίου ἐνώπιον οἰουδὲποτε φορολογικοῦ δικαστηρίου, θυνάμενον νὰ συμπαρίσταται καὶ τοῦ ἐκδόντος τὴν πρᾶξιν ὄργανου ἢ τοῦ ἐπιθεωρητοῦ ἢ τοῦ ὑπ' αὐτῶν ὀριζομένου κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ἐτέρου ὑπαλλήλου.

Άρθρον 33.

Τῶν ἄλλων διαδίκων.

1. Οἱ ἄλλοι, πλην τοῦ Δημοσίου, διάδικοι παρίστανται ἐνώπιον μὲν τῶν πρωτοβαθμίων δικαστηρίων αὐτοπροσώπως ἢ διὰ τοῦ νομίμου ἀντιπροσώπου αὐτῶν ἢ διὰ πληρεξουσίου, ἐνώπιον δὲ τῶν δευτεροβαθμίων διὰ πληρεξουσίου δικηγόρου, ἐπιτρεπομένης καὶ τῆς συμπαραστάσεως μετ' αὐτοῦ.

2. Οἱ αὗτοι διάδικοι θύνονται νὰ παρίστανται καὶ αὐτοὶ δικηγόρου ἐνώπιον δευτεροβαθμίου δικαστηρίου. ἔτιν πρόκειται περὶ πρᾶξεων ἐνεργουμένων κατ' ἐντολὴν ἢ κατ' αἵτησιν τοῦ δικαστηρίου.

Άρθρον 34.

Τίνες ἀποκαλείνται νὰ εἰναι πληρεξουσιοί.

1. Ὁ πληρεξούσιος πρέπει νὰ ἔχῃ τὴν ἱκανότητα τοῦ παρίστασθαι ἐπὶ δικαστηρίου.

2. Δὲν ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς διατελέσαντας φορολογικοὺς δικαστὰς νὰ παρίστανται ὡς πληρεξουσιοὶ τοῦ διαδίκου ἐνώπιον φορολογικῶν δικαστηρίων, εἰς τὰ ὅποια ἢ εἰς τὴν περιφέρειαν τῶν ὁποίων ὑπηρετοῦν κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐξόδου τῶν ἐκ τῆς ὑπηρεσίας ἢ κατὰ τὴν τελευταίαν πρὸ ταύτης τριετίας, ἐφ' ὅσον δὲν παρῇ, δε πενταετίαν τοῦλάχιστον, ἀπ' ἧς ἀπέβηλον τὴν ιδιότητα τοῦ φορολογικοῦ δικαστοῦ.

3. Δὲν ἐπιτρέπεται ἡ παρᾶστασις ὡς πληρεξουσίου τοῦ διαδίκου προσώπου μεταρχομένου κατὰ σύστημα τὴν διεξαγωγὴν φορολογικῶν υποθέσεων, ἐφ' ὅσον δὲν ὅγκει λειτουργήματα κατὰ νόμον ἐπιτρεπόν τὴν ἐπὶ δικαστηρίου ἐπιμελείαν αὐτῶν.

Άρθρον 35.

Διορισμός πληρεξουσίου.

1. Ὁ διορισμὸς τοῦ πληρεξουσίου γίνεται δι' ἐγγράφου ἢ διὰ προφορικῆς δηλώσεως ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου κατὰ τὴν συζήτησιν τῆς υποθέσεως, καταχωριζομένης εἰς τὰ πρακτικά.

2. Τὸ παρέχον τὴν πληρεξουσιότητα ἐγγράφον θύναται νὰ εἶναι δημοσίον ἢ καὶ ἰδιωτικόν. Ἡ γνησιότης τῆς υπογράφῃς τοῦ ἐντολῆως πρέπει νὰ βεβαιῶται ἐπὶ τοῦ ἰδιωτικοῦ ἐγγράφου ὑπὸ συμβολαιογράφου ἢ ὑπὸ δημοσίου, δημοτικῆς ἢ κοινοτικῆς ἀρχῆς.

3. Ἐάν ὁ διάδικος εἶναι ἀγράφματος, τὸ ἰδιωτικὸν ἐγγράφον ὑπογράφεται ὑπὸ δύο μαρτύρων, βεβαιουμένης τῆς γνησιότητος τῶν υπογραφῶν τούτων κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον, ὃ ἀνσπληροῦται ὑπὸ ἐγγράφου δημοσίας, δημοτικῆς ἢ κοινοτικῆς ἀρχῆς, ποιέοντος τὴν ἐνώπιον αὐτῶν δηλώσιν τοῦ ὃ

γραμμάτων διαδίκου περί του διωριζομένου πληρεξουσίου αυτού.

4. Τα πληρεξούσια έγγραφα κατατίθενται εις τὸ δικαστήριον.

Ἄρθρον 36.

Δικαιώματα πληρεξουσίου.

1. Ἡ δεδομένη κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον πληρεξουσιότης παρέχει εἰς τὸν πληρεξούσιον τὸ δικαίωμα νὰ παρίσθῃ ἐπὶ δικαστηρίου τὸν διώδικον καὶ νὰ ἐπιχειρῇ πάσας τὰς κινήσεις καὶ παραπομπὰς πράξεις, τὰς ἀφορώσας εἰς τὴν διεξαγωγὴν τῆς δίκης. Εἰς τὸν μὴ δικηγόρον πληρεξούσιον δὲν ἐπιτρέπεται ἡ ἄσκησης ἐνδίκου μέσου ἐνώπιον δευτεροβάθμιου φορολογικοῦ δικαστηρίου.

2. Πληρεξουσιότης διὰ πάσας τὰς δίκας πύει ἰσχύοντα μετὰ παρθέλουσιν πενταετίαις ἀπὸ τῆς χορηγήσεως αὐτῆς.

3. Ὁ πληρεξούσιος εἶναι ὑποχρεωτικῶς καὶ ἀντικλήτος τοῦ ἐντολέως αὐτοῦ διὰ τὰς ἀφορώσας τὴν, εἰς ἣν παρίσταται, δίκην κοινοποιήσεις, περιλαμβανομένης καὶ τῆς ὁριστικῆς ἀποφάσεως.

Ἄρθρον 37.

Ἡ πληρεξουσιότης πρὸς διεξαγωγὴν τῆς φορολογικῆς δίκης δὲν περιλαμβάνει, πλὴν ἐν εἰδικῶς ἀναφέρεται ἐν αὐτῇ, τὴν παραιτήσιν ἀπὸ δικαιώματος ἀσκήσεως ἐνδίκου μέσου ἢ παραιτήσιν ἀπὸ ἀσκηθέντος ἐνδίκου μέσου, συνεκαρπυμένην ἀπώλειαν τοῦ δικαιώματος πρὸς ἄσκησιν νέου τοιούτου. Δὲν περιλαμβάνει ἐπίσης τὸ δικαίωμα τῆς προσβολῆς ἰγνόφου ὡς πλυστοῦ.

Ἄρθρον 38.

Παύσις πληρεξουσιότητος.

Ἡ πληρεξουσιότης πύει α) διὰ τοῦ θανάτου τοῦ πληρεξουσίου, β) διὰ τῆς περικοπῆς τῆς δίκης ἢ τῆς ἐνεργείας τῆς πράξεως, γ) ἢ τὴν παρεσχέθη, γ) διὰ τῆς παραιτήσεως τοῦ πληρεξουσίου δικηγόρου ἢ τῆς ἐκπτώσεως ἢ τῆς πύσεως αὐτοῦ ἐκ τοῦ λειτουργήματος, δ) διὰ παραιτήσεως ἐκ τῆς πληρεξουσιότητος, ε) δι' ἀνακλήσεως τῆς πληρεξουσιότητος.

Ἄρθρον 39.

Ἡ νόμιμος παρασχεθεῖσα πληρεξουσιότης δὲν αἰρεται ἐν περιπτώσει θανάτου ἢ μεταβολῆς εἰς τὴν προσωπικὴν κατάστασιν τοῦ δόντος αὐτῇ, ἐφ' ὅσον οἱ ἐν τῇ δίκῃ διάδοχοι τούτου δὲν ἀνακαλέσωσι τὴν πληρεξουσιότητα.

Ἄρθρον 40.

Παραίτησις καὶ ἀνάκλησις.

1. Ἡ παραιτήσις τοῦ πληρεξουσίου καὶ ἡ ἀνάκλησις τῆς πληρεξουσιότητος, ἐφ' ὅσον δὲν γίνονται ἐπ' ἀκροατηρίου, ἰσχύουσιν ἐναντι τοῦ δικαστηρίου ἀπὸ τῆς καταθέσεως παρὰ τῆ γραμματείας αὐτοῦ βηλώσεως τοῦ παραιτουμένου ἢ τοῦ ἀνακαλοῦντος, ἐφ' ἧς ἰσχύουσιν ἀναλόγως τὰ ἐν παραγράφῳ 2 καὶ 3 τοῦ ἁρθροῦ 35, ἐναντι δὲ τοῦ ἑτέρου τῶν δικαίων ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως αὐτῇ τῆς παραιτήσεως ἢ τῆς ἀνακλήσεως.

2. Ἡ ἀνάκλησις τῆς πληρεξουσιότητος πρέπει νὰ κοινοποιηθῇ καὶ εἰς τὸν ἀνακαλούμενον πληρεξούσιον.

Ἄρθρον 41.

Ὁ παραιτούμενος πληρεξούσιος καὶ μετὰ τὴν παραιτήσιν αὐτοῦ, ἐφ' ὅσον δὲν διωρίσθῃ ἕτερος, ἐπιχειρεῖ τὰς ἀναγκαίαις πράξεις πρὸς ἀποτροπὴν ἐπιζημιῶν ἐκ τῆς παραιτήσεως συνεπειῶν εἰς τὰ συμφέροντα τοῦ δόντος τὴν πληρεξουσιότητα.

Ἄρθρον 42.

Νομιμοποιήσις πληρεξουσίου.

1. Διὰ τὰς προπαρασκευαστικὰς πράξεις καὶ κλήσεις μέ-

χρι τῆς ἐπ' ἀκροατηρίου συζητήσεως θεωρεῖται ὑπάρχουσα πληρεξουσιότης, διὰ δὲ τὴν ἐπ' ἀκροατηρίου συζήτησιν ἀπαιτεῖται ρητὴ πληρεξουσιότης κατὰ τοὺς ὁρισμούς τοῦ ἁρθροῦ 35, ἧς μὴ ὑπαρχούσης, κηρύσσονται ἄκυροι ὅλοι αἱ πράξεις καὶ αὐταὶ αἱ πρότερον ἐπιχειρηθεῖσαι ὑπὸ τοῦ ἐνεργήσαντος ὡς πληρεξουσίου. Προσφυγὴ καὶ ἐνδικοὶ μέτρα, ὑπογεγραμμένα ὑπὸ πληρεξουσίου μὴ νομιμοποιηθέντος τὸ βραδύτερον κατὰ τὴν πρώτην ἐπ' ἀκροατηρίου συζήτησιν, ἀπορρίπτονται.

2. Τὸ δικαστήριον, κατ' αἴτησιν τοῦ ἐμφανιζομένου ὡς πληρεξουσίου καὶ μὴ ἀποδεικνύοντος τὴν πληρεξουσιότητα, δύναται, ἐκτιμῶν τὰς περιστάσεις, νὰ χορηγήσῃ ἐφ' ὅσας βραχείαν ἀναβολὴν τῆς συζητήσεως διὰ τὴν νομιμοποίησιν αὐτοῦ.

Ἄρθρον 43.

Ἡ ἑλλειψὶς πληρεξουσιότητος ἐξετάζεται αὐτεπαγγέλτως ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου.

Ἄρθρον 44.

Καθῆκον ἀληθείας καὶ κυρώσεις ἐπὶ παραβάσει τούτου.

1. Οἱ διάδικοι, οἱ παρεμβάινοντες, οἱ νόμιμοι ἀντιπρόσωποι καὶ οἱ πληρεξούσιοι αὐτῶν ὀφείλουσι νὰ ἐνεργῶσι κατὰ τοὺς κανόνες τῆς καλῆς πίστεως καὶ τῶν χρηστῶν ἠθῶν καὶ νὰ τηρῶσιν ἐν παντὶ τὸ καθῆκον τῆς ἀληθείας.

2. Τὸ φορολογικὸν δικαστήριον δι' ἰδιαιτέρας ἀποφάσεως αὐτοῦ δύναται νὰ ἐπιβάλλῃ αὐτεπαγγέλτως εἰς τὸν ἰδιώτην διώδικον τὸν παρεμβάινοντα ἢ τὸν νόμιμον ἀντιπρόσωπον ἢ τὸν πληρεξούσιον αὐτῶν πρόστιμον μέχρι ποσοῦ τριᾶκοντα χιλιάδων (30.000) δραγμῶν, περιεργαμένου εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον, ἐὰν ἐκ τῆς διεξαγωγῆς τῆς δίκης προέκυψεν, ὅτι οὗτοι ἐν γνώσει ἠσκήσαν προφανῶς ἀδόκιμον προσφυγὴν, ἐνδίκον μέσον ἢ παρέμβασιν καὶ ἐν γένει διεξήγαγον τὴν δίκην παρὰ τοὺς ἐν τῇ προηγουμένη παραγράφῳ κανόνες. Ἡ ἐπιβάλλουσα τὸ πρόστιμον ἀπόφασις πρωτοβάθμιου φορολογικοῦ δικαστηρίου ὑπόκειται εἰς ἔφεσιν ἀνεξαρτήτως ποσοῦ.

3. Ἐὰν ἐκ τῆς διεξαγωγῆς τῆς δίκης προέκυψεν, ὅτι συντρέχει περίπτωσις πειθαρχικῆς διώξεως φορολογικοῦ ὀργάνου, ὡς ἐν γνώσει ἐκδόντος πρᾶξιν προφανῶς νόμιμ ἁστίριον, ἡ πειθαρχικὴ διώξις τινὸς τῶν ἐν τῇ δίκῃ ἐκπροσωπούντων τὸ Δημόσιον διὰ παρθέλασιν τῶν ἐν παραγράφῳ 1 κανόνων, τὸ δικαστήριον δύναται δι' εἰδικῆς ἀποφάσεως, ἐν συμβουλίῳ ἐκδιδομένης, νὰ παραπέμψῃ τὸ ζήτημα εἰς τὴν διοίκησιν. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ εἶναι ὑποχρεωτικὴ ἡ ἔγερσις πειθαρχικῆς ἀγωγῆς ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου πειθαρχικοῦ ταμεουλίου.

Ἄρθρον 45.

Εὐκρεπὴς ἡ διατύπωσις ἑγγράφων τῶν διαδίκων.

Τὸ δικαστήριον δύναται, κατ' αἴτησιν διαδίκου ἢ καὶ αὐτεπαγγέλτως, νὰ διατάσῃ τὴν ἐκ τῶν δικηγράφων καὶ ὑπομνημάτων διαγραφὴν ἀνερμοδίων φράσεων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

Θεμελιώδεις κανόνες διεξαγωγῆς τῆς δίκης.

Ἄρθρον 46.

Τὸ δικαστήριον μεριμνᾷ διὰ τὴν πρόδον τῆς δίκης.

Περὶ τῆς πρόδου ἐν γένει τῆς φορολογικῆς δίκης μεριμνᾷ τὸ φορολογικὸν δικαστήριον ἐξ ἐπαγγέλματος, διατάσσον πᾶσαν κατὰ νόμον ἀπαιτούμενην διαδικαστικὴν πρᾶξιν καὶ ἐνέργειαν καὶ λαμβάνον τὰ κατὰ τὴν κρίσιν αὐτοῦ πρόσφορα μέτρα διὰ τὴν διακρίβωσιν τῆς ἀληθείας καὶ τὴν ταχύτεραν ἐκδόσιν ὁριστικῆς ἀποφάσεως ἐπὶ τῆς δικαζομένης υποθέσεως.

Ἄρθρον 47.

Ἰσοὶ οἱ διάδικοι.

1. Οἱ διάδικοι εἶναι ἴσοι ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου, δικαιουῖνται δὲ νὰ παραστῶσι κατὰ πᾶσαν ἐπ' ἀκροατηρίου συζήτησιν τῆς υποθέσεως.

2. Αίτησις αναβολής της συζητήσεως, και εάν υποβάλληται υπό πάντων των διαδίκων, δεν υποχρεού το δικαστήριο.

*Άρθρον 48.

*Άπουσία διαδίκου.

Τὰ φορολογικά δικαστήρια εξετάζουν και κρίνουν τὰς ενώπιον αὐτῶν υποθέσεις και ἀπολειπομένων ἐτι τῶν διαδίκων, ἐκ τῆς ἀπουσίας τῶν ὁποίων δὲν τεκμαίρεται ὁμολογία.

*Άρθρον 49.

Δημοσιότης συζητήσεως.

1. Αἱ πρὸς συζήτησιν τῶν υποθέσεων συνεδριάσεις τοῦ φορολογικοῦ δικαστηρίου γίνονται δημοσίαι.

2. Ἡ προδικασία και αἱ ἐκτὸς τοῦ ἀκροατηρίου διενεργούμεναι διαδικαστικαὶ πράξεις δὲν εἶναι δημοσίαι.

3. Αἱ διασκέψεις τοῦ φορολογικοῦ δικαστηρίου πρὸς ἐκδοσιν ἀποφάσεων ἐπὶ τῶν συζητηθεῖσων υποθέσεων εἶναι μυστικά.

*Άρθρον 50.

Προφορικὴ ἡ συζήτης.

1. Ἡ ἐπ' ἀκροατηρίου διαδικασία διεξάγεται προφορικῶς.

2. Μέχρι τῆς προτεράιας τῆς συζητήσεως ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς διαδίκους νὰ καταθέσωσι παρὰ τῇ γραμματεῖα τοῦ δικαστηρίου ὑπομνήματα πρὸς ἀνάπτυξιν τῶν ἰσχυρισμῶν αὐτῶν.

*Άρθρον 51.

Εἰδικὴ αἰτιολόγησις τῶν ἀποφάσεων.

1. Αἱ ἐκδιδόμεναι ἀποφάσεις αἰτιολογούνται εἰδικῶς και ἀπαγγέλλονται ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει τοῦ φορολογικοῦ δικαστηρίου.

2. Τὰ πολυμελῆ φορολογικά δικαστήρια εἰς ἐξαιρετικὰς περιπτώσεις δύναται νὰ ἐκδίδωσι προδικαστικὰς ἀποφάσεις, εἰδικῶς αἰτιολογούντα τὴν ἀνάγκην ἐκδόσεως αὐτῶν.

3. Τὸ μονομελὲς φορολογικὸν δικαστήριον δικάζει τὴν ὑπόθεσιν εἰς μίαν συζήτησιν, μεθ' ἣν ἐκδίδει τὴν ὁριστικὴν ἀπόφασιν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ

Γενικά θέματα τῆς διαδικασίας.

ΤΜΗΜΑ Α'.

*Εκθέσεις και δικόγραφα.

*Άρθρον 52.

*Εκθέσεις.

1. Περὶ πάσης ὑπὸ ἀρμοδίου δικαστοῦ ἢ δικαστικοῦ ὑπαλλήλου ἢ ἄλλου ὀργάνου ἐπιχειρουμένης πράξεως τῆς φορολογικῆς ἐν γένει διαδικασίας, ἐνεργηθείσης ὑπ' αὐτοῦ ἢ ἐν συμπράξει μετ' ἄλλου ὀργάνου, συντάσσεται ἐκθεσις.

2. Ἡ ἐκθεσις πρέπει νὰ συντάσσεται ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν πραττόντων και ἅμα τῇ ἐνεργείᾳ τῆς δι' αὐτῆς διαπιστουμένης πράξεως, νὰ ἀναφέρῃ τὸν τόπον και τὸν χρόνον διενεργείας ταύτης, τὰ ὀνοματεπώνυμα και τὴν ιδιότητα τοῦ συντάσσοντος ὀργάνου, τοῦ συμπράττοντος και τῶν λοιπῶν νομίμως παρσταντων και νὰ ὑπογράφηται ὑπὸ πάντων τούτων, ἀφ' ὧ ἀνγνωσθῇ ὑπὸ τοῦ συντάξαντος. Ἐν περιπτώσει ἀδυναμίας ἢ ἀρνήσεως τινὸς νὰ ὑπογράψῃ τὴν ἐκθεσιν, γίνεται μνεία περὶ τούτου ἐν αὐτῇ.

*Άρθρον 53.

*Απαραίτητα στοιχεία τοῦ δικογράφου.

Τὰ ὑπὸ τῶν διαδίκων ὑποβαλλόμενα εἰς τὰ φορολογικά δικαστήρια δικόγραφα πρέπει νὰ προσδιορίζωσι τὸ εἶδος και τὸ ἀντικείμενον αὐτῶν κατὰ τρόπον σαφῆ, ὠρισμένον και εὐτόνστονον και νὰ ἀναφέρωσι α) τὸ δικαστήριον ἐνώπιον τοῦ ὁποίου ἀπευθύνονται, β) ἐφ' ὅσον ὑποβάλλονται ὑπὸ ιδιώτου διαδίκου, τὸ ὀνοματεπώνυμον και τὸ ὄνομα πατρὸς,

τὴν κατοικίαν και τὸ ἐπάγγελμα αὐτοῦ και τοῦ νομίμου ἀντιπροσώπου, ἐπὶ νομικῶν δὲ προσώπων τὴν ἐπωνυμίαν ἢ τὸν τίτλον και τὴν ἑδραν αὐτῶν ὡς και τὸ ὀνοματεπώνυμον και τὸ ὄνομα πατρὸς τοῦ ἀντιπροσώπου, ἢ ἐφ' ὅσον ὑποβάλλονται ὑπὸ ἐκπροσώπου τοῦ Δημοσίου, ἀκριβῆ προσδιορισμὸν τῆς ἐκδόσεως τὴν πρῶξιν ἀρχῆς, τὸ ὀνοματεπώνυμον και τὸ ὄνομα πατρὸς και τὴν ιδιότητα τοῦ υπογράφοντος τὸ δικόγραφο, γ) τὸν τόπον και τὸν χρόνον συντάξεως αὐτοῦ. Τὰ δικόγραφα ὑπογράφονται ὑπὸ τοῦ διαδίκου ἢ τοῦ νομίμου ἀντιπροσώπου ἢ τοῦ πληρεξουσίου αὐτοῦ ἢ, προκειμένου περὶ τοῦ Δημοσίου, ὑπὸ τοῦ νομίμως ἐκπροσωποῦντος αὐτὸ ἐν τῇ δίκῃ.

*Άρθρον 54.

Προσδιορισμὸς διευθύνσεων.

1. Τὰ δικόγραφα, αἱ πάσης φύσεως δηλώσεις και τὰ τὸ πρῶτον ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου ὑποβαλλόμενα ὑπομνήματα τοῦ καθ' οὗ ἢ πρῶξιν ἢ τοῦ παρεμβαίνοντος περιέχουσιν, πλὴν τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἀρθρῷ ἀναφερομένων στοιχείων, και ἐπακριβῆ προσδιορισμὸν τῆς διευθύνσεως τῆς κατοικίας και τῆς ἐπαγγελματικῆς ἐγκαταστάσεως αὐτοῦ, τοῦ νομίμου ἀντιπροσώπου και τοῦ πληρεξουσίου αὐτοῦ.

2. Πᾶσα μεταβολὴ δηλωθείσης διευθύνσεως πρέπει νὰ γνωστοποιῇται πρὸς τὴν ἐκδοῦσαν τὴν πρῶξιν ἀρχὴν και τὸ φορολογικὸν δικαστήριον, εἴτε διὰ τῶν δικογράφων ἢ τῶν ὑπομνημάτων, εἴτε δι' αὐτοτελοῦς ἐγγράφου.

*Άρθρον 55.

Συνέπειαι ἀνακριθείας ἢ παραλείψεως διευθύνσεων.

1. Ἡ εἰς τὴν δηλωθεῖσαν κατὰ τὸ προηγούμενον ἀρθρον διεύθυνσιν τῆς κατοικίας ἢ τῆς ἐπαγγελματικῆς ἐγκαταστάσεως γενομένη ἐπίδοσις ἐγγράφου ἀφορῶντος εἰς τὴν ἐκκριμὴ δίκην, συμπεριλαμβανομένης και τῆς ὁριστικῆς ἀποφάσεως, εἶναι ἔγκυρος και ἐάν ὁ πρὸς ὃν αὕτη δὲν εἶχεν ἢ δὲν ἔχῃ πλέον αὐτόθι τὴν κατοικίαν ἢ τὴν ἐπαγγελματικὴν ἐγκατάστασιν αὐτοῦ.

2. Ἐν μὴ τηρήσει τῶν ὁρισμῶν τοῦ προηγούμενου ἀρθρου, αἱ πρὸς τὸν διάδικον ἢ τὸν ἀντιπρόσωπον ἢ τὸν πληρεξούσιον αὐτοῦ ἀπευθυνόμεναι και ἀφορώσαι εἰς τὴν ἐκκριμὴ δίκην ἐπιδόσεις, συμπεριλαμβανομένης και τῆς ἐπιδόσεως τῆς ὁριστικῆς ἀποφάσεως, δύναται νὰ γίνωνται πρὸς τὸν γραμματεῖα τοῦ δικαστηρίου, ἐφ' ὅσον δὲν ὑπάρχει ἀντίκλητος.

ΤΜΗΜΑ Β'.

*Επιδόσεις.

*Άρθρον 56.

*Ὅργανα ἐπιδόσεως.

1. Αἱ ἐπιδόσεις ἀπὸ μέρους τοῦ ἐκ τῆς πράξεως βαρυνόμενου διαδίκου γίνονται διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος, ἂν μὴ εἰδικαὶ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄλλως ὀρίζωσι.

2. Αἱ ἐπιδόσεις ἀπὸ μέρους τοῦ Δημοσίου πρὸς τὸν ἐκ τῆς πράξεως βαρυνόμενον διάδικον και αἱ ἐπιδόσεις, ὧν τὴν ἐπιμέλειαν ἔχει ἡ γραμματεία τοῦ φορολογικοῦ δικαστηρίου, γίνονται διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος ἢ διὰ παντὸς ἄλλου δημοσίου, δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ ὀργάνου.

3. Ἡ ἐπίδοσις γίνεται κατόπιν παραγγελίας, δεδομένης ἐγγράφως ὑπὸ τοῦ ἐπιμελουμένου ταύτης. Κατ' αἴτησιν αὐτοῦ δύνανται νὰ δοθῇ ἢ παραγγελία ὑπὸ τοῦ προέδρου τοῦ ἀρμοδίου φορολογικοῦ δικαστηρίου.

*Άρθρον 57.

Τόπος ἐπιδόσεως.

1. Ἡ ἐπίδοσις πρὸς τὴν ἐκδοῦσαν τὴν πρῶξιν ἀρχὴν και πᾶσαν ἄλλην ἀρχὴν, ἢ πρὸς δημοσίους ὑπαλλήλους ἐκπροσωποῦντας τὸ Δημόσιον ἐν τῇ φορολογικῇ δίκῃ, γίνεται πάντοτε ἐν τῷ καταστήματι τῆς ἀρχῆς ἢ τῆς υπηρεσίας τοῦ ὑπαλλήλου και κατὰ τὰς καθωρισμένους ἐργασίμους ὥρας.

2. Εἰς πᾶσαν ἄλλην περίπτωση ἡ ἐπίδοσις δύναται νὰ γίνῃ εἰς πάντα τόπον, εἰς ὃν εὐρεθῇσεται ὁ πρὸς ὃν εἶναι ἐπιδοτέον τὸ ἔγγραφον.

3. Ἐὰν οὗτος ἔχῃ ἐν τῷ τόπῳ, ἐν ᾧ πρόκειται νὰ γίνῃ ἡ ἐπίδοσις, γνωστὴν κατοικίαν ἢ ἐπαγγελματικὴν ἐγκατάστασιν, ἢ ἐργάζεται αὐτόθι ὡς ὑπάλληλος, ἐργάτης ἢ ὑπηρετῆς ἢ ὑπὸ ἄλλην ιδιότητα, ἢ ἐκτὸς τοῦ χώρου τῆς κατοικίας ἢ τῆς ἐπαγγελματικῆς ἐγκαταστάσεως ἢ τῆς ἐργασίας τοῦ ἐπιδοσίου δὲν δύναται νὰ γίνῃ ἄνευ τῆς συναινέσεως αὐτοῦ.

4. Ἐν τῷ καταστήματι τῆς ἐκδόσεως τὴν πρᾶξιν ἀρχῆς ἢ τοῦ φορολογικοῦ δικαστηρίου ὁ πρὸς ὃν ἡ ἐπίδοσις δὲν δύναται νὰ ἀρνηθῇ ταύτην. Ἐν ἀρνήσει, συντάσσεται ἐκθέσις ὑπὸ τοῦ ἐνεργούντος τὴν ἐπίδοσιν, βεβαιοῦσα τὴν ἀρνήσιν, τὸ δ' ἐπιδοτέον ἔγγραφο ἀποστέλλεται διὰ τοῦ ταχυδρομείου. Ἡ ἐπίδοσις θεωρεῖται γενομένη ἀπὸ τῆς χρονολογίας τῆς ἐκδόσεως.

5. Ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει συγχωρεῖται νὰ γίνῃ ἡ ἐπίδοσις ἐν χώροις λατρείας κατὰ τὰς ὥρας τῶν ἱεροτελεστιῶν ἢ ἄλλων θρησκευτικῶν τελετῶν ἢ προσευχῶν ἢ ἐντὸς αἰθούσης δικαστηρίου συνεδριάζοντος.

* Ἀρθρον 58.

Χρόνος ἐπιδόσεως.

1. Ἡ ἐπίδοσις δὲν δύναται νὰ γίνῃ ἐν καιρῷ νυκτὸς ἢ κατ' ἡμέραν κυριακὴν ἢ ἄλλην ἑορτὴν κατὰ νόμον ἐξαίρεσιαν, ἄνευ τῆς συναινέσεως τοῦ πρὸς ὃν αὕτη.

2. Ἡ νῦξ θεωρεῖται διαρκοῦσα ἀπὸ τῆς 7ης ἐσπερινῆς μέχρι καὶ τῆς 7ης πρωϊνῆς.

* Ἀρθρον 59.

Πρὸς τίνας γίνονται ἡ ἐπίδοσις.

Ἡ ἐπίδοσις γίνεται :

1. Εἰς τὸν πρὸς ὃν αὕτη ἢ τὸν πληρεξούσιον ἢ τὸν ἀντίκλητον αὐτοῦ.

2. Ἐπὶ προσώπων ἀνικάνων πρὸς τὸ παρίστασθαι ἐπὶ δικαστηρίου, πρὸς τὸν νόμιμον ἀντιπρόσωπον αὐτῶν ἢ τὸν πληρεξούσιον ἢ τὸν ἀντίκλητον.

3. Ἐπὶ νομικῶν προσώπων ἢ ἄλλων ἐνώσεων προσώπων ἢ ομάδων περιουσίας, πρὸς τὸν, κατὰ τὸν νόμον καὶ τὸ καταστατικὸν ἢ τὸν ὀργανισμόν αὐτῶν, ἐκπρόσωπον τούτων.

4. Ἐπὶ τοῦ Δημοσίου, πρὸς τὴν ἐκδούσαν τὴν πρᾶξιν ἀρχὴν ἢ, ἐὰν ἕτερος δημόσιος ὑπάλληλος ἐκπροσωπῇ τὸ Δημόσιον ἐν τῇ δίκῃ, πρὸς αὐτόν.

5. Ἐπὶ πλειόνων ἐκπροσώπων τοῦ Δημοσίου ἢ πλειόνων ἀντιπροσώπων ἢ πληρεξουσίων τοῦ ἐτέρου διαδίκου, ἀρκεῖ ἡ εἰς ἓνα τούτων ἐπίδοσις καὶ ἂν κατὰ τὸν νόμον ἢ τὸ καταστατικὸν ἢ τὸν ὀργανισμόν ὑφίσταται ὑποχρέωσις συλλογικῆς ἐκπροσωπήσεως.

* Ἀρθρον 60.

Τρόπος ἐπιδόσεως πρὸς πλείονας.

1. Ἐὰν ὁ πρὸς ὃν ἡ ἐπίδοσις παρίσταται ἢ ἐνεργῇ ὡς νόμιμος ἀντιπρόσωπος πλειόνων ἀνικάνων προσώπων, ἀρκεῖ ἡ εἰς αὐτὸν παράδοσις ἑνὸς μόνον ἀντιγράφου ἢ πρωτοτύπου τοῦ ἐπιδοτέου ἔγγραφου.

2. Ἐὰν ἡ ἐπίδοσις γίνηται πρὸς ἓνα ἀντίκλητον πλειόνων, απαιτεῖται ἡ παράδοσις ἰσαριθμῶν ἔγγραφων πρὸς τοὺς ὑπὸ τοῦ ἀντίκλητου ἐκπροσωπούμενους διαδίκους.

* Ἀρθρον 61.

Ἐπίδοσις ἐν τῇ κατοικίᾳ.

1. Ἐὰν ὁ πρὸς ὃν ἡ ἐπίδοσις δὲν εὐρίσκηται ἐν τῇ κατοικίᾳ αὐτοῦ, τὸ ἔγγραφο παραδίδεται εἰς τινὰ τῶν μετ' αὐτοῦ συνοικούντων συγγενῶν ἢ ὑπηρετῶν καὶ ἐν ἐλλείψει ἢ ἀπουσίᾳ αὐτῶν πρὸς τινὰ τῶν λοιπῶν συνοίκων, ἔχοντα κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ ἐπιδίδοντος συνειδήσιν τῶν πραττομένων.

2. Κατοικία εἶναι ἡ οἰκία ἢ τὸ διαμέρισμα αὐτῆς, τὸ προ-

ωρισμένον διὰ διημέρευσιν καὶ διανυκτέρευσιν τοῦ πρὸς ὃν ἡ ἐπίδοσις, καὶ ἂν προσωρινῶς δὲν χρησιμοποιῆται πρὸς τὸν σκοπὸν τούτον.

3. Ὡς σύνοικοι θεωροῦνται καὶ οἱ θυρωροὶ κατοικιῶν καὶ αἱ ἐν αὐταῖς οἰκοῦσαι οἰκογένειαι τούτων, οἱ διευθύνται ξενοδοχείων καὶ οἰκοτροφείων καὶ τὸ ὑπαλληλικὸν καὶ ὑπηρετικὸν προσωπικὸν αὐτῶν. Δὲν θεωροῦνται ὡς σύνοικοι οἱ ἐνοικοὶ ἐτέρου διαμερίσματος τῆς αὐτῆς οἰκίας.

4. Μὴ εὐρίσκομένου ἐν τῇ κατοικίᾳ τινὸς τῶν εἰς οὓς δύναται νὰ γίνῃ ἡ ἐπίδοσις κατὰ τὰς προηγουμένας παραγράφους, τὸ ἔγγραφο ἐπικολλᾶται εἰς τὴν θύραν τῆς κατοικίας ἐπὶ παρουσίᾳ ἑνὸς μάρτυρος, γινομένης μνείας περὶ τῆς θυροκολλήσεως ἐν τῇ ἐκθέσει.

* Ἀρθρον 62.

Ἐπίδοσις ἐν τῷ καταστήματι κλπ.

1. Ἐὰν ὁ πρὸς ὃν ἡ ἐπίδοσις δὲν εὐρίσκηται ὅπου ἀσχεῖ τὸ ἐπάγγελμα ἢ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ κατὰ τὰ ἐν παραγράφῳ 3 τοῦ ἀρθρου 57, τὸ ἔγγραφο παραδίδεται πρὸς τὸν διευθυντὴν τοῦ καταστήματος ἢ τοῦ γραφείου ἢ τοῦ ἐργαστηρίου, ἢ πρὸς τινὰ τῶν συνεταίρων, συνεργατῶν, ὑπαλλήλων ἢ ὑπηρετῶν, ἔχοντα κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ ἐπιδίδοντος συνειδήσιν τῶν πραττομένων. Μηδενὸς ἐξ αὐτῶν εὐρίσκομένου, ἡ ἐπίδοσις γίνεται εἰς τὴν κατοικίαν τοῦ πρὸς ὃν αὕτη.

2. Ἐὰν ὁ πρὸς ὃν ἡ ἐπίδοσις κρατῆται ἐν φυλακῇ καὶ ἡ μετ' αὐτοῦ ἐπικοινωνία, κατὰ ἐσθαιῶσιν ὀργάνου τῆς ὑπηρεσίας τῆς φυλακῆς σημειουμένην ἐν τῇ ἐκθέσει ἐπιδόσεως, δὲν εἶναι δυνατὴ, ἡ ἐπίδοσις δύναται νὰ γίνῃ πρὸς τὸν διευθυντὴν τῆς φυλακῆς ἢ πρὸς τινὰ ἐκ τοῦ προσωπικοῦ ταύτης.

* Ἀρθρον 63.

Εἰδικαὶ περιπτώσεις.

1. Ἐπὶ ἀξιωματικῶν, ὑπαξιωματικῶν, ὁπλιτῶν ἢ ὀργάνων τῶν ἐνόπλων δυνάμεων τῆς χώρας καὶ τῶν σωμάτων χωροφυλακῆς καὶ ἀστυνομίας πόλεων, λιμενικοῦ καὶ πυροσβεστικῆς ὑπηρεσίας, ἡ ἐπίδοσις δύναται νὰ γίνῃ καὶ πρὸς τὸν διοικητὴν τῆς μονάδος ἢ τὸν προϊστάμενον τῆς ὑπηρεσίας, εἰς ἣν ἀνήκουσιν, ὑποχρεούμενον νὰ παραδώσῃ ἢ διαβιβάσῃ ἀμελλητί τὸ ἔγγραφο εἰς τὸν πρὸς ὃν ἀπευθύνεται. Τοιαύτη ἐπίδοσις δὲν συγχωρεῖται α) προκειμένου περὶ ἀνωτάτων ἀξιωματικῶν καὶ τῶν διοικητῶν ἢ διευθυντῶν μονάδων καὶ ὑπηρεσιῶν καὶ β) προκειμένου περὶ τῶν τελούντων ἐν ἀδείᾳ, διαθεσιμότητι ἢ ἀργίᾳ.

2. Ἐπὶ τῶν ἀνηκόντων εἰς τὴν ὑπηρεσίαν φάρων καὶ φανῶν ἡ ἐπίδοσις δύναται νὰ γίνῃ πρὸς τὸν λιμενάρχην τῆς περιφέρειας, ἐν ἣ ἀσχοῦσι τὰ καθήκοντά των.

* Ἀρθρον 64.

Ἐπίδοσις πρὸς τοὺς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ καὶ τοὺς ἀγνώστου διαμονῆς.

1. Ἐὰν ὁ πρὸς ὃν ἡ ἐπίδοσις κατοικῇ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ καὶ εἶναι γνωστὸς ὁ τόπος καὶ ἡ διεύθυνσις τῆς ἐν αὐτῇ κατοικίας του, ἢ ἐὰν, ἐπὶ νομικοῦ προσώπου, εἶναι γνωστὴ ἡ διεύθυνσις τῆς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἑδρας αὐτοῦ, ἡ ἐπίδοσις γίνεται, ἐν ἐλλείψει ἀντικλητοῦ, εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν, πρὸς διαβίβασιν τοῦ ἔγγραφου εἰς τὸν πρὸς ὃν ἀπευθύνεται. Ἡ ἐπίδοσις θεωρεῖται συντελεσθεῖσα ἅμα τῇ εἰς τὸν Ὑπουργὸν ἢ ἐντεταλμένον παρ' αὐτοῦ ὑπάλληλον παραδόσει τοῦ ἔγγραφου.

2. Ἐὰν ὁ πρὸς ὃν ἡ ἐπίδοσις εἶναι ἀγνώστου κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐπιδόσεως διαμονῆς, αὕτη, ἐν ἐλλείψει ἀντικλητοῦ, γίνεται εἰς τὸν δήμαρχον ἢ τὸν πρόεδρον τῆς κοινότητος τῆς τελευταίας γνωστῆς κατοικίας ἢ διαμονῆς αὐτοῦ.

* Ἀρθρον 65.

Ἐν ἀρνήσει παραλαβῆς.

1. Ἐὰν ὁ πρὸς ὃν ἡ ἐπίδοσις ἢ τὰ ἐν τοῖς ἀρθροῖς 61 καὶ 62 ἀναφερόμενα πρόσωπα ἀρῶνται τὴν παραλαβὴν τοῦ ἔγγραφου ἢ τὴν ὑπογραφήν τῆς ἐκθέσεως ἐπιδόσεως ἢ δὲν δύναται νὰ ὑπογράψωσιν, ὁ ἐπιδίδων ἐπικολλᾷ τούτο ἐπὶ τῆς

ύφους της κατοικίας ή του καταστήματος, γραφείου ή εργαστηρίου επί παρουσίας ενός μάρτυρος, γινομένης μνείας περί της θυροκολλησεως εν τη εκθέσει.

2. Εάν κατά τας περιπτώσεις του προηγουμένου άρθρου 64 τὰ ἐν αὐτῷ ἀναφερόμενα πρόσωπα ἀρνῶνται τὴν παραλαβὴν τοῦ ἐγγράφου ἢ τὴν υπογραφὴν τῆς ἐκθέσεως ἐπιδόσεως, τὸ ἐγγράφον παραδίδεται εἰς τὸν εἰσαγγελέα τῶν πρωτοδικῶν τῆς περιφέρειας, εἰς ἣν ὑπάγονται, ὅστις διαδίδει τοῦτο αὐτοῖς.

3. Εάν κατά τας περιπτώσεις τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 57 ὁ ἐκπρόσωπος τῆς ἀρχῆς ἢ ὁ ἐντεταλμένος ὑπάλληλος ἀρνηθῇ τὴν παραλαβὴν τοῦ ἐγγράφου ἢ τὴν υπογραφὴν τῆς ἐκθέσεως, βεβαιούται ἡ ἀρνήσις ἐν αὐτῇ καὶ παραδίδεται τὸ ἐγγράφον ἀμελλητὶ εἰς τὸν ἐν τῇ ἔδρᾳ τῆς ἀρχῆς ἢ τῆς ὑπηρεσίας τοῦ ὑπαλλήλου εἰσαγγελέα πρωτοδικῶν, μὴ ὑπάρχοντος δ' ἐν αὐτῇ πρωτοδικείου, εἰς τὸν εἰρηνοδίκην, ὅστις διαδίδει τοῦτο πρὸς τὴν ἀρχὴν ἢ τὸν ὑπαλλήλον.

4. Ἐν ταῖς περιπτώσεσι τῶν παραγράφων 2 καὶ 3 ἡ ἐπίδοσις θεωρεῖται συντελεσθεῖσα ἀπὸ τῆς χρονολογίας τῆς ἐκθέσεως.

Ἄρθρον 66.

Ἀντίκλητος.

1. Πᾶς διάδικος ἐν τῇ φορολογικῇ δίκῃ, ἐξαίρεσις τοῦ Δημοσίου, ὑποχρεοῦται διὰ τοῦ πρώτου πρὸς τὸ δικαστήριον ἀπευθυνομένου δικογράφου νὰ διορίσῃ ὡς ἀντίκλητον πρόσωπον ἔχον τὴν κατοικίαν αὐτοῦ ἐν τῇ κυρίᾳ ἔδρᾳ τοῦ δικαστηρίου.

2. Ὁ διορισμὸς πρέπει νὰ περιέχῃ τὸ ὀνοματεπώνυμον καὶ τὸ ὄνομα πατρός, τὸ ἐπάγγελμα καὶ ἐπακριβῆ προσδιορισμὸν τῆς διευθύνσεως τῆς κατοικίας καὶ τῆς ἐπαγγελματικῆς ἐγκαταστάσεως τοῦ ἀντικλήτου. Ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἄρθρου 51 ἐφαρμόζεται καὶ ἐν προκειμένῳ.

3. Ὁ ἐπιμελούμενος τῆς ἐπιδόσεως καὶ ὅταν ὑπάρχῃ ἀντίκλητος, ἀναζητεῖ κατὰ πρῶτον τὸν διάδικον ἢ τὸν νόμιμον ἀντιπρόσωπον αὐτοῦ πρὸς παραδόσιν τοῦ ἐπιδότου. Ἐν οὐδεμιᾷ ὅμως περιπτώσει δύναται νὰ προβληθῇ ἀκυρότης τῆς ἐπιδόσεως ἐκ τοῦ ὅτι αὕτη ἐγένετο πρὸς τὸν διορισθέντα ἀντίκλητον, πλὴν ἂν εἰδικὴ διάταξις ἀπαιτῇ τὴν πρὸς αὐτὸν τοῦτον τὸν διάδικον ἢ τὸν νόμιμον ἀντιπρόσωπον αὐτοῦ παραδόσιν τοῦ ἐγγράφου.

4. Ἡ ἐπίδοσις πρὸς τὸν ἀντίκλητον διενεργεῖται καθ' ὃν τρόπον καὶ πρὸς αὐτὸν τὸν διάδικον, ἐφαρμοζομένων καὶ τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 1 καὶ 62 καὶ τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 65.

5. Ἡ ιδιότης τοῦ ἀντικλήτου παύει α) διὰ τοῦ θανάτου αὐτοῦ, β) διὰ τῆς περατώσεως τῆς δίκης, γ) διὰ παραιτήσεως ἢ δι' ἀνακλήσεως τοῦ διορισμοῦ. Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 39 ἕως 41 ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ ἐπὶ τοῦ ἀντικλήτου. Ὁ διάδικος ὑποχρεοῦται εἰς ἄμεσον ἀντικατάστασιν τοῦ ἐκλιπόντος, παραιτηθέντος ἢ ἀνακληθέντος ἀντικλήτου διὰ δηλώσεως αὐτοῦ πληρώσεως τοῦς ὅρους τῆς παραγράφου 2, κατατιθεμένης δὲ παρὰ τῇ γραμματεῖᾳ τοῦ δικαστηρίου καὶ κοινοποιουμένης, ἐπιμελείᾳ τοῦ δηλούντος, εἰς τὸν ἕτερον διάδικον.

6. Ὑπάρχοντος πληρεξουσίου τοῦ διαδίκου, ἡ ὑποχρέωσις αὐτοῦ πρὸς διορισμὸν ἀντικλήτου δὲν αἰρεται ἐκ τῆς διατάξεως τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 36. Δύναται ὅμως ὁ πληρεξούσιος νὰ διορισθῇ καὶ ὡς ἀντίκλητος, ἐφ' ὅσον ἔχει τὴν κατοικίαν του ἐν τῇ ἔδρᾳ τοῦ δικαστηρίου.

Ἄρθρον 67.

Ἐκθεσις ἐπιδόσεως.

1. Περὶ πάσης ἐπιδόσεως συντάσσεται ὑπὸ τοῦ ἐπιδιδόντος ἐκθεσις, ἥτις, πλὴν τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 52 ὀριζομένων στοιχείων, περιέχει τὴν παραγγελίαν πρὸς ἐπίδοσιν καὶ σαφῆ προσδιορισμὸν τοῦ ἐπιδιδόντος ἐγγράφου καὶ τῶν προσώπων, εἰς τὰ ὁποῖα ἀφορᾷ τοῦτο. Ἐν τῇ ἐκθέσει πρέπει νὰ γίνηται πρὸς τοῦτοις μνεία τῆς ἡμέρας καὶ τῆς ὥρας τῆς ἐπιδόσεως, τοῦ προσώπου εἰς ὃ παρεδόθη τὸ ἐγγράφον καὶ τοῦ τρόπου ἐπιδόσεως ἐν περιπτώσει ἀπουσίας ἢ ἀρνήσεως τοῦ πρὸς ὃν ἡ ἐπί-

δοσις ἢ τῶν ὑπὸ τῶν ἄρθρων 61 καὶ 62 ὀριζομένων προσώπων.

2. Ἡ ἐκθεσις ὑπογράφεται ὑπὸ τοῦ ἐπιδιδόντος καὶ ὑπὸ τοῦ παραλαμβάνοντος τὸ ἐγγράφον, ἐν περιπτώσει δὲ ἀρνήσεως ἢ ἀδυναμίας τούτου καὶ ὑπὸ τοῦ προσλαμβανομένου πρὸς τοῦτο μάρτυρος.

3. Ὁ ἐπιδίδων σημειεῖ ἐπὶ τοῦ ἐπιδιδομένου ἐγγράφου τὴν ἡμέραν καὶ ὥραν τῆς ἐπιδόσεως καὶ υπογράφει τὴν σημείωσιν.

ΤΜΗΜΑ Γ'.

Προθεσμίας.

Ἄρθρον 68.

1. Αἱ ὑπὸ τοῦ παρόντος κώδικος προβλεπόμεναι καὶ αἱ ὑπὸ τῶν φορολογικῶν δικαστηρίων τασσόμεναι προθεσμίας ἀρχοῦνται ἀπὸ τῆς ἐπομένης τῆς ἐπιδόσεως ἢ τοῦ κινουμένου αὐτὰς γεγονότος καὶ λήγουσιν ἅμα τῇ παρελεύσει ὁλοκλήρου τῆς τελευταίας ἡμέρας ἢ, ἐὰν αὕτη εἶναι κατὰ νόμον ἐξαίρετα, τῆς ἐπομένης ἐργασίμου ἡμέρας. Ὁ υπολογισμὸς τῶν προθεσμιῶν γίνεται κατὰ τὰ ὀριζόμενα ὑπὸ τοῦ ἀστικού κώδικος.

2. Εάν κατὰ τὴν διάρκειαν προθεσμίας τινὸς ἐπέλθῃ διακοπὴ τῆς δίκης, διακόπτεται ἡ προθεσμία καὶ ἀρχεται νέα ἀπὸ τῆς ἐπαναλήψεως τῆς δίκης.

3. Κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν δικαστικῶν διακοπῶν αἱ προθεσμίας δὲν ἀναστέλλονται.

ΤΜΗΜΑ Δ'.

Δικονομικαὶ ἀκυρότητες.

Ἄρθρον 69.

1. Ἡ παράβασις διατάξεως, ρυθμιζούσης τὴν διαδικασίαν καὶ ἰδίᾳ τὸν τύπον διαδικαστικῆς τινος πράξεως, ἐπάγεται ἀκυρότητα, ἀπαγγελλομένην παρὰ τοῦ δικαστηρίου, α) ἂν τὴν τήρσιν τῆς διατάξεως διαγράψῃ ρητῶς ὁ νόμος ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος, β) ἂν διὰ τὴν παράβασιν χωρὴ ἀναίρεσις, γ) εἰς πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν, ἂν κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ δικαστοῦ ἡ παράβασις προὔξεν ἢ εἰς τὸν προτείναντα αὐτὴν διάδικον βλάβην, μὴ δυναμένην νὰ ἐπανορθωθῇ ἄλλως ἢ κηρυσσόμενης τῆς ἀκυρότητος.

2. Ἡ ἀκυρότης ἀπαγγέλλεται κατὰ πρότασιν τοῦ διαδίκου, ἐφ' ὅσον δὲν ἐπιβάλλεται ἡ αὐτεπάγγελτος ἐξέτασις αὐτῆς ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου. Ἡ πρότασις εἶναι ἀπαράδεκτος, ἐὰν δὲν ὑποβληθῇ κατὰ τὴν πρώτην μετὰ τὴν παράβασιν συζήτησιν τῆς ὑποθέσεως.

3. Τὴν ἀκυρότητα δὲν δύναται νὰ προτείνῃ, ὅστις προκάλεσεν αὐτὴν ἢ συνετέλεσεν εἰς ταύτην, οὐδὲ ὁ παραιτηθεὶς ρητῶς ἢ σιωπηρῶς τῆς προτάσεως αὐτῆς.

4. Ἀπαγγελλομένης τῆς ἀκυρότητος, τὸ δικαστήριον διατάσσει τὴν ἐπανάληψιν τῆς πράξεως, πλὴν ἂν ἐπὶ τὴν ἀπώλεια τοῦ δικαιώματος ἢ ἄλλως ἀποκλείεται ἡ ἐπανάληψις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΚΤΟΝ

Ἐξώδικος λύσις φορολογικῶν διαφορῶν.

Ἄρθρον 70.

Πρότασις φορολογουμένου.

1. Ὁ καθ' οὗ ἐξεδόθη πράξις δημοσίου ὀργάνου ἐκ τῶν ἐν ἄρθρῳ 73, ἀμφισβητῶν τὴν ὀρθότητα αὐτῆς, δύναται νὰ προτείνῃ τὴν ἐξώδικον λύσιν τῆς διαφορᾶς μετὰ αὐτοῦ καὶ τοῦ ἐκδόντος τὴν πράξιν ὀργάνου.

2. Ἡ πρότασις ὑποβάλλεται ἐνώπιον τοῦ ἐκδόντος τὴν πράξιν ὀργάνου εἴτε διὰ τοῦ δικογράφου τῆς προσφυγῆς εἴτε δι' ἰδιαιτέρας αἰτήσεως πρὸ τῆς ἀσκήσεως τῆς προσφυγῆς καὶ ἐν τῇ τῆς διὰ ταύτην προθεσμίας.

3. Μέχρι πραγματοποιήσεως ἢ ματαιώσεως τῆς ἐξώδικου λύσεως τῆς διαφορᾶς, ἀναστέλλεται ἡ ἐκδίκασις τῆς ἀσκήσεως προσφυγῆς.

4. Ἐξώδικος λύσις τῆς διαφορᾶς δὲν συγχωρεῖται, ἐὰν ἡ πράξις ἀφορᾷ εἰς ἐπιβολὴν προστίμου ἢ ἄλλης κυρώσεως διὰ παράβασιν διατάξεων φορολογικοῦ ἐν γένει νόμου.

Άρθρον 71.

Συζήτησις και
ἀποτέλεσμα.

1. Ὑποβληθείσης προτάσεως ἐξωδίκου λύσεως τῆς διαφορᾶς, τὸ φορολογικὸν ὄργανον καλεῖ ἐπὶ ἀποδείξει τὸν καθ' οὗ ἡ πράξις, ἵνα ἐντὸς εὐλόγου προθεσμίας, οὐχὶ μείζονος τῶν δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς υποβολῆς τῆς κατὰ τὸ προηγούμενον ἀρθρον προτάσεως, ἐμφανισθῇ πρὸς συζήτησιν αὐτῆς.

2. Τὸ φορολογικὸν ὄργανον, λαμβάνον ὑπ' ὄψιν τὰ στοιχεῖα τοῦ φακέλλου τῆς υποθέσεως, τὰ ὑπὸ τοῦ καθ' οὗ ἡ πράξις προτιμώμενα, τὰ προφορικῶς ἢ ἐγγράφως ὑπ' αὐτοῦ ἀναπυσσόμενα ὡς καὶ πᾶν ἕτερον στοιχεῖον, δύναται, ἐφ' ὅσον κρίνει ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει δάσιμον τὸ αἶτημα, νὰ ἀποδεχθῇ ἀναλόγως τὴν ἀκύρωσιν τῆς πράξεως ἢ τὸν περιορισμὸν τῆς, περὶ ἧς ἡ πράξις, φορολογητέας ὕλης, ἢ τοῦ φόρου ἢ ἄλλου δικαιώματος, ὡς καὶ τὸν περιορισμὸν, ἐντὸς τῶν ὁρίων τοῦ νόμου, τοῦ προσθέτου φόρου.

3. Ἐὰν αἱ ἀπόψεις τοῦ καθ' οὗ ἡ πράξις καὶ τοῦ φορολογικοῦ ὁργάνου συμπέσωσιν ἐξ ὁλοκλήρου, συντάσσεται συνοπτικῶς ἠτιολογημένον πρακτικόν, περιέχον τὰ οὕτως καθορισθέντα ποσὰ τῆς φορολογητέας ὕλης, τοῦ φόρου ἢ ἄλλου δικαιώματος καὶ τοῦ προσθέτου φόρου. Τὸ πρακτικὸν τοῦτο, ὑπογραφόμενον παρ' ἀμφοτέρων τῶν μερῶν, ἔχει τὰ ἀποτελέσματα ἀμετακλήτου ἀποφάσεως, ἡ δὲ ἀσκηθεῖσα προσφυγὴ θεωρεῖται μὴ γενομένη.

4. Διὰ τὴν ὑπὸ πληρεξουσίου τοῦ καθ' οὗ ἡ πράξις συζήτησιν τῆς προτάσεως περὶ ἐξωδίκου λύσεως τῆς διαφορᾶς καὶ τὴν ὑπογραφήν τοῦ κατὰ τὴν παράγραφον 3 πρακτικοῦ, δεόν νὰ προσάγῃται εἰδικὴ ἐγγραφὴ πληρεξουσίου τῆς. Τὸ παρέχον τὴν πληρεξουσιότητα ταύτην ἐγγραφὴν συντάσσεται κατὰ τὸν ἐν παραγράφῳ 2 καὶ 3 τοῦ ἀρθρου 35 τρόπον.

Άρθρον 72.

Ματαίωσις τῆς λύσεως.

1. Ἐὰν δὲν ἐμφανισθῇ ὁ καθ' οὗ ἡ πράξις διὰ τὴν συζήτησιν τῆς προτάσεως αὐτοῦ, ἢ ἐὰν ὅποσδήποτε ἐντὸς δέκα πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς υποβολῆς τῆς προτάσεως δὲν πραγματοποιηθῇ ἡ ἐξωδίκος λύσις τῆς διαφορᾶς, ἀκολουθεῖ ἡ διαδικασία τοῦ νόμου διὰ τὴν ἐκδίκασιν τῆς ἀσκηθείσης προσφυγῆς.

2. Ἡ ματαίωσις τῆς ἐξωδίκου λύσεως τῆς διαφορᾶς βεβαιούται ἐπὶ τοῦ περιέχοντος τὸ αἶτημα δικογράφου καὶ ὑπογράφεται ἡ βεβαίωσις ὑπὸ τοῦ φορολογικοῦ ὁργάνου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΒΔΟΜΟΝ

Περὶ τῆς προσφυγῆς.

ΤΜΗΜΑ Α'.

Γενικαὶ διατάξεις.

Άρθρον 73.

Προσβαλλόμεναι πράξεις.

Κατὰ τῶν πράξεων τῶν δημοσίων ὁργάνων, δι' ὧν προσδιορίζονται φόροι, δασμοί, τέλη καὶ συναφῆ δικαιώματα τοῦ Δημοσίου ἢ ἐπιβάλλονται πρόστιμα ἢ ἄλλαι κυρώσεις διὰ παράβασιν τῶν φορολογικῶν ἐν γένει νόμων, ἐπιτρέπεται προσφυγὴ ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου φορολογικοῦ δικαστηρίου.

Άρθρον 74.

Δικαίωμα προσφυγῆς.

1. Δικαίωμα προσφυγῆς ἔχει ὁ ἀμέσως ἐαρυνόμενος ἐκ τῆς πράξεως, ὡς καὶ ὁ εἰς ὃν εἰδικῶς παρέχεται τοιοῦτον δικαίωμα ὑπὸ τοῦ οὐσιαστικοῦ νόμου.

2. Προσφυγὴν κατὰ τῆς πράξεως δύναται νὰ ἀσκῇ ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἢ ὁ ἀρμοδῖος οἰκονομικὸς ἐπιθεωρητής.

Άρθρον 75.

Ὅρια ἐλέγχου
τῆς πράξεως.

1. Διὰ τῆς προσφυγῆς ἡ ὑπόθεσις ἄγεται ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου, ἐλεγχομένη ὡς πρὸς μὲν τὸ νόμον δάσιμον τῆς πράξεως κατὰ τὸ σύνολον, ὡς πρὸς δὲ τὸ οὐσίᾳ δάσιμον τῆς πράξεως κατὰ τὰ ἐν τῇ προσφυγῇ ὅρια.

2. Τὸ δικαστήριον τὴν νομικῶς πλημμελῆ πρᾶξιν ἀκυροῖ ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ἢ μεταρρυθμίζει ἀναλόγως, πρὸς ὠφέλειαν ἢ καὶ ἐλάττωσιν τοῦ προσεγγόντος, μὴ δεσμευόμενον ἐκ τῶν αἰτήσεων αὐτοῦ. Τὴν οὐσιαστικῶς ἐσφαλμένην πρᾶξιν ἀκυροῖ ἢ μεταρρυθμίζει μόνον ἐντὸς τῶν ἐν τῇ προσφυγῇ ὁρίων.

Άρθρον 76.

1. Διὰ τῆς ἀποφάσεως αὐτοῦ τὸ δικαστήριον δὲν δύναται νὰ καταστήσῃ χεῖρονα τὴν θέσιν τοῦ προσεγγόντος, πλην ἂν συντρέχῃ ἡ πρώτη περίπτωσις τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἀρθρου 75.

2. Ἐν τῇ δευτέρᾳ περιπτώσει τῆς αὐτῆς παραγράφου ἡ χειροτέρευσις διαγιγνώσκεται ἐκ τοῦ μεγέθους τοῦ ἐπιβαλλομένου φόρου ἢ ἄλλης ὑποχρεώσεως.

Άρθρον 77.

Προθεσμία.

1. Ἡ προθεσμία ἀσκήσεως τῆς προσφυγῆς εἶναι εἴκοσιν ἡμερῶν, ἀρχομένη ἀπὸ τῆς ἐπομένης τῆς ἐπιδόσεως τῆς πράξεως.

2. Ἐὰν ὁ καθ' οὗ ἡ πράξις διαμένη ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἢ εἶναι ἀγνώστου διαμονῆς καὶ δὲν ἔχῃ ὑρίσει ἀντίκλητον ἐν τῇ ἡμεδαπῇ, ἡ προθεσμία τῆς προσφυγῆς εἶναι τεσσαράκοντα ἡμερῶν, ἀρχομένη ἀπὸ τῆς ἐπομένης τῆς ἐπιδόσεως τῆς πράξεως.

3. Ἐὰν, διαρκούσης τῆς προθεσμίας, ὁ δικαιούμενος εἰς προσφυγὴν ἀποθάνῃ χωρὶς νὰ ἔχῃ ἀσκῇ ταύτην, οἱ κληρονόμοι αὐτοῦ ἔχουσι νέαν ἰσχύοντον προθεσμίαν, ἀρχομένην ἀφ' ἧς ἔλαβον, ἀποδαειγμένως, γνώσιν τῆς πράξεως ἢ καὶ ἀφ' ἧς ἐκοινοποιήθη αὐτοῖς ἡ πράξις.

4. Ἐν τῇ περιπτώσει τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἀρθρου 74 ἡ προθεσμία πρὸς ἀσκῆσιν τῆς προσφυγῆς εἶναι τεσσαράκοντα ἡμερῶν, ἀρχομένη ἀπὸ τῆς ἐπομένης τῆς εἰς τὸν ὑπόχρεον ἐπιδόσεως τῆς πράξεως.

5. Ἡ προσφυγὴ δύναται νὰ ἀσκηθῇ καὶ πρὸ τῆς ἐπιδόσεως τῆς πράξεως.

Άρθρον 78.

Ἀναστολὴ ἐκτέλεσεως
τῆς πράξεως.

1. Διαρκούσης τῆς προθεσμίας τῆς προσφυγῆς δὲν δύναται νὰ ἐκτελεσθῇ ἡ διοικητικὴ πράξις, ἀσκηθείσης δὲ προσφυγῆς ἐμπροσθέντως καὶ προσκόντως, ἀνατέλλεται ἡ ἐκτέλεσις τῆς πράξεως μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τῆς ἐπὶ τῆς προσφυγῆς ὁριστικῆς ἀποφάσεως ἢ τῆς κατ' ἄλλον τρόπον καταργήσεως τῆς δίχης. Ἡ λήυις συντηρητικῶν μέτρων ἐπιτρέπεται.

2. Ἐν τῇ περιπτώσει τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἀρθρου 74 οὔτε ἡ προθεσμία ἀσκήσεως τῆς προσφυγῆς ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ ἢ τοῦ ἐπιθεωρητοῦ οὔτε ἡ ἀσκῆσις ταύτης ἀναστέλλουσι τὴν ἐκτέλεσιν τῆς πράξεως.

3. Εἰδικαὶ διατάξεις, ὁρίζουσαι ἄλλως περὶ τῆς ἐκτέλεσεως τῆς διοικητικῆς πράξεως, διατηροῦνται ἐν ἰσχύϊ.

Άρθρον 79.

Τρόπος ἀσκήσεως
προσφυγῆς.

1. Ἡ προσφυγὴ ἀσκεῖται δι' ἐγγράφου, τὸ ὁποῖον α) κατατίθεται παρὰ τὴν ἐκδόσιν τῆς πρᾶξιν ἀρχῇ, συντασσόμενης ἐπ' αὐτοῦ πράξεως καταθέσεως, ἢ β) ἐπιτίθεται εἰς τὴν αὐτὴν ἀρχήν. Ὅταν ὁ προσεγγὼν διαμένη ἐκτός τῆς ἐξρας τῆς ἀρχῆς ταύτης, τὸ ἐγγραφεὺς τῆς προσφυγῆς δύναται νὰ ἐγχειρίζεται εἰς τὴν πλησιεστέραν πρὸς τὴν διαμονὴν αὐτοῦ οἰκονομικὴν ἢ ἀστυνομικὴν ἢ δημοτικὴν ἢ κοινοτικὴν ἀρχήν, συντασσόμενης πράξεως παραλαβῆς. Ἡ παραλαβὴ αὐτοῦ ἀρχῇ ὑποχρεοῦται

νά διαβιβάσθαι ἀμελλητί τὸ ἐγγράφον τῆς προσφυγῆς εἰς τὴν ἐκδούσαν τὴν πρᾶξιν ἀρχήν.

2. Ὡς ἡμέρα ἀσκήσεως τῆς προσφυγῆς λογίζεται ἀντιστοίχως ἡ τῆς πρᾶξεως καταθέσεως ἡ ἐπιδόσεως ἡ ἐγχειρίσεως τοῦ ἐγγράφου τῆς προσφυγῆς.

3. Ὁ προσφεύγων δικαιούται νὰ ζητήῃ ἐσθαιώσιν περὶ τῆς καταθέσεως ἡ ἐγχειρίσεως τοῦ ἐγγράφου τῆς προσφυγῆς, τὴν ὁποῖαν ἡ εἰσία ἀρχὴ ὑποχρεοῦται νὰ παρέχῃ ἅμα τῇ παραλαβῇ.

ἄρθρον 80.

1. Ἡ προσφυγὴ δύναται νὰ ὑπογραφῇ καὶ ὑπὸ τοῦ πληρεξουσίου τοῦ δικαιουμένου εἰς ταύτην.

2. Ἡ κατὰ τὴν παράγραφον 2 τοῦ ἁρθροῦ 74 προσφυγὴ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπογράφεται ὑπ' αὐτοῦ ἢ ὑπὸ ἐξουσιοδοτουμένου ὑπὸ τούτου δημοσίου ὑπαλλήλου ἐκ τῶν ἐν παραγράφῳ 2 τοῦ ἁρθροῦ 32 ἀναφερομένων, τοῦ δ' ἐπιθεωρητοῦ ὑπὸ τούτου.

ἄρθρον 81.

Περιεχόμενον τῆς προσφυγῆς.

1. Τὸ ἐγγράφον τῆς προσφυγῆς πρέπει, πλὴν τῶν ἐν ἁρθρῳ 53 ὀριζομένων, νὰ περιέχῃ α) ἀκριβῆ προσδιορισμὸν τῆς ἀρχῆς, καθ' ἣς στρέφεται ἡ προσφυγὴ, ὡς καὶ τῆς προβαλλομένης πρᾶξεως, β) τοὺς λόγους προσφυγῆς, κεχωρισμένως ἑκαστον, κατὰ τρόπον σαφῆ καὶ ὠρισμένον, γ) σαφῶς καθωρισμένον αἴτημα, δ) διορισμὸν ἀντικλήτου διαμένοντος ἐν τῇ ἑδρῇ τοῦ δικαστηρίου.

2. Τὸ ἐγγράφον τῆς προσφυγῆς τὸ μὴ πληροῦν ἀπάσας τὰς ἀπαιτήσεις τῆς παραγράφου 1 τότε μόνον εἶναι ἄκυρον, ὅταν, κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ δικαστηρίου, αἱ ἐλλείψεις καθιστῶσι τοῦτο ἐντελῶς ἀόριστον καὶ ἀνεπίδεκτον δικαστικῆς ἐκτιμήσεως.

ἄρθρον 82.

Κατάρτισις φακέλλου τῆς ὑποθέσεως.

1. Ἡ ἐκδούσα τὴν πρᾶξιν ἀρχὴ ὑποχρεοῦται ἀμελλητί α) νὰ καταχωρίσῃ ἀπάσας τὰς ἐνώπιον αὐτῆς κατετιθεμένας, ἐπιδιδόμενας καὶ διαβιβαζόμενας προσφυγὰς εἰς πρωτόκολλον προσφυγῶν, β) νὰ καταρτίσῃ φάκελλον τῆς ὑποθέσεως, γ) νὰ συντάσῃ κατάλογον πάντων τῶν ἐν τῷ φακέλλῳ ἐγγράφων, δ) νὰ συντάσῃ ἑκθεσιν, περιέχουσαν ἡτιςδήποτε γνῶμην ἐπὶ τῆς προσφυγῆς, τὴν ὁποῖαν νὰ ἐπισυνάπτῃ εἰς τὸν φάκελλον τῆς ὑποθέσεως καὶ ε) νὰ διαβιβάσῃ τὸν φάκελλον τῆς ὑποθέσεως ἢ νὰ παραδίδῃ αὐτὸν ἐπὶ ἀποδείξει εἰς τὴν γραμματεῖαν τοῦ δικαστηρίου, ἐνώπιον τοῦ ὁποῖου ἀπευθύνεται ἡ προσφυγὴ.

2. Ἡ γραμματεία τοῦ δικαστηρίου καταχωρίζει τὴν προσφυγὴν εἰς τηρούμενον, ἐπιμελεῖα αὐτῆς, βιβλίον. Εἰς ἴδιον βιβλίον καταχωρίζονται αἱ προσφυγαὶ ἀρμοδιότητος μονομελοῦς δικαστηρίου.

3. Ἡ προσφυγὴ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἢ τοῦ ἐπιθεωρητοῦ κοινοποιεῖται ἀμελλητί, ἐπιμελεῖα τοῦ ἐκδόντος τὴν πρᾶξιν ὁργάνου, εἰς τὸν καθ' οὗ αὕτη.

ἄρθρον 83.

Ἀπαράδεκτον δευτέρως προσφυγῆς.

Δευτέρως προσφυγὴ παρὰ τοῦ αὐτοῦ προσώπου καὶ κατὰ τῆς αὐτῆς διοικητικῆς πρᾶξεως εἶναι ἀπαράδεκτος.

ἄρθρον 84.

Πρόσθετοι λόγοι.

1. Πρόσθετοι λόγοι ὑποβάλλονται μόνον διὰ δικηγόρου, κατατιθεμένου παρὰ τῇ γραμματεῖᾳ τοῦ δικαστηρίου, ἐνώπιον τοῦ ὁποῖου ἐκκρεμεί ἡ προσφυγὴ συντασσόμενης ἐπ' αὐτοῦ πρᾶξεως καταθέσεως.

2. Ἡ κατάθεσις τοῦ δικηγόρου δύναται νὰ γίνηται ἐντὸς

δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς καταθέσεως ἡ ἐπιδόσεως ἡ ἐγχειρίσεως τῆς προσφυγῆς.

3. Ἐπιμελεῖα τοῦ προσφεύγοντος, ἀντιπεφωνημένον ἐγγράφον τοῦ κατατεθέντος δικηγόρου κοινοποιεῖται, ἐπὶ ποινῇ ἀπαράδεκτου καὶ ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς καταθέσεως αὐτοῦ, εἰς τὸν ἕτερον τῶν διαδίκων.

4. Ἡ ἐν ἁρθρῳ 82 ἀρχὴ ἐπὶ τῇ κοινοποιήσει αὐτῇ προσθέντων λόγων προσφυγῆς συντάσσει ἑκθεσιν κατὰ τὰ ἐν παραγράφῳ 18 τοῦ ἁρθροῦ τούτου ὀριζόμενα, ἣν διαβιβάζει ἐγκαίρως εἰς τὴν γραμματεῖαν τοῦ δικαστηρίου, παρ' ᾧ ἐκκρεμεί ἡ προσφυγὴ.

ΤΜΗΜΑ Β'.

Προπαρασκευὴ τῆς συζητήσεως.

ἄρθρον 85.

Ὅρισμός δικασίμου.

1. Ὁ φάκελλος τῆς ὑποθέσεως ὑποβάλλεται ὑπὸ τῆς γραμματείας εἰς τὸν πρόεδρον τοῦ δικαστηρίου, ὅστις ὀρίζει τὴν δικάσιμον.

2. Δύναται νὰ ὀρισθῇ δικάσιμος συντομωτέρα τῆς ἀρχικῆς ὀρισθείσης, εἴτε αὐτεπαγγέλτως εἴτε κατ' αἴτησιν τινὸς τῶν διαδίκων.

ἄρθρον 86.

Ἐγγραφή εἰς τὸ πινάκιον καὶ κλήσις πρὸς συζήτησιν.

1. Αἱ δι' ἐκάστην δικάσιμον προσδιοριθεῖσαι ὑποθέσεις καταχωρίζονται εἰς πινάκιον, τηρούμενον ὑπὸ τῆς γραμματείας, ἣτις ἐν συνεχείᾳ ἐπιμελεῖται, ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ προέδρου, τῆς κλητεύσεως τῶν διαδίκων πρὸς ἐμφάνισιν ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου διὰ τὴν συζήτησιν καὶ τῆς συντάξεως δι' ἐκάστην δικάσιμον ἐκθέματος συζητουμένων ὑποθέσεων. Αἱ ὑποθέσεις ἀρμοδιότητος μονομελοῦς δικαστηρίου ἐγγράφονται εἰς ἴδιον πινάκιον.

2. Οἱ διάδικοι δικαιοῦνται νὰ λαμβάνωσιν γνῶσιν, ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τῆς γραμματείας, τῆς εἰς τὸ πινάκιον ἐγγραφῆς καὶ τοῦ φακέλλου τῆς ὑποθέσεως, μέχρι τῆς συζητήσεως αὐτῆς, εἰς ἡμέρας καὶ ὥρας ὀριζόμενας ὑπὸ τοῦ γραμματέως τοῦ δικαστηρίου.

ἄρθρον 87.

Τρόπος κλήσεως.

1. Ἡ κλήσις πρὸς συζήτησιν ἐπιδίδεται πρὸς τὸν προσφεύγοντα ἢ τὸν νόμιμον ἀντιπρόσωπον ἢ τὸν πληρεξούσιον αὐτοῦ καὶ πρὸς τὴν ἀρχήν, ἣτις ἐξέδωκε τὴν πρᾶξιν, δέκα πέντε πλήρεις ἡμέρας πρὸ τῆς συζητήσεως. Κλητεύσεις εἶναι καὶ ἡ ὑπὸ τῆς γραμματείας προφορικὴ ἀνακοίνωσις τῆς δικάσιμου, ἐφ' ὅσον θεβαιούται δι' ἐγγράφου ὑπογραφομένου ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου ὑπαλλήλου καὶ τοῦ πρὸς δὲν ἡ ἀνακοίνωσις.

2. Ἡ κλητεύσις δύναται νὰ παραλειφθῇ, ἐὰν δὲν ἐδηλώθῃ ἢ διεύθυνσις τῆς κατοικίας, τοῦ γραφείου ἢ τοῦ καταστήματος τοῦ προσφεύγοντος ἢ τοῦ νομίμου ἀντιπροσώπου ἢ τοῦ πληρεξουσίου αὐτοῦ καὶ δὲν ἔχῃ διορισθῇ ἀντικλήτος.

3. Ἐπὶ προσφυγῆς τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἢ τοῦ εἰσπληροῦ ἐπιθεωρητοῦ ἡ κλήσις ἐπιδίδεται εἰς τε τὸν Ὑπουργὸν ἢ τὸν ἐπιθεωρητὴν καὶ εἰς τὸν ἕτερον διαδίκον εἰκοσι πλήρεις ἡμέρας πρὸ τῆς συζητήσεως.

ἄρθρον 88.

Ἐκθεμα συζητουμένων ὑποθέσεων.

1. Τὸ ἐκθεμα τῶν συζητουμένων εἰς ἐκάστην δικάσιμον ὑποθέσεων, καταρτιζόμενον ἐπὶ τῇ δέσει τοῦ πινακίου, ἀναρτᾶται ἐξωθὲρ τῆς αἰθούσης τῆς συνεδριάσεως τοῦ δικαστηρίου πρὸ τῆς ἐνάρξεως ταύτης.

2. Ἡ μὴ ἀνάρτησις τοῦ ἐκθέματος δὲν καθιστᾷ ἄκυρον τὴν συζήτησιν τῶν ὑποθέσεων τῆς δικάσιμου.

ΤΜΗΜΑ Γ'.

Έπ' άκροατηρίου συζήτησιν.

Άρθρον 89.

Προεκφωνήσις.

Κατά την έπ' άκροατηρίου συζήτησιν ό διευδύνων ταύτην προεκφωνεί τας έν τῷ πινακίῳ έγγραφαιμένες υποθέσεις τῆς δικασίμου καί σημειοί εἰς τήν οἰκείαν στήλην αὐτοῦ, εάν ἡ υποθέσις συζητῆται ἢ ἀναβάλλεται ἢ διαγράφεται.

Άρθρον 90.

Άναβολή συζητήσεως.

1. Συντρέχοντος ἀποχρώντος λόγου, ἡ συζήτησις δύναται νά ἀναβληθῇ ὑπό τοῦ δικαστηρίου αὐτεπαγγέλτως ἢ τῇ αἰτήσῃ τῶν διαδίκων.

2. Αἰτήσῃ τῶν διαδίκων μόνον ἀπαξ δύναται νά ἀναβληθῇ ἡ συζήτησις.

Άρθρον 91.

Αὐτεπαγγέλτος εξέτασις κλητεύσεως τῶν διαδίκων.

1. Ἐάν τις τῶν διαδίκων δέν ἐμφανισθῇ κατὰ τήν συζήτησιν, τὸ δικαστήριον εξέτάζει αὐτεπαγγέλτως, ἀν ἐκκλητεύθῃ νομίμως καί ἐμπροθέσμως ἢ νομίμως παρελείφθῃ ἡ κλήτευσις.

2. Ἐάν τις τῶν διαδίκων παρὰ τὸν νόμον δέν ἐκκλητεύθῃ ἢ δέν ἐκκλητεύθῃ νομίμως καί ἐμπροθέσμως, τὸ δικαστήριον κηρύσσει ἀπαράδεκτον τήν συζήτησιν, ὁρίζει νέαν τακτὴν δικάσιμον δι' ἀπλῆς σημειώσεως ἐπὶ τοῦ πινακίου καί διατάσσει τήν κατ' αὐτὴν ἐγγραφὴν τῆς υποθέσεως καί τήν νόμιμον κλήτευσιν τῶν διαδίκων.

3. Ἐάν ἐγένετο κλήτευσις τῶν διαδίκων καί αὕτη κρίνεται νόμιμος καί ἐμπρόθεσμος, ἡ διαδικασία προβαίνει καί ἀν οὗτοι δέν παρίστανται.

Άρθρον 92.

Μὴ ἐμφάνισις ἢ ἀποχώρησις τῶν διαδίκων.

1. Διάδικος, μὴ ἐμφανισθεὶς κατὰ τήν ἐκκώνησιν τῆς υποθέσεως, δύναται, προσερχόμενος, νά μετάρχη τῆς περαιτέρω συζητήσεως.

2. Ἡ μετὰ τὴν ἐναρξιν τῆς συζητήσεως ἐπὶ τῆς οὐσίας τῆς υποθέσεως ἐκουσίᾳ ἀποχώρησις διαδίκου δέν ἐπηρεάζει τὴν πρόοδον τῆς διαδικασίας. Ὡς ἐκουσίως ἀποχωρῶν θεωρεῖται ὁ διάδικος καί ὅταν πρὸς τήρησιν τῆς τάξεως διαταχθῇ ἡ ἀπομάκρυνσις αὐτοῦ.

3. Ἡ μετ' ἀπόρριψιν αἰτήσεως περὶ ἀναβολῆς ἐκουσίᾳ ἀποχώρησις διαδίκου δέν κωλύει τὴν συζήτησιν ἐπὶ τῆς οὐσίας τῆς υποθέσεως, πλὴν ἀν δέν ἐγένετο νόμιμος κλήτευσις αὐτοῦ, ὅτε ἐφαρμογὴν ἔχουσιν αἱ διατάξεις τοῦ προηγουμένου άρθρου.

4. Διάδικος, μὴ ἐμφανισθεὶς κατὰ τὴν συζήτησιν ἢ ἀποχωρήσας ταύτης, δικαιούται νά παρίσταται καί νά μετέχη εἰς ἀπάσας τὰς μετὰ ταῦτα διεξαγομένας συζητήσεις, εἰς ἃς προβλέπεται παράστασις τῶν διαδίκων.

Άρθρον 93.

Αἱ διατάξεις τοῦ προηγουμένου άρθρου ἐφαρμόζονται καί ἐπὶ διαδικαστικῶν πράξεων ἐκτὸς τοῦ ἀκροατηρίου διενεργουμένων.

Άρθρον 94.

Διεξαγωγή συζητήσεως.

1. Πᾶν μέλος τοῦ δικαστηρίου δικαιούται, ἀδείᾳ τοῦ διευδύνοντος τὴν συζήτησιν, νά ἀποτείνῃ ἐρωτήσεις πρὸς τοὺς διαδίκους, τοὺς νομίμους ἀντιπροσώπους αὐτῶν, τοὺς μάρτυρας καί τοὺς πραγματογνώμονας καί νά ἀπαίτῃ τὴν ἀνάγνωσιν ἐγγράφων.

2. Οἱ διάδικοι δύνανται νά ἀπευθύνωσιν ἐρωτήσεις μόνον

ἀδείᾳ τοῦ προέδρου, ὅστις δύναται νά ἀπαγορεύῃ ἐρώτησιν ἀσκοπὸν ἢ μὴ προσήκουσαν.

3. Ὁ καθ' οὗ ἡ πρῶξις διάδικος καί ὅταν παρίσταται μετὰ δικηγόρου, δύναται, ἀδείᾳ τοῦ διευδύνοντος τὴν συζήτησιν, νά λαβῇ τὸν λόγον.

Άρθρον 95.

Προσάποδείξεις — Συμπλήρωσις ἀποδείξεων.

1. Οἱ διάδικοι ὑποχρεοῦνται, ὅπως τὰ ἀποδεικτικά αὐτῶν στοιχεῖα προσκομίζωσιν εἰς τὴν γραμματεῖαν τοῦ δικαστηρίου τὸ ἐραδύτερον μέχρι τῆς προτεριαίας τῆς πρώτης συζητήσεως τῆς υποθέσεως.

2. Τὸ δικαστήριον δύναται αὐτεπαγγέλτως νά ἀποφασίσῃ περὶ συμπληρώσεως τῶν ἀποδείξεων διὰ παντός προσφόρου μέσου, δικαιούμενον νά διατάξῃ καί ἐπανελέγχον ὡς καί τὴν ἐμπάνισιν διαδίκων ἢ νομίμων ἀντιπροσώπων αὐτῶν εἰς τὸ ἀκροατήριον πρὸς ὑποβολὴν ἐρωτήσεων ἢ παροχὴν διασαφηνύσεων περὶ τῆς υποθέσεως.

3. Ἡ διεξαγωγὴ τῶν ἀποδείξεων κατὰ κανόνα ἐνεργεῖται ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει τοῦ αὐτοῦ δικαστηρίου. Ἐν ἀνάγκῃ καί κατ' ἐξαιρέσιν δύναται νά γίνῃ ἐνώπιον εἰσηγητοῦ ἐκ τῶν μελῶν τοῦ δικαστηρίου ἢ ἐνώπιον ἐτέρου φορολογικοῦ δικαστηρίου ἢ φορολογικοῦ δικαστοῦ ἢ εἰρηνοδίκου.

4. Τὸ δικαστήριον δύναται νά ζητῇ παρὰ πάσης δημοσίας, δημοτικῆς ἢ κοινοτικῆς ἀρχῆς καί παρὰ παντός νομικοῦ ἢ φυσικοῦ προσώπου πληροφορίας καί στοιχεῖα χρησιμεύοντα εἰς τὴν πληρεστέραν διάγνωσιν τῆς υποθέσεως, πάντων τούτων ὑποχρεουμένων, ἐπὶ ταῖς κυρώσει τῆς παραγράφου 2 τοῦ άρθρου 44, νά παρέχωσι τὰς ζητούμενας πληροφορίας καί τὰ στοιχεῖα.

Άρθρον 96.

Τρόπος συνεννόσεως μετ' ἀλλογλώσσων κλπ.

Ἐὰν παριστάμενος διάδικος, μάρτυς ἢ πραγματογνώμων ἀγνοῇ τὴν ἐλληνικὴν γλῶσσαν, προσλαμβάνεται ἑρμηνεὺς, ὅστις ὀρκίζεται, ὅτι θά μεταδώσῃ ἀκριβῶς τὰς ἐρωτήσεις καί τὰς ἀπαντήσεις.

Άρθρον 97.

Ἐὰν παριστάμενος διάδικος, μάρτυς ἢ πραγματογνώμων εἶναι κωφός, ἄλαλος ἢ κωφάλαλος, ἡ μετ' αὐτοῦ συνεννόησις, κατὰ τὴν συζήτησιν τῆς υποθέσεως ἢ τὴν ἐνέργειαν διαδικαστικῆς πράξεως, γίνεται ἐγγράφως. Αἱ διδόμεναι ἐγγραφαὶ ἀπαντήσεις ὑπογράφονται ὑπὸ τοῦ διευδύνοντος τὴν συζήτησιν, ἀντιγράφονται δὲ μετὰ τῶν διατυπωθεισῶν ἐρωτήσεων εἰς τὰ πρακτικά ἢ εἰς τὴν ἐκθεσιν. Ἐὰν τὰ πρόσωπα ταῦτα δέν δύνανται νά γράφωσι, προσλαμβάνεται κατάλληλος ἑρμηνεὺς κατὰ τὰ ἐν τῷ προηγουμένῳ άρθρῳ.

Άρθρον 98.

Ἐπανάληψις περαιωθεῖσης συζητήσεως.

Τὸ δικαστήριον δύναται νά διατάξῃ καί τὴν ἐκ νέου συζήτησιν τῆς υποθέσεως πρὸς πληρεστέραν αὐτῆς διερεύνησιν, εάν αὕτη εἶναι ἀπαραίτητος πρὸς διάγνωσιν τῆς διαφοράς.

Άρθρον 99.

Πρακτικὰ συζητήσεως.

1. Περὶ τῆς ἐπ' ἀκροατηρίου προφορικῆς συζητήσεως τηροῦνται ὑπὸ τοῦ γραμματέως πρακτικὰ, ὅτις περιέχουσι α) τὰ ὀνοματεπώνυμα τῶν δικαστῶν, τοῦ γραμματέως, τῶν ἐμφανισθέντων διαδίκων, τῶν νομίμων ἀντιπροσώπων καί τῶν πληρεξουσίων, β) μνείαν τοῦ τόπου καί τοῦ χρόνου τῆς συζητήσεως, γ) μνείαν περὶ τῆς δημοσιότητος τῆς συζητήσεως, δ) συνοπτικῶς τὰ κατὰ τὴν συζήτησιν γενόμενα.

2. Διὰ β. διαταγμάτων, ἐκδιδόμενων τῇ προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καί μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ

Ἀνωτάτου Δικαστικοῦ Συμβουλίου Διοικητικῆς Δικαιοσύνης, δύναται νὰ ἐπιτραπῇ ἡ τήρησις τῶν πρακτικῶν καὶ στενογραφικῶς ἢ διὰ φωνοληψίας κατὰ τὰ εἰδικώτερον ἐν ταῖς διατάγμασι καθορισθόμενα.

Ἄρθρον 100.

1. Τὰ πρακτικά συντάσσονται παρὰ τοῦ γραμματέως ὑπὸ τὰς ὁδηγίας τοῦ διευθύνοντος τὴν συζήτησιν καὶ υπογράφονται ὑπ' αὐφοτέρων. Τὰ τηρούμενα ὑπὸ τοῦ γραμματέως πρόχειρα πρακτικά, υπογράφόμενα καθ' ἑκάστην φύλλον ὑπὸ τοῦ προέδρου εὐθὺς μετὰ τὸ πέρας τῆς συνεδριάσεως, φυλάσσονται εἰς τὸ ἀρχεῖον τοῦ δικαστηρίου ἐπὶ πενταετίαν.

2. Ἐὰν ὁ διευθύνων τὴν συζήτησιν κωλύεται ἡ παύση νὰ ἀποτελῇ μέλος τοῦ δικαστηρίου, υπογράφει ἀντ' αὐτοῦ τὰ πρακτικά ὁ ἀρχαιότερος τῶν κατὰ τὴν συζήτησιν λαθόντων μέρος δικαστῶν, κωλυομένων δὲ πάντων τούτων, υπογράφει μόνον ὁ γραμματεὺς. Ἐν κωλύματι τοῦ γραμματέως, τὰ πρακτικά υπογράφονται ὑπὸ μόνου τοῦ διευθύνοντος τὴν συζήτησιν. Περὶ τῶν κωλυομένων γίνεται μνεία εἰς τὰ πρακτικά.

Ἄρθρον 101.

Τέλεσις ἀξιολογίου πρᾶξεως ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ.

Ἐὰν ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ τελεσθῇ ἀξιόποιος πρᾶξις, δεδαιούται αὕτη ἐν τοῖς πρακτικοῖς καὶ διατάσσεται ἡ σύλληψις τοῦ ὑπαίτιου, ὅστις, ἐὰν πρόκειται περὶ πλημμελήματος ἢ κακουργήματος, παραπέμπεται εἰς τὸν ἀρμόδιον εἰσαγγελέα, πρὸς ὃν ἀποστέλλεται καὶ ἀπόσπασμα τῶν πρακτικῶν. Ἐπὶ πταίσματος, ἡ σύλληψις γίνεται μόνον πρὸς δεδαιώσιν τῆς ταυτότητος τοῦ ὑπαίτιου ἢ εἰσαγωγὴν αὐτοῦ εἰς δίκην.

ΤΜΗΜΑ Δ'.

Δικολογία καὶ ἐπανάληψις τῆς δίκης — Κατάργησις αὐτῆς.

Ἄρθρον 102.

Λόγοι διακοπῆς.

1. Ἡ δίκη διακόπτεται, ἐὰν πρὸ τοῦ πέρας τῆς προφορικῆς συζητήσεως ἀποθάνῃ ὁ διάδικος ἢ ὁ νόμιμος ἀντιπρόσωπος αὐτοῦ, ἢ ἐπέλθῃ ἄλλη μεταβολὴ εἰς τὸ πρόσωπον τινὸς ἐξ αὐτῶν, ἐπηρεάζουσα τὴν ἱκανότητα τῆς ἐπὶ δικαστηρίου παραστάσεως ἢ τὴν ἐξουσίαν τοῦ νομίμου ἀντιπροσώπου πρὸς ἐκπροσώπησιν.

2. Ἐὰν πρόκειται περὶ θανάτου ἢ ἄλλων μεταβολῶν εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ ἀντιπροσώπου νομικῶν ἐν γένει προσώπων, ἡ δίκη δὲν διακόπτεται.

Ἄρθρον 103.

Τρόπος διακοπῆς καὶ ἀποτελέσματα αὐτῆς.

1. Ἡ διακοπὴ ἐπέρχεται μόνον ἀπὸ τῆς, δι' ἐκιδόσεως δικηγόρου ἢ διὰ προφορικῆς δηλώσεως ἐπ' ἀκροατηρίου ἢ ἐκτὸς τοῦ ἀκροατηρίου κατὰ τὴν ἐπιχείρησιν διαδικαστικῆς πράξεως, γνωστοποιήσεως τοῦ λόγου τῆς διακοπῆς πρὸς τὸν γραμματέα τοῦ δικαστηρίου, υποχρεούμενον νὰ ἀνακοινώσῃ τὴν ἐπελθούσαν διακοπὴν εἰς τὸν ἕτερον διάδικον. Ἡ γνωστοποίησις γίνεται ὑπὸ τοῦ δικαιουμένου νὰ ἐπαναλάβῃ τὴν δίκην καὶ συνοδεύεται ὑποχρεωτικῶς ὑπὸ τῶν ἀποδεικτικῶν στοιχείων τοῦ λόγου τῆς διακοπῆς.

2. Πᾶσα διαδικαστικὴ πρᾶξις, ἐνεργηθεῖσα μετὰ τὴν διακοπὴν τῆς δίκης καὶ πρὸ τῆς ἐπανάληψεως αὐτῆς, εἶναι τότε μόνον ἀκυρὸς, ὅταν, κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ δικαστηρίου, ἐπῆλθεν εἰς τινὰ τῶν διαδίκων ἐλατὲρ, μὴ δυναμένη ἄλλως νὰ ἐπανορθωθῇ, εἰ μὴ κηρυσσόμενη τῆς ἀκυρότητος.

Ἄρθρον 104.

Ἐπανάληψις.

1. Ἡ ἐπανάληψις τῆς διακοπείσης δίκης δύναται νὰ γίνῃ

εἴτε διὰ δηλώσεως τοῦ δικαιουμένου εἰς ἐπανάληψιν αὐτῆς, ἐπὶ πλειόνων δὲ δικαιουμένων καὶ τοῦ ἐνὸς ἐτι τούτων, εἴτε διὰ προσκλήσεως τούτου παρὰ τοῦ δικαστηρίου, ἐπιμελεία τῆς γραμματείας αὐτοῦ, ἐνεργούντος αὐτεπαγγέλτως ἢ κατ' αἴτησιν τοῦ ἑτέρου τῶν διαδίκων.

2. Ἐὰν ἡ ἐπανάληψις τῆς δίκης δὲν γίνῃ ὑπὸ τῶν διαδίκων ἐντὸς διμήνου, ὁ πρόεδρος ἐξ ἐπαγγέλματος ὀρίζει δικάσιμον πρὸς συνέχισιν αὐτῆς, κατὰ τὴν ὁποίαν καλοῦνται οἱ διάδικοι.

3. Ἐὰν δὲν εἶναι ἐφικτὴ ἡ ἀνέυρεσις τοῦ δικαιουμένου νὰ παραστῇ κατὰ τὴν ἐπανάληψιν τῆς συζητήσεως, ἐπέχει θέσιν κλητεῦσεως αὐτοῦ ἔγγραφος γνωστοποίησις τῆς ὁρισθείσης δικασίμου, κοινοποιουμένη, ἐπιμελεία τῆς γραμματείας τοῦ δικαστηρίου, πρὸς τὸν δῆμαρχον ἢ τὸν πρόεδρον τῆς κοινότητος τῆς κατοικίας τοῦ προσώπου, ἐξ οὗ προῆλθεν ὁ λόγος τῆς διακοπῆς.

Ἄρθρον 105.

Κατάργησις.

1. Ὁ προσφεύγων, μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς πρώτης ἐπ' ἀκροατηρίου συζητήσεως, δύναται νὰ παραιτηθῇ τοῦ δικαιώματος ἢ τοῦ δικηγόρου τῆς προσφυγῆς ἀνευ συναινέσεως τοῦ ἑτέρου διαδίκου.

2. Ἡ παραίτησις γίνεται ἢ διὰ δηλώσεως καταχωριζόμενης εἰς τὰ πρακτικά ἢ διὰ δικηγόρου κατατιθεμένου εἰς τὴν γραμματεῖαν τοῦ δικαστηρίου καὶ ἀνακοινουμένου πρὸς τὸν ἕτερον διάδικον.

3. Ἡ παραίτησις ἀπὸ προσφυγῆς τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 74 γίνεται τηρουμένων τῶν ἰσχυουσῶν ἐκάστοτε διὰ τὸ Δημόσιον εἰδικῶν διατάξεων.

4. Ἀπὸ τῆς καταθέσεως τῆς παραιτήσεως ἐπέρχεται κατάργησις τῆς δίκης.

ΤΜΗΜΑ Ε'.

Ἀπόφασις

Ἄρθρον 106.

Ἀμετάκλητον συνέσσεως τοῦ δικαστηρίου.

Ἡ ἀπόφασις ἐκδίδεται ὑπὸ τοῦ δικαστοῦ ἢ τῶν δικαστῶν, οἱ ὅποιοι μετέσχον τῆς συνθέσεως τοῦ δικαστηρίου κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἄρθρον 107.

Διάσκεψις καὶ ψηφοφορία.

1. Ἐπὶ πολυμελῶν δικαστηρίων, πρὸς ἑκάστην τῆς ἀποφάσεως, γίνεται διάσκεψις καὶ ψηφοφορία.

2. Ἡ διάσκεψις γίνεται ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ προέδρου, εἰσθηγούμενου τοῦ ὑπ' αὐτοῦ ὡς εἰσγηγμένου ὁρισθέντος δικαστοῦ.

3. Ἡ ψηφοφορία γίνεται ψηφίζοντος πρῶτον τοῦ εἰσγηγμένου, εἴτα τοῦ νεωτέρου κατὰ διορισμὸν δικαστοῦ καὶ τελευταίου τοῦ προέδρου ἢ, ἐὰν οὗτος εἶναι εἰσγηγῆς, τοῦ ἀρχαιότερου τῶν δικαστῶν.

4. Ἐν περιπτώσει διαφωνίας, ἐπικρατεῖ ἡ γνώμη τῆς πλειονοψηφίας. Ἡ γνώμη τῆς μειονοψηφίας καταχωρίζεται ἐν τῷ αιτιολογικῷ τῆς ἀποφάσεως ὑπὸ τὸν ὄπον τῆς ὁμοθυμαλίας, ὡς καὶ ἐν τῷ πρακτικῷ τῆς διασκέψεως, ὅπου ὑπογράφεται κατὰ τὰ ὀριζόμενα ἐν ἄρθρῳ 100.

5. Ἐπελθούσης ἰσοψηφίας, προσλαμβάνεται καὶ ἕτερος δικαστὴς καὶ ἡ υπόθεσις συζητεῖται ἐκ νέου ἐπ' ἀκροατηρίου.

Ἄρθρον 108.

Κατάρτισις καὶ δημοσιεύσις.

1. Περαιτωθείσης τῆς ψηφοφορίας συντάσσεται ὑπὸ τοῦ εἰσγηγμένου δικαστοῦ σχέδιον τῆς ἀποφάσεως, περιλαμβάνον τὸ αιτιολογικὸν καὶ τὸ διατακτικὸν αὐτῆς, ὅπου χρονολογεῖται καὶ υπογράφεται ὑπὸ τοῦ προέδρου καὶ τοῦ εἰσγηγμένου. Ἐπὶ ἀποφάσεων τοῦ μονομελοῦς δικαστηρίου, τὸ σχέδιον συντάσσεται, χρονολογεῖται καὶ υπογράφεται ὑπὸ τοῦ δικαστοῦ.

2. Ἐκ τοῦ κατὰ τὴν παράγραφον 1 σχεδίου δημοσιεύεται ἡ ἀπόφασις ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει. Ἡ ἀπόφασις δύναται νὰ δημοσιευθῇ καὶ ὑπὸ δικαστῶν μὴ μετασχόντων εἰς τὴν συζήτησιν, ἀλλ' οἱ μετασχόντες αὐτῆς δικασταὶ πρέπει νὰ διατελῶσι κατὰ τὸν χρόνον τῆς δημοσιεύσεως μέλη τοῦ αὐτοῦ δικαστηρίου.

3. Τὸ πρωτότυπον τῆς ἀποφάσεως συντάσσεται ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτῆς.

* Ἀρθρον 109.

Περιεχόμενον τῆς ἀποφάσεως.

Ἡ ἀπόφασις πρέπει νὰ ἀναφέρῃ α) τὴν σύνθεσιν τοῦ δικαστηρίου, μνημονευομένου ἐπὶ πολυμελῶν δικαστηρίων τοῦ εἰσηγηθέντος δικαστοῦ, β) τὸ ὀνοματεπώνυμον, τὸ ἐπάγγελμα καὶ τὴν κατοικίαν τῶν διαδίκων, τῶν νομίμων ἀντιπροσώπων καὶ τῶν πληρεξουσίων αὐτῶν, γινομένης μνείας ἐὰν οὗτοι παρέστησαν, γ) σύντομον περίληψιν τοῦ ἀντικειμένου τῆς δίκης, δ) τὸ αἰτιολογικὸν καὶ τὸ διατακτικὸν τῆς ἀποφάσεως καὶ ε) μνείαν τῆς δημοσιεύσεως τῆς ἀποφάσεως.

Διὰ τῆς ἀποφάσεως δὲν ἐπιδικάζεται δικαστικὴ δαπάνη.

* Ἀρθρον 110.

Υπογραφή τῆς ἀποφάσεως.

1. Ἡ ἀπόφασις ὑπογράφεται ὑπὸ τοῦ διευθύναντος τὴν συζήτησιν, τοῦ εἰσηγητοῦ καὶ τοῦ γραμματέως.

2. Ἐὰν ὁ διευθύνων τὴν συζήτησιν ἐξέλικοι ἢ ἐπαυσε νὰ εἶναι τοποθετημένος εἰς τὸ δικαστήριον, ὑπογράφει ἀντ' αὐτοῦ ὁ κατὰ διορισμὸν ἀρχαιότερος τῶν κατὰ τὴν συζήτησιν λαβόντων μέρος δικαστῶν. Ἐὰν οἱ αὐτοὶ λόγοι ὑφίστανται ὡς πρὸς τὸν εἰσηγητὴν, παραλείπεται ἡ ὑπογραφή τούτου.

* Ἀρθρον 111.

Ἀποφάσεις ἀφορώσαι εἰς τὴν συζήτησιν.

Αἱ ἀφορώσαι εἰς τὴν διεξαγωγὴν τῆς συζητήσεως ἀποφάσεις, ἐφ' ὅσον δὲν ὀρίζεται ἄλλως ἐν τῷ παρόντι, δημοσιεύονται κατ' αὐτὴν, διατυπώμεναι δὲ συνοπτικῶς, καταχωρίζονται μόνον εἰς τὰ πρακτικά.

* Ἀρθρον 112.

Ἀδυναμία ἐκδόσεως ἀποφάσεως.

Ἐὰν μετὰ τὴν συζήτησιν τῆς ὑποθέσεως καταστῇ ἀδύνατος, ἐνεκα οὐδενὸς λόγου, ἡ ἐκδοσις τῆς ἀποφάσεως, ἡ συζήτησις ἐπαναλαμβάνεται κατόπιν ὁρισμοῦ νέας δικασίμου καὶ κοινοποιήσεως κλήσεως πρὸς συζήτησιν.

* Ἀρθρον 113.

Τελειωτικαὶ καὶ ὁριστικαὶ ἀποφάσεις δὲν ἀνακαλούνται.

Ἡ τελειωτικὴ ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως ἀπόφασις τοῦ δικαστηρίου καὶ πᾶσα περιέχουσα ὁριστικὰς διατάξεις, μετὰ τὴν δημοσίευσιν αὐτῆς, δὲν ἀνακαλεῖται ὑπὸ τοῦ ἐκδόντος ταύτην δικαστηρίου.

* Ἀρθρον 114.

Κοινοποιήσις ἀποφάσεων.

1. Αἱ ἀποφάσεις τοῦ δικαστηρίου κοινοποιοῦνται εἰς τοὺς διαδίκους ἐπιμελείᾳ τῆς γραμματείας αὐτοῦ ἢ ἀποστέλλονται πρὸς τὴν ἐκδούσαν τὴν προσβληθεῖσαν πρᾶξιν ἀρχήν, ἥτις μεταβιβάζει πρὸς τῆς κοινοποιήσεως αὐτῶν εἰς τὸν ἕτερον διάδικον.

2. Ἐπὶ προδικαστικῶν ἀποφάσεων ἡ αὐτοπρόσωπος κατὰ τὴν δημοσίευσιν τῆς ἀποφάσεως παρουσία τῶν διαδίκων ἢ τῶν πληρεξουσίων αὐτῶν ἐπέχει θέσιν κοινοποιήσεως.

ΤΜΗΜΑ ΣΤ'.

Διόρθωσις καὶ ἐρμηνεία ἀποφάσεων.

* Ἀρθρον 115.

Λόγοι διορθώσεως καὶ ἐρμηνείας.

1. Ἐὰν κατὰ τὴν σύνταξιν ἀποφάσεως παρερσέφρηται λάθῃ γραμμικὰ ἢ λογιστικὰ, τὸ ἐκδόν ταύτην δικαστήριον δύναται, τῇ αἰτήσει τινὸς τῶν διαδίκων ἢ καὶ αὐτεπαγγέλτως, νὰ προβῇ εἰς τὴν διόρθωσιν αὐτῆς.

2. Ἐὰν ἡ διατύπωσις ἀποφάσεως εἶναι ἀσαφὴς καὶ γεννᾷ ἀμφιβολίας, τὸ ἐκδόν ταύτην δικαστήριον, κατόπιν αἰτήσεως τινὸς τῶν διαδίκων, δύναται νὰ ἐρμηνεύσῃ τὴν ἀπόφασιν.

* Ἀρθρον 116.

Αἴτησις διαδίκου.

1. Ἡ αἴτησις διορθώσεως ἀποφάσεως πρέπει νὰ ἀναφέρῃ σαφῶς καὶ τὰ λάθῃ, τῶν ὁποίων ζητεῖται ἡ διόρθωσις.

2. Ἡ αἴτησις ἐρμηνείας ἀποφάσεως πρέπει νὰ περιέχῃ τὰ ἀμφιβολία σημεῖα ἢ τὰς ἀσαφείας, τῶν ὁποίων ζητεῖται ἡ ἐρμηνεία.

* Ἀρθρον 117.

Κατάθεσις αἰτήσεως.

1. Ἡ αἴτησις διορθώσεως ἢ ἐρμηνείας κατατίθεται εἰς τὴν γραμματεῖαν τοῦ ἐκδόντος τὴν ἀπόφασιν δικαστηρίου ἐντὸς προθεσμίας ἑξ μηνῶν ἀπὸ τῆς τελεσιδικίας τῆς ἀποφάσεως.

2. Περὶ τῆς καταθέσεως τῆς αἰτήσεως συντάσσεται ἔκθεσις, ὑποβάλλεται δὲ ἡ αἴτησις ἀμελλητί εἰς τὸν πρόεδρον τοῦ δικαστηρίου.

* Ἀρθρον 118.

Συζήτησις καὶ ἀπόφασις.

1. Ἡ αἴτησις συζητεῖται ἐπ' ἀκροατηρίου ἐν δικασίμῳ ὀριζομένη ὑπὸ τοῦ προέδρου, καλουμένων τῶν διαδίκων, ἐπιμελείᾳ τῆς γραμματείας τοῦ δικαστηρίου, κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 87 ὀριζόμενα. Τὰ αὐτὰ ἰσχύουσι καὶ ἐπὶ αὐτεπαγγέλτου διορθώσεως ἀποφάσεων.

2. Τῆς συνθέσεως τοῦ δικαστηρίου μετέχουσιν οἱ ἐκδόντες τὴν ἀπόφασιν δικασταί. Ἐν ἐλλείψει, ἀκουσίᾳ ἢ κωλύματι τούτων τὸ δικαστήριον συντίθεται ἐξ ἄλλων δικαστῶν, γινομένης μνείας τούτου ἐν τῇ ἀπόφασιν.

3. Κατὰ τῶν ἐκδιδομένων ἀποφάσεων δύναται νὰ ἀσκηθῶσι τὰ ἐνδίκᾳ μέσα, τὰ ὁποῖα θὰ ἠδύναντο νὰ ἀσκηθῶσι κατὰ τῆς ἀποφάσεως, τῆς ὁποίας ἐγένετο ἡ διόρθωσις ἢ ἡ ἐρμηνεία.

4. Ἡ ἀπόφασις, διὰ τῆς ὁποίας γίνεται διόρθωσις ἢ ἐρμηνεία ἀποφάσεως, σημειοῦται εἰς τὸ πρωτότυπον τῆς διορθουμένης ἢ ἐρμηνευομένης.

5. Εἰς τὰ ἀντίγραφα ἢ ἀποσπάσματα τῆς διορθουμένης ἢ ἐρμηνευομένης ἀποφάσεως πρέπει νὰ γίνηται μνεία τῆς ἀποφάσεως περὶ διορθώσεως ἢ ἐρμηνείας, σημειουμένου τοῦ ἀριθμοῦ καὶ τῆς ἡμερομηνίας ἐκδόσεως αὐτῆς.

ΤΜΗΜΑ Ζ'.

Δεδικασμένον.

* Ἀρθρον 119.

Τίνες ἀποφάσεις ἀποτελοῦσι δεδικασμένον.

1. Αἱ καθ' ὧν δὲν ἠρκήθη ἔφεσις, καίτερον ἐπιτρεχόμενη, ὁριστικαὶ ἀποφάσεις τῶν φορολογικῶν δικαστηρίων καὶ αἱ ἐπὶ ἐφέσεως ἐκδιδόμεναι τοιαῦται εἶναι τελεσιδίκαι καὶ ἀποτελοῦσιν, ὅσον ἀφορᾷ τὸ κριθὲν ζήτημα, δεδικασμένον ὑπὲρ καὶ κατὰ τῶν διαδίκων καὶ τῶν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς δίκης ἢ μετὰ τὸ πέρας αὐτῆς γενομένων καθολικῶν διαδόγων αὐτῶν, ἐπιφυλαττομένων ἅμα τῶν ὁρισμῶν τοῦ οὐσιαστικοῦ φορολογικοῦ νόμου. Ἐπίσης ἀποτελοῦσι δεδικασμένον ὑπὲρ καὶ κατὰ τῶν προσώπων, παρὰ τῶν ὁποίων δύναται κατὰ νόμον νὰ ἐξισωθῇ ἡ ἐκπλήρωσις τῆς ἐπιβληθείσης εἰς τὸν νῆδ' οὗ ἡ πρᾶξις ὑποχρέωσης, πλὴν ἂν ἄλλως ὀρίξῃ ὁ οὐσιαστικὸς νόμος.

2. Τὸ δεδικασμένον λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν καὶ αὐτεπαγγέλτως ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου, ἐφ' ὅσον ἐκ τοῦ φακέλλου προκύπτει ἡ ὑπαρξίς αὐτοῦ.

Ἄρθρον 120.

Δεδικασμένον ἐξ ἀποφάσεων ἄλλων δικαστηρίων.

1. Ἀποφάσεις ἄλλων διοικητικῶν δικαστηρίων, καθ' ὅσον ἀποτελοῦσι δεδικασμένον κατὰ τοὺς διέποντας ταῦτα ὅρους, ἔχουσι τὴν αὐτὴν ἰσχύον καὶ ἐν τῇ φορολογικῇ δίκῃ.

2. Αἱ ἀποφάσεις τῶν πολιτικῶν δικαστηρίων, αἱ κατὰ τὰς διατάξεις τῆς πολιτικῆς δικονομίας ἰσχύουσαι ἐναντι πάντων καὶ ἐκδιδόμεναι ἐπὶ ὑποθέσεων, εἰς ἃς εἶναι ἀναζητήτέα ἡ ἀντικειμενικὴ ἀλήθεια ἐκ λόγων δημοσίου συμφέροντος, ἀποτελοῦσι δεδικασμένον καὶ ἐν τῇ φορολογικῇ δίκῃ, ἐφ' ὅσον αἱ ἐναντι τοῦ Δημοσίου συνέπαισι τῆς ἀποφάσεως δὲν ἀνετράπησαν διὰ τῆς ἀσκήσεως τῶν εἰς αὐτὸ παρεχομένων ὑπὸ τῆς πολιτικῆς δικονομίας ἐνδίκων βοηθημάτων. Ἐπὶ τῶν λοιπῶν περιπτώσεων, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἔχει ἐκδοθῆ ἀπόφασις τοῦ ἀρμοδίου καθ' ὕλην πολιτικοῦ δικαστηρίου, ὁ φορολογικὸς δικαστὴς δικαιούται νὰ κρίνῃ ἀντιθέτως, αἰτιολογῶν εἰδικῶς τὴν τριαύτην κρίσιν.

3. Δεδικασμένον ἀποτελοῦσι καὶ αἱ ἀμετάκλητοι καταδικαστικαὶ ἀποφάσεις τῶν ποινικῶν δικαστηρίων, ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐνοχλήν καὶ τὰς καταγνώσθεις ποινάς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΟΓΔΩΘΟΝ

Περὶ ἀποδείξεως.

ΤΜΗΜΑ Α'.

Γενικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 121.

Ἀντικείμενον ἀποδείξεως.

1. Ἀντικείμενον ἀποδείξεως εἶναι μόνον πραγματικὰ γεγονότα, ἀσχοῦντα οὐσιώδη ἐπὶ τὴν ἐκβασιν τῆς δίκης.

2. Πραγματικὰ γεγονότα κοινῶς γνωστά, ἢ περιελθόντα εἰς γνῶσιν τοῦ δικαστηρίου ἐξ ἄλλης δικαστικῆς ἐνεργείας, λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν αὐτεπαγγέλτως.

3. Αὐτεπαγγέλτως λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν, ἐφ' ὅσον εἶναι γνωστὸν τῷ δικαστηρίῳ, τὸ ἀλλοδαπὸν δίκαιον.

Ἄρθρον 122.

Βάρος ἀποδείξεως.

1. Ἐπιφυλασσομένων τῶν διατάξεων τοῦ οὐσιαστικοῦ φορολογικοῦ νόμου, ἕκαστος διάδικος ὑποχρεοῦται νὰ ἀποδείξῃ τὰ πραγματικὰ γεγονότα, ἐφ' ὧν ἐρείδονται οἱ ἰσχυρισμοὶ αὐτοῦ. Ὁ ἕτερος διάδικος δικαιούται εἰς ἀνταπόδειξιν.

2. Ἡ ἐπιδίωξις τῆς ἀνατροπῆς νομίμου μαχητοῦ τεκμηρίου ἀπόκειται εἰς τὸν ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς αὐτοῦ ἐλαττούμενον διάδικον.

Ἄρθρον 123.

Ἀποδεικτικὰ μέσα.

Ἀποδεικτικὰ μέσα εἶναι ἡ αὐτοψία, ἡ πραγματογνωμοσύνη, τὰ ἔγγραφα, ἐν οἷς καὶ αἱ ἐκδόσεις ἐλέγχου τῶν φορολογικῶν ὁργάνων, ἡ ὁμολογία τοῦ καθ' οὗ ἡ πρᾶξις διαδίκου, αἱ ἐξηγήσεις τῶν διαδίκων καὶ οἱ μάρτυρες, πλὴν ἂν ἄλλως ὀρίζεται ὑπὸ τοῦ οὐσιαστικοῦ φορολογικοῦ νόμου.

Ἄρθρον 124.

Ἐλευθέρα χρήσις καὶ ἐκτίμησις ἀποδεικτικῶν μέσων.

Ἐφ' ὅσον ὑπὸ τῶν διεπαισῶν τὴν κρίνομένην ὑπόθεσιν εἰδικῶν διατάξεων δὲν ὀρίζεται ἄλλως, τὸ δικαστήριον, ἀποβλέπον εἰς τὴν ἀνέυρεσιν τῆς ἀντικειμενικῆς ἀληθείας, χρησιμο-

ποιεῖ τὰ ἀποδεικτικὰ μέσα κατὰ τὴν κρίσιν αὐτοῦ, ἐκτιμᾷ διὰ ταῦτα ἐλευθέρως.

Ἄρθρον 125.

Προσπόμεναι δι' ἔγγράφων.

1. Ἡ δι' ἔγγράφων προσπόμεναι εἶναι ὑποχρεωτικὴ διὰ τοὺς διαδίκους, ὀφείλοντας νὰ προσκομίσωσιν ὅσα τοιαῦτα κατέχουσι μέχρι τῆς προτεραιᾶς τῆς πρώτης συζητήσεως τῆς ὑποθέσεως.

2. Ἐγγραφα προσαγόμενα εἰς μεταγενεστέραν συζήτησιν τότε μόνον εἶναι δεκτά, ὅταν, κατὰ τὴν εἰδικῶς ἡτιολογημένην κρίσιν τοῦ δικαστηρίου, ἡ ἔγκαιρος προσαγωγή αὐτῶν ἦτο ἀδύνατος.

Ἄρθρον 126.

Ἀπόφασις περὶ ἀποδείξεως.

1. Ἡ ἀπόδειξις διατάσσεται ἐπ' ἀκροατηρίου κατὰ τὴν συζήτησιν τῆς ὑποθέσεως δι' ἀποφάσεως τοῦ δικαστηρίου καταχωριζομένης εἰς τὰ πρακτικά, κατ' ἐξαιρέσειν δ' ἐπὶ πολυμελῶν δικαστηρίων καὶ μετὰ τὴν συζήτησιν, διὰ τῆς ἐκδόσεως προδικαστικῆς ἀποφάσεως.

2. Ἡ ἀπόφασις, δι' ἧς διατάσσεται ἀπόδειξις, δέον νὰ ὀρίξῃ τὸ θέμα τῆς ἀποδείξεως, τὸν φέροντα τὸ θέμα τῆς ἀποδείξεως διάδικον, τὰ ἀποδεικτικὰ μέσα διὰ τῶν ὁποίων θὰ διεξαχθῇ αὐτή, τὸν τόπον καὶ τὸν χρόνον διεξαγωγῆς καὶ ὅπου παραγωγῆς αὐτῆς καὶ τὸν εἰσηγητὴν ἐνώπιον τοῦ ὁποίου, ἢ ἐπιμελείας τοῦ ὁποίου θὰ διεξαχθῇ ἡ ἀπόδειξις, ἐὰν ἐξαιρετικὴ ἀνάγκη ἐπιβάλλῃ τὴν διεξαγωγὴν ταύτης ἐκτὸς τοῦ ἀκροατηρίου.

Ἄρθρον 127.

Τροποποιήσις ἢ συμπλήρωσις ἀποφάσεως.

1. Ἐφ' ὅσον τὸ δικαστήριον δὲν ἔχει ὀρίσει ἄλλως διὰ τῆς ἀποφάσεως αὐτοῦ, ἡ ταχθεῖσα προθεσμία, συντρεχούσης πρὸς τοῦτο ἀνάγκης, παρατείνεται, ἢ δὲ διατάσσεται τὴν ἀπόδειξιν ἀποφάσις συμπληροῦται, ἐὰν εἶναι ἐλλειπής, ἢ τροποποιεῖται ἐν σχέσει πρὸς τὸν τόπον τῆς διεξαγωγῆς τῶν ἀποδείξεων ἢ πρὸς τὰ πρόσωπα διὰ τῶν ὁποίων αὐτὴ θὰ ἐνεργηθῇ, ὑπὸ τοῦ εἰσηγητοῦ καὶ ἐν κοινῇ καὶ ἡ ἀνυπαρξία τούτου ὑπὸ τοῦ προέδρου τοῦ δικαστηρίου. Ἡ ἀπόφασις τοῦ εἰσηγητοῦ ἢ τοῦ προέδρου ἐκδίδεται αὐτεπαγγέλτως ἢ ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ τινὸς τῶν διαδίκων καὶ δὲν ὑπόκειται εἰς ἐνδικὰ μέσα, ἐλεγχομένη τελικῶς ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου, εἰς ἣν θὰ ἐπανεέλθῃ πρὸς κατ' οὐσίαν ἐκδίκασιν ἢ ὑπόθεσιν.

2. Ἀντικατάστασις τοῦ εἰσηγητοῦ δύναται νὰ γίνῃ καὶ ὑπὸ τοῦ προέδρου τοῦ δικαστηρίου.

3. Πᾶσαι αἱ κατὰ τὴν διεξαγωγὴν τῶν ἀποδείξεων ἐκδιδόμεναι ἀποφάσεις καταχωρίζονται εἰς τὰ πρακτικά ἢ τὴν ἐκθεσιν.

Ἄρθρον 128.

Δικαίωμα παραστάσεως διαδίκων.

Οἱ διάδικοι δικαιοῦνται νὰ παρίστανται κατὰ τὴν διεξαγωγὴν τῆς ἀποδεικτικῆς διαδικασίας, εἰδοποιούμενοι πρὸς τοῦτο ἔγκαιρος ὑπὸ τῆς γραμματείας τοῦ δικαστηρίου ἢ τοῦ ἐντεταλμένου δικαστοῦ, ἐφ' ὅσον δὲν ἦσαν παρόντες κατὰ τὴν δημοσίευσιν τῆς διατασσούσης τὴν ἀπόδειξιν ἀποφάσεως.

Ἄρθρον 129.

Συντηρητικὴ ἀπόδειξις.

Τὸ δικαστήριον δύναται, ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ τινὸς τῶν διαδίκων ἢ αὐτεπαγγέλτως, νὰ διατάξῃ καὶ πρὸ ἐπὶ τῆς συζητήσεως τῆς προφυγῆς συντηρητικὴν ἀπόδειξιν, ἐὰν κρίνῃ, ὅτι ὑφίσταται κίνδυνος ἀπωλείας ἢ δυσχερείας ἐν τῇ χρήσει ἀποδεικτικῶν τιμῶν μέσων ἢ ὅτι ὅπωςδήποτε ἐκ τῶν πραγμάτων ἐπιβάλλεται ἡ λήψις τοῦ μέτρου τούτου.

ΤΜΗΜΑ Β'.

Αυτοψία.

*Αρθρον 130.

Απόφασις περί
αυτοψίας.

1. Ἡ ἐνέργεια αυτοψίας ἀπόκειται εἰς τὴν κρίσιν τοῦ δικαστηρίου.

2. Τὸ δικαστήριον, ἀποφασίζον τὴν αυτοψίαν, προσδιορίζει καὶ εἰς αὐτῆς ἀποδεικτέα θέματα.

*Αρθρον 131.

Ἀντικείμενον τῆς
αυτοψίας.

Κατὰ τὴν αυτοψίαν, πλὴν ἂν εἰδικώτερον καθώρισε τὸ δικαστήριον, ἐξετάζεται πᾶν ἀντικείμενον ἔχον σχέσιν πρὸς τὰ ἀποδεικτέα θέματα, ὑποχρεομένου τοῦ κατέχοντος τοῦτο νὰ πρᾶξῃ πᾶν ὅ, τι δύναται, ὥστε ὁ ἐνεργῶν τὴν αυτοψίαν νὰ ἀντιληφθῇ ἰδίαις αἰσθήσεσι τὸ ἐξεταστέον ἀντικείμενον καὶ νὰ ἐπιτρέψῃ αὐτῷ πᾶσαν ἐνέργειαν ἀποσκοποῦσαν εἰς τὴν ἀνεῖν ἐλάττω τοῦ ἀντικειμένου τούτου διαπίστωσιν τοῦ εἶδους καὶ τῶν ἰδιοτήτων ἢ τοῦ περιεχομένου αὐτοῦ.

*Αρθρον 132.

Διεξαγωγή τῆς
αυτοψίας.

1. Τὴν αυτοψίαν διενεργεῖ εἴτε ὁλόκληρον τὸ δικαστήριον, ἐπ' ἀκροατηρίου ἢ καὶ ἐκτὸς αὐτοῦ, εἴτε ἐν τῶν μελῶν τοῦ δικαστηρίου, ὁρίζοντο ὑπὸ τούτου. Παρισταμένης ἀνάγκης, δύναται τὸ δικαστήριον νὰ ἀναθέσῃ τὴν διενέργειαν τῆς αυτοψίας εἰς ἄλλο φορολογικὸν δικαστήριον ἢ εἰς δικαστὴν, ἐκτὸς δὲ καὶ εἰς εἰρηνοδίκην.

2. Ὁ ἐνεργῶν τὴν αυτοψίαν ὁρίζει τὸν τόπον καὶ τὸν χρόνον τῆς διεξαγωγῆς αὐτῆς. Ἐπιμελεία τοῦ γραμματέως τοῦ δικαστηρίου, εἰς ὃ ἀνήκει ὁ ἐνεργῶν τὴν αυτοψίαν, εἰδοποιεῖται ἐγκρίτως ὁ κατέχων τὸ ἀντικείμενον τῆς αυτοψίας, ἵνα παρευρίσκηται κατ' αὐτήν.

3. Ἀντικείμενα, μὴ δυνάμενα κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ οὐσιαστικοῦ φορολογικοῦ νόμου νὰ ὑποβληθῶσιν εἰς ἔλεγχον ὑπὸ τῆς φορολογούσης ἀρχῆς, ἐξαιροῦνται καὶ τῆς αυτοψίας.

*Αρθρον 133.

Συνδυασμὸς μετ' ἄλλων
ἀποδεικτικῶν μέσων.

1. Ἡ αυτοψία δύναται νὰ συνδυασθῇ πρὸς τὴν ἐξέτασιν διαδίκων ἢ μαρτύρων καὶ πρὸς πραγματογνωμοσύνην, ἀποφασίζομένην κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἀρθρου 136.

2. Οἱ ἐξετασθησόμενοι διάδικοι ἢ μάρτυρες καὶ οἱ πραγματογνώμονες εἰδοποιοῦνται περὶ τοῦ τόπου καὶ χρόνου διεξαγωγῆς τῆς αυτοψίας κατὰ τὰ ὁριζώμενα ἐν παραγράφῳ 2 τοῦ προηγουμένου ἀρθρου.

*Αρθρον 134.

Συνέπειαι παρακωλύσεως
τῆς αυτοψίας.

1. Ἐὰν ὁ καθ' οὗ ἡ πρᾶξις ἀρνηθῇ ἀδικιολογῆτως νὰ καταστήσῃ δυνατὴν τὴν αυτοψίαν, ὁ μὲν ἰσχυρισμὸς αὐτοῦ ἀπορρίπτεται, ἀντίθετος δ' αὐτοτελὴς ἰσχυρισμὸς τῆς ἐκδόσεως τὴν πρᾶξιν ἀρχῆς θεωρεῖται ἀποδεδειγμένος.

2. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ ἐὰν τρίτος ἀποκρύπτῃ τὸ ἀντικείμενον τῆς αυτοψίας ὑπὲρ τοῦ καθ' οὗ ἡ πρᾶξις ἢ ἀποδειχθῇ ὅτι, πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ ὠφελήσῃ τοῦτον, παρακωλύει τὴν διενέργειαν τῆς αυτοψίας, τοῦ τρίτου ὑποκειμένου ἐν πάσῃ περιπτώσει εἰς τὰς κυρώσεις τῆς ἐπομένης παραγράφου.

3. Ὁ δυνάμενος νὰ συντελέσῃ εἰς τὴν πραγματοποίησιν τῆς αυτοψίας ἐκπρόσωπος τοῦ καθ' οὗ πρᾶξις ἢ τρίτος, ἀρνούμενος νὰ πρᾶξῃ τοῦτο ἢ παρακωλύων τὴν διενέργειαν αὐτῆς, ὑπόκειται εἰς πρόστιμον κατὰ τὰ ὁριζώμενα ἐν παραγράφῳ 2 τοῦ ἀρθρου 44, ἐπιφυλασσομένων καὶ τῶν διατάξεων τοῦ ποινικοῦ νόμου.

4. Διάδικος ἢ τρίτος, ἔχων σπουδαίους λόγους νὰ ἀρνηθῇ τὴν αυτοψίαν ἢ τὴν συνδρομὴν τοῦ εἰς ταύτην, ὑποχρεοῦται νὰ καταστήσῃ τούτους γνωστοὺς εἰς τὸν ἐνεργοῦντα τὴν αυτοψίαν, ὅστις ἀποφαίνεται, ἐὰν οἱ προβαλλόμενοι λόγοι δικαιολογοῦσιν ἢ μὴ τὴν ἀρνήσιν, τῆς τελικῆς περὶ τούτου κρίσεως ἀνηκούσης εἰς τὸ δικαστήριον.

*Αρθρον 135.

Διατύπωσις ἀποτελέσματος.

1. Περὶ τῆς αυτοψίας, ἐὰν ἐνεργῇται ἐπ' ἀκροατηρίου, γίνεται ἀναφορὰ ἐν τοῖς πρακτικοῖς, ἐὰν δὲ ἐνεργῇται ἐκτὸς τοῦ ἀκροατηρίου συντάσσεται ἐκθέσις.

2. Κατὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ ἀρθρου 133, ἐν τοῖς πρακτικοῖς ἢ ἐν τῇ ἐκθέσει ἀναφέρονται τὰ ὀνόματα καὶ αἱ καταθέσεις τῶν ἐξετασθέντων, ὡς καὶ τὰ ὀνόματα καὶ ἡ γνωμοδότησις τῶν πραγματογνωμόνων, πλὴν ἂν ὑπεβλήθῃ ἐγγράφως, ὅτε ἐν τοῖς πρακτικοῖς ἢ τῇ ἐκθέσει αυτοψίας γίνεται ἀναφορὰ εἰς τὴν ἐγγραφὸν γνωμοδότησιν.

3. Ἐὰν ἡ αυτοψία διεξήχθῃ ἐπ' ἀκροατηρίου, ἀμέσως μετ' αὐτὴν συνεχίζεται ἡ συζήτησις τῆς ὑποθέσεως, ἐὰν δ' ἐκτὸς τοῦ ἀκροατηρίου, ὁρίζεται νέα συζήτησις ἅμα τῇ ὑποβολῇ τῆς ἐκθέσεως.

ΤΜΗΜΑ Γ'.

Πραγματογνωμοσύνη.

*Αρθρον 136.

Απόφασις περὶ πραγμα-
τογνωμοσύνης καὶ διευ-
θύνσεως αὐτῆς.

1. Πραγματογνωμοσύνη ἐπιτρέπεται εἰς ἐξαιρετικὰς περιπτώσεις καὶ μόνον ἐπὶ πολυμελῶν δικαστηρίων, ὅταν διὰ τὴν διερεύνησιν καὶ ἐκτίμησιν τῶν πραγμάτων εἶναι ἀπαραίτητοι εἰδικαὶ γνώσεις ἢ ἰδιόζουσα ἐμπειρία.

2. Ἡ διατάσσουσα τὴν πραγματογνωμοσύνην ἀπόφασις πρέπει νὰ λαμβάνηται ὁμοφύως καὶ νὰ αἰτιολογῇται εἰδικῶς ὡς πρὸς τὴν ἀνάγκην διενεργείας αὐτῆς, νὰ ὁρίξῃ δὲ τὰ πρὸς ἐξέτασιν ἀντικείμενα, τὸν πραγματογνώμονα καὶ τὸν χρόνον τῆς διεξαγωγῆς τῆς πραγματογνωμοσύνης. Ἐν ἀνάγκῃ δύναται νὰ ὁρισθῶσι πλείονες τοῦ ἐνὸς πραγματογνώμονες, οὐχὶ ὁμως καὶ τῶν τριῶν.

3. Ἡ πραγματογνωμοσύνη διενεργεῖται εἴτε ἐπ' ἀκροατηρίου εἴτε ἐκτὸς τοῦ ἀκροατηρίου. Διὰ τὴν ἐκτὸς τοῦ ἀκροατηρίου διεξαγωγὴν τῆς πραγματογνωμοσύνης ὁρίζεται ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου φορολογικὸς δικαστὴς ὡς εἰσηγητὴς πρὸς διευθύνειν αὐτῆς.

4. Ἐὰν τὸ ἀντικείμενον τῆς πραγματογνωμοσύνης εὐρίσκηται ἐκτὸς τῆς ἑδρας τοῦ δικαστηρίου, δύναται νὰ ὁρισθῇ ὡς εἰσηγητὴς εἰρηνοδίκης, ἐὰν δὲ εὐρίσκηται ἐκτὸς τῆς περιφερείας τοῦ δικαστηρίου, δύναται νὰ ἀναθέσῃ τοῦτο τὸν διορισμὸν τῶν τε πραγματογνωμόνων καὶ τοῦ εἰσηγητοῦ εἰς τὸ φορολογικὸν δικαστήριον, ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ὁποίου θὰ διεξήχθῃ ἡ πραγματογνωμοσύνη.

*Αρθρον 137.

Προσόντα πραγματογνωμόνων.

1. Οἱ πραγματογνώμονες ἐκλέγονται ἐκ προσώπων συγκεντρούμενων τὰς διὰ τὴν συγκεκριμένην περίπτωσιν ἀπαιτούμενας ικανότητας.

2. Δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ὁρισθῶσι πραγματογνώμονες α) ὑπάλληλοι τοῦ ὑπηρεσιακοῦ κλάδου, εἰς ὃν ἀνήκει τὸ ἐκδόν τὴν προσβαλλομένην πρᾶξιν δημόσιον ὄργανον, β) δικασταὶ καὶ ὑπάλληλοι τῆς γραμματείας τῶν δικαστηρίων ἐν γένει, γ) οἱ καταδικασθέντες ἐπὶ κακουργήματι ἢ ἐπὶ τινὶ τῶν ἐν ἐδαφίῳ δ' τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἀρθρου 41 τοῦ κώδικος περὶ ὀργανισμοῦ τῶν φορολογικῶν δικαστηρίων ἀναφερομένων ἀδικημάτων καὶ οἱ παραπεμφθέντες διὰ τελεσιδικίου βουλεύματος ἐπὶ τοιούτῳ ἐγκλήματι, στ) οἱ στερηθέντες τῆς ἀδείας ἀσκήσεως τοῦ ἐπαγγέλματος, ζ) οἱ στερηθέντες τῆς ἐλευθέρως διαχειρίσεως τῆς περιουσίας αὐτῶν.

*Άρθρον 138.

Υποχρεωτικὸν τὸ ἔργον
τοῦ πραγματογνώμονος.

1. Ἡ ἀπόφασις, δι' ἧς διατάσσεται πραγματογνωμοσύνη καὶ διορίζονται οἱ πραγματογνώμονες, κοινοποιεῖται εἰς τοὺς, ἐπιμελεία τῆς γραμματείας τοῦ δικαστηρίου.

2. Ὁ διορισθεὶς ὑποχρεοῦται νὰ ἐνεργήσῃ τὴν ἀνατεθεῖσαν αὐτῷ πραγματογνωμοσύνην, πλὴν ἂν συντοίχῃ περίπτωσις ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τοῦ ἐπομένου ἄρθρου.

*Άρθρον 139.

Ἐξαίρεσις, ἀπαλλαγὴ
καὶ ἀντικατάστασις.

1. Αἱ περὶ ἐξαίρεσεως τῶν φορολογικῶν δικαστῶν διατάξεις ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ ἐπὶ τῶν πραγματογνώμωνων. Λόγον ἐξαίρεσεως τοῦ πραγματογνώμονος συνιστᾷ καὶ ἡ ὑπὸ οἰανδήποτε ιδιότητα συμμετοχὴ εἰς τὰς πρὸς ἔκδοσιν τῆς προσβαλλομένης πράξεως ἐνεργείας. Δύναται πρὸς τούτοις ὁ διορισθεὶς πραγματογνώμων νὰ αἰτησῇ τὴν ἀπαλλαγὴν τοῦ ἐνεκα ἐτέρου σπουδαίου λόγου, κωλύοντος αὐτὸν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ καθήκοντος.

2. Ὁ λόγος τῆς ἐξαίρεσεως ἢ ἀπαλλαγῆς πρέπει νὰ προβληθῇ, ἐφ' ὅσον μὲν ἡ πραγματογνωμοσύνη διενεργεῖται ἐπ' ἀκροατηρίου, πρὸ τῆς γνωματεύσεως, ἐφ' ὅσον δὲ διενεργεῖται ἐκτὸς τοῦ ἀκροατηρίου, ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς περὶ αὐτῆς ἀποφάσεως.

3. Περὶ τοῦ βασίμου τοῦ λόγου ἐξαίρεσεως ἢ ἀπαλλαγῆς ἀποφαίνεται ἀμετακλήτως τὸ διορίσαν δικαστήριον ἢ ὁ εἰσηγητὴς δικαστῆς, γενομένου δὲ δεκτοῦ τοῦ προβληθέντος λόγου, ὁρίζεται ἄμα ἕτερος πραγματογνώμων εἰς ἀντικατάσιν τοῦ ἐξαίρεθέντος ἢ ἀπαλλαγέντος.

4. Δημόσιοι ὑπάλληλοι, δι' οὓς ἡ προϊσταμένη αὐτῶν ἀρχὴ δηλοῖ ἐγγράφως, ὅτι ἡ ἐκτέλεσις τῆς ἀνατεθείσης αὐτοῖς πραγματογνωμοσύνης δὲν συμβιβάζεται πρὸς τὰ καθήκοντα τῆς ὑπηρεσίας των, ἀπαλλάσσονται ὑποχρεωτικῶς τῶν καθήκοντων τοῦ πραγματογνώμονος.

5. Τὸ δικαστήριον ἢ ὁ εἰσηγητὴς δικαστῆς δύναται αὐτεπαγγέλτως νὰ ἀντικαταστήσωσι τὸν πραγματογνώμονα διὰ τινὰ τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 137 καὶ ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ λόγων ἢ δι' ἀμέλειαν ἢ ἀνεπάρκειαν περὶ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ καθήκοντος ἢ ἐνεκα κωλύματος προκύψαντος μετὰ τὴν ἀποδοχὴν τοῦ διορισμοῦ αὐτοῦ.

*Άρθρον 140.

Διεξαγωγή πραγματογνωμοσύνης.

1. Οἱ πραγματογνώμονες ὁμνύουσιν ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου ἢ, ὡσάκις ἡ πραγματογνωμοσύνη ἐνεργεῖται ἐκτὸς τοῦ ἀκροατηρίου, ἐνώπιον τοῦ εἰσηγητοῦ δικαστοῦ, ὅτι θὰ διεξαγάγῃ αὐτὴν μετ' εὐσυνειδησίας, ἀντικειμενικότητος καὶ ἐχεμυθίας καὶ θὰ γνωματεύσωσιν ὑπὲρ τῆς ἀληθείας. Ὡς πρὸς τὰ λοιπὰ ὁ ὅρκος δίδεται κατὰ τὸν διὰ τοὺς μάρτυρας καθωρισμένον τύπον.

2. Εἰς τοὺς πραγματογνώμονας ἐγγεῖρονται ὑπὸ τοῦ εἰσηγητοῦ δικαστοῦ τὰ ἀναγκαῖα διὰ τὸ ἔργον αὐτῶν ἔγγραφα ἐκ τοῦ φακέλλου τῆς ὑποθέσεως, ἐν ἀντιγράφοις ἢ καὶ ἐν πρωτοτύπῳ, ἐὰν τοῦτο κρίνεται ἀπαραίτητον. Πρὸς τούτοις οἱ πραγματογνώμονες δύναται νὰ λαμβάνωσι γνῶσιν καὶ τῶν λοιπῶν ἐν τῷ φακέλλῳ τῆς ὑποθέσεως στοιχείων. Ἐὰν ὁ εἰσηγητὴς δικαστῆς δὲν εἴναι μέλος τοῦ δικάζοντος τὴν ὑπόθεσιν δικαστηρίου, πέμπονται αὐτῷ τὰ πρὸς ἐγγεῖρσιν εἰς τοὺς πραγματογνώμονας ἀναγκαζοῦντα ἔγγραφα τοῦ φακέλλου.

3. Ἐὰν οἱ πραγματογνώμονες εἴναι πλείονες, ἐνεργοῦσι τὰς διὰ τὴν πραγματογνωμοσύνην ἀπαιτουμένας πράξεις ἀπὸ κοινοῦ, συγκαλούμενοι ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου ἢ τοῦ εἰσηγητοῦ δικαστοῦ ἢ τοῦ ἐκ τῶν πραγματογνώμωνων πρεσβυτέρου.

*Άρθρον 141.

Ἐκθεσις πραγματογνωμοσύνης.

1. Οἱ πραγματογνώμονες καταρτίζουν ἐγγράφως τὴν ἐκθεσιν αὐτῶν. Ἐὰν ἡ πραγματογνωμοσύνη διεξάγῃται ἐπ' ἀκροατηρίου, δύναται τὸ δικαστήριον νὰ ἀρκεσθῇ εἰς προφορικὴν γνωματεύσιν, καταχωριζομένην εἰς τὰ πρακτικά.

2. Ἡ ἐκθεσις πρέπει νὰ ἀναφέρῃ τὰς ἐνεργείας τῶν πραγματογνώμωνων καὶ τὴν ἡτιολογημένην γνώμην ἐκάστου ἐπὶ τοῦ ἀποδεικτέου θέματος καὶ νὰ ὑπογράφῃται παρ' αὐτῶν, ἐγγεῖριζεται δὲ εἰς τὸν πρόεδρον ἢ τὸν εἰσηγητὴν δικαστῆν, συντασσομένης πράξεως, καὶ τίθεται ὑπ' αὐτοῦ εἰς τὸν φάκελλον τῆς ὑποθέσεως. Ἐὰν ὁ εἰσηγητὴς δὲν εἴναι μέλος τοῦ δικάζοντος τὴν ὑπόθεσιν δικαστηρίου, ἀποστέλλει τὴν ἐκθεσιν ἅμα τῇ ἐγγεῖρισει αὐτῆς πρὸς τὴν γραμματεῖαν τοῦ δικαστηρίου τούτου.

3. Ἡ διάταξις τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 135 ἐφαρμόζεται ἀναλόγως καὶ ἐν προκειμένῳ. Τὸ δικαστήριον κατὰ τὴν περαιτέρω συζήτησιν, δύναται νὰ καλέσῃ τοὺς πραγματογνώμονας πρὸς παροχὴν ἐπεξηγήσεων καὶ πληροφοριῶν.

4. Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς πραγματογνωμοσύνης δὲν δεσμεύει τὸ δικαστήριον, ἐκτιμώμενον ἐλευθέρως ὑπὸ τούτου μετὰ τῶν λοιπῶν ἀποδείξεων.

*Άρθρον 142.

Ἀμοιβὴ πραγματογνώμωνων.

1. Ἡ ἀμοιβὴ τῶν πραγματογνώμωνων καὶ τὰ ἔξοδα ἐν γένει διενεργείας τῆς πραγματογνωμοσύνης καθορίζονται ἀμετακλήτως ὑπὸ τοῦ διατάξαντος ταύτην δικαστηρίου διὰ τῆς ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως ὁριστικῆς ἀποφάσεως, καταλογίζονται δὲ δι' αὐτῆς, ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει, εἰς δάρος τοῦ κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ δικαστηρίου ὑπαίτιου τῆς διενεργείας πραγματογνωμοσύνης.

2. Πρακτογνώμων, μὴ ἐμφανιζόμενος κατὰ τὸν ὁρισθέντα χρόνον ἢ παραλείπων τὸ καθήκον πρὸς διενέργειαν καὶ περαιώσιν τῆς πραγματογνωμοσύνης, ὑπόκειται εἰς τὰς κυρώσεις τοῦ ἄρθρου 44, οὐδεμιᾶς δὲ δικαιούται ἀμοιβῆς ἢ ἀποζημιώσεως διὰ γενομένης δαπάνης, ἐπιφυλασσομένης καὶ πάσης ἄλλης ἐκ τῆς κειμένης νομοθεσίας εὐθύνης.

ΤΜΗΜΑ Δ'.

*Ἐγγραφα.

*Άρθρον 143.

Τήρησις νομίμων τύπων.

1. Τὰ προσαγόμενα ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου ἔγγραφα πρέπει νὰ εἴναι συντεταγμένα κατὰ τὸν ὑπὸ τοῦ οὐσιαστικοῦ φορολογικοῦ νόμου καθοριζόμενον τύπον, συμπεριλαμβανομένης καὶ πάσης ἀπαιτουμένης ὑπὸ τούτου ἐγκρίσεως ἢ θεωρήσεως τοῦ ἐγγράφου ὑπὸ τῆς ἐν αὐτῷ ὀριζομένης ἀρχῆς.

2. Μὴ ὀρίζοντος ἄλλως τοῦ οὐσιαστικοῦ φορολογικοῦ νόμου, ἰσχύουσιν ὡς πρὸς τὴν ἀπόδειξιν τῆς συστάσεως, μετὰθέσεως, ἀλλοιώσεως ἢ καταργήσεως δικαιωμάτων ἢ ἐνόμων σχέσεων οἱ κανόνες τοῦ κοινοῦ δικαίου.

*Άρθρον 144.

Δημόσια καὶ ἰδιωτικά.

1. Ἐγγραφα, συντεταγμένα κατὰ τοὺς νομίμους τύπους ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου καθ' ὕλην καὶ κατὰ τόπον δημοσίου ὀργάνου (δημόσια ἔγγραφα), ἀποτελοῦσι πλήρη ἀπόδειξιν περὶ πάντων, ὅσα δεδαιούνται ἐν αὐτοῖς ὡς γεγνημένα ὑπὸ τοῦ συντάξαντος ἢ ἐνώπιον αὐτοῦ, ὡς πρὸς τὰ ὅποια μόνον ἐπὶ πλαστότητι δύναται νὰ προσβληθῶσιν.

2. Κατὰ τὰ λοιπὰ, τὸ περιεχόμενον τῶν τε δημοσίων καὶ τῶν ἄλλων (ἰδιωτικῶν) ἐγγράφων ἐκτιμᾶται ἐλευθέρως ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου, ὅπερ, ἐπιφυλασσομένων τῶν διατάξεων τοῦ προηγουμένου ἄρθρου, δὲν δεσμεύεται, καὶ ὅταν προσαγῇ

ται έγγραφον νομοτύπως καταρτισθέν, να κρίνη ἄλλως περὶ τῆς σχέσεως, ἐὰν ἐξ ἐτέρων στοιχείων πείθεται, ὅτι πράγματι αὕτη εἶναι διάφορος κατὰ τὴν φύσιν ἢ τὸ περιεχόμενον αὐτῆς, ἐν ὧν ἢ ἐν μέρει, πρὸς τὴν ἐν τῷ ἐγγράφῳ δηλουμένην ἢ εἶναι ἀνυπαρκτος.

Ἄρθρον 145.

Ἐκθέσεις ἐλέγχου.

Ἡ διάταξις τῆς παραγράφου 1 τοῦ προηγουμένου ἁρθρου ἰσχύει καὶ ἐπὶ τῶν συντασσομένων ὑπὸ τῶν φορολογικῶν ὀργάνων ἐκθέσεων ἐλέγχου, πλὴν τῶν ἀναφερομένων ἐν αὐταῖς πληροφοριῶν ἢ ὁμολογίας τοῦ ἐλεγχομένου.

Ἄρθρον 146.

Ἀντίγραφα κλπ.

1. Ἀντίγραφα δημοσίων ἐγγράφων, τὴν ἀκρίβειαν τῶν ὁτοιῶν δεβαιοῖ ὁ πρὸς τοῦτο ἀρμόδιος ὑπάλληλος, ἔχουσι τὴν αὐτὴν ἢ τὸ πρωτότυπον ἀποδεικτικὴν δύναμιν. Δύναται ὁμῶς τὸ δικαστήριον νὰ ζητήσῃ τὴν προσαγωγὴν τοῦ πρωτοτύπου.

2. Ἀντίγραφα ἄλλων ἐγγράφων, φωτογραφία ἢ φωτοτυπία ἢ ἄλλα ἀποτυπώσεις λαμβάνονται ἐπικουρικῶς ὑπ' ὄψιν, ἐφ' ὅσον τὸ δικαστήριον πείθεται περὶ τῆς ἀκριβείας τῶν δι' αὐτῶν ἀποδιδόμενων.

3. Ἐὰν τὸ προσαγόμενον ἐγγράφον εἶναι συντεταγμένον εἰς ξένην γλῶσσαν, συνυποβάλλεται ἐπίσημος μετάφρασις αὐτοῦ, κεκυρωμένη ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν ἢ ἄλλου ἀρμοδίου κατὰ νόμον ὀργάνου ἢ ὑπὸ τῆς πρεσβείας ἢ τοῦ ἐλληνικοῦ προξενείου ἐν τῇ χώρᾳ, ἐν ἣ συνετάγη τὸ ἐγγράφον, ἢ τῆς ἐν Ἑλλάδι πρεσβείας ἢ τοῦ προξενείου τῆς αὐτῆς χώρας. Κατὰ πᾶσαν περίπτωσιν τὸ δικαστήριον δύναται νὰ διατάξῃ τὴν ὑπὸ εἰδικοῦ προσώπου μετάφρασιν τοῦ ἐγγράφου εἰς τὴν ἐλληνικὴν.

Ἄρθρον 147.

Ἐπίδειξις ἐγγράφων.

1. Τὸ δικαστήριον δύναται, αὐτεπαγγέλτως ἢ τῇ αἰτήσει τινὸς τῶν διαδίκων, νὰ διατάσῃ τὴν ἐπίδειξιν ἐγγράφων κατεχομένων ὑπὸ διαδίκου ἢ τρίτου ἢ ὑπὸ δημοσίας ἀρχῆς ἢ δημοσίου ὀργάνου ἢ ὀργάνου νομικοῦ προσώπου δημοσίου ἢ ιδιωτικοῦ δικαίου, πλὴν ἐὰν πρόκειται περὶ ἐγγράφων κατεχομένων ὑπὸ δημοσίας ἀρχῆς, ὧν ἡ ἐπίδειξις, κατὰ τὴν κρίσιν αὐτῆς, δύναται νὰ παραβλάψῃ τὸ δημόσιον συμφέρον, ἢ περὶ ἐγγράφων ὧν, κατὰ τὸν οὐσιαστικὸν φορολογικὸν νόμον, δικαιούται νὰ ἀρνηθῇ τὴν ἐπίδειξιν ὁ κάτοχος αὐτῶν.

2. Ἐὰν ἡ εἰς τὸ ἀκροατήριον προσαγωγὴ τοῦ ἐγγράφου εἶναι δυσχερὴς, ἢ ὡς ἐκ τῆς φύσεως ἢ τῆς σπουδαιότητος αὐτοῦ ὑπάρχῃ κίνδυνος ἀπωλείας ἢ βλάβης, τὸ δικαστήριον δύναται νὰ ὀρίσῃ δικαστὴν πρὸς ἐξέτασιν τοῦ ἐγγράφου, ἐν ᾧ τὸ πῶς εὐρίσκεται, ἢ νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν προσαγωγὴν κεκυρωμένου ἀντιγράφου ἢ φωτογραφίας ἢ φωτοτυπίας αὐτοῦ, συντασσομένης περὶ τούτων ἐκθέσεως.

3. Αἱ διατάξεις τοῦ ἁρθρου 134 ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ ἐν προκειμένῳ, ἐν περιπτώσει ἀρνήσεως τοῦ ὑποχρέου, ὅπως ἐπίδειξῃ τὸ ἐγγράφον ἢ ἀποκρύψεως αὐτοῦ ἢ παρακώλυσεως τῆς διαταχθείσης ἐπίδειξεως.

Ἄρθρον 148.

Ἀπώλεια ἐγγράφων — Ἐξέτασις γνησιότητος.

1. Ἐὰν τὸ ἐγγράφον ἀπολεσθῇ ἢ καταστῇ δυσανάγνωστον ἢ ἄχρηστον, ἢ ὑπαρξῇ καὶ τὸ περιεχόμενον αὐτοῦ δύναται νὰ ἀποδειχθῇ διὰ παντὸς μέσου.

2. Ἀμφισβητουμένης τῆς ὑπογραφῆς ἢ ἐν γένει τῆς γνησιότητος ιδιωτικοῦ ἐγγράφου, τὸ δικαστήριον ἀποφαίνεται περὶ ταύτης κατ' οἰκίαν κρίσιν ἐκ τῶν ἐνόντων ἢ ἐπὶ τῇ βάσει γνωσμένων παρ' αὐτοῦ πληροφοριῶν καὶ ἐξηγήσεων. Ἐὰν κρίνῃ ἀναγκαῖον, διατάσσει ἀποδείξιν τῆς γνησιότητος, ἐνεργουμένην διὰ παντὸς μέσου.

Ἄρθρον 149.

Προσβολὴ ἐπὶ πλαστότητι.

1. Ὁ προσβάλλων ἐγγράφον ὡς πλαστὸν ὑποχρεοῦται ἅμα νὰ ἀναφέρῃ καὶ προσπαγὰ τὰ πρὸς ἀπόδειξιν τοῦ ἰσχυρισμοῦ αὐτοῦ στοιχεῖα.

2. Περὶ τῆς πλαστότητος ἢ μὴ τοῦ ἐγγράφου κρίνει παρεμπιπτόντως τὸ δικάζον τὴν ὑπόθεσιν δικαστήριον, ἐὰν δὲ πρόκειται περὶ οὐσιώδους διὰ τὴν διάγνωσιν αὐτῆς ἐγγράφου καὶ ἡ πλαστογραφία ἀποδίδεται εἰς ὀρισμένον πρόσωπον, δύναται νὰ ἀναβάλῃ τὴν δίκην μέχρι πέρατος τῆς ποινικῆς τοιαύτης, πλὴν ἂν ἡ ποινικὴ δίωξις ἀποκλείηται, ἐνεκα θανάτου τοῦ προσώπου, εἰς ὃ ἀποδίδεται ἡ πλαστογραφία, ἢ παραγραφῆς τοῦ ἀδικήματος ἢ ἀποστέσεως τῆς ποινικῆς ἀγωγῆς ἢ ἄλλου νομίμου λόγου.

3. Ἡ ἀπόφασις περὶ ἀναβολῆς τῆς φορολογικῆς δίκης ὡς καὶ πᾶσα ἀπόφασις δεχομένη τὴν πλαστότητα ἐγγράφου ἀποστέλλεται, ἐπιμελείᾳ τῆς γραμματείας τοῦ δικαστηρίου, εἰς τὸν ἀρμόδιον εἰσαγγελέα.

ΤΜΗΜΑ Ε'.

Ὁμολογία — Ἐξηγήσεις τῶν διαδίκων.

Ἄρθρον 150.

1. Ἡ ὑπὸ τοῦ ιδιώτου διαδίκου ὁμολογία πραγματικῶν γεγονότων ἐπιβλαβῶν αὐτῷ ἐκτιμᾶται ἐλευθέρως ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου, εἴτε ἐνώπιον αὐτοῦ ἢ ἐντεταλμένου δικαστοῦ ἢ διὰ τῶν διαδικαστικῶν ἐγγράφων ἐγένετο, εἴτε ἐξωδίκως.

2. Ἡ ὁμολογία δύναται νὰ ἀνακληθῇ μέχρι τοῦ πέρατος τῆς συζητήσεως, ἢν ἀκολουθεῖ ἡ ὀριστικὴ ἀπόφασις, ἐνεκα οὐσιώδους πλάνης περὶ τὰ πράγματα.

Ἄρθρον 151.

Τὸ δικαστήριον δύναται αὐτεπαγγέλτως, ἐὰν κρίνῃ σκόπιμον, νὰ ζητήσῃ ἀνωμοτὶ ἐξηγήσεις καὶ πληροφορίας παρὰ τοῦ διαδίκου ἢ τοῦ νομίμου ἀντιπροσώπου ἢ πληρεξουσίου αὐτοῦ ἢ παρὰ προσώπων παρεχόντων ὑπηρεσίας αὐτῷ ἐπὶ τῶν ὑπὸ ἐξέτασιν θεμάτων.

ΤΜΗΜΑ ΣΤ'.

Μάρτυρες.

Ἄρθρον 152.

Ἀπόφασις περὶ ἐξετάσεως μαρτύρων.

1. Τὸ δικαστήριον εἰς ἐξαιρετικὰς περιπτώσεις δύναται, αὐτεπαγγέλτως ἢ τῇ αἰτήσει τινὸς τῶν διαδίκων, νὰ διατάσῃ τὴν ἐξέτασιν μαρτύρων, πλὴν τῶν περιπτώσεων καθ' αἷς ὁ ἐν τῇ δίκῃ ἐφαρμοστέος οὐσιαστικὸς νόμος ἀποκλείει ταύτην.

2. Ἡ περὶ ἐξετάσεως μαρτύρων ἀπόφασις δεῖν νὰ ὀρίξῃ τοὺς ἐξεταστέους μάρτυρας καὶ νὰ αἰτιολογηταὶ εἰδικῶς ὡς πρὸς τὴν ἀναγκαιότητα τῆς ἐξετάσεως αὐτῶν.

3. Τὸ μονομελὲς δικαστήριον δύναται νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν ἐξέτασιν μαρτύρων μόνον κατὰ τὴν ἐπ' ἀκροατηρίου συζήτησιν.

Ἄρθρον 153.

Πρότασις μαρτύρων.

Ὁ προτείνων τὴν ἐξέτασιν μαρτύρων διάδικος ὑποχρεοῦται νὰ προσδιορίξῃ καὶ τὰ πραγματικὰ περιστατικά, περὶ ὧν ἡ ἐξέτασις, προσέτι δὲ τὰ ὀνοματεπώνυμα τῶν μαρτύρων, τὴν κατοικίαν καὶ τὰς διευθύνσεις αὐτῶν καὶ νὰ δεβαιοῖ ὅτι οἱ προτεινόμενοι δὲν τελοῦσιν εἰς σχέσιν ἢ κατάστασιν, ἐνεκα τῆς ὁποίας δύναται νὰ καταστῇ ὁ μάρτυς ἐξαιρετέος ἢ ἀπαλλαγῇ τῆς μαρτυρίας.

Ἄρθρον 154.

Κλήσις μαρτύρων.

1. Οἱ μάρτυρες καλοῦνται πρὸς ἐξέτασιν, ἐπιμελείᾳ τῆς γραμματείας τοῦ δικαστηρίου, πρὸ εὐλόγου χρόνου.

2. Ἐν τῇ κλήσει δεῖν νὰ ἀναφέρονται ἡ δικαστικὴ ἀρχή.

ένώπιον τῆς ὁποίας θὰ γίνη ἡ ἐξέτασις καὶ ἡ ἡμέρα καὶ ὥρα ἐμφανίσεως, πρὸς τοῦτοις δὲ νὰ γίνηται μνεῖα τῆς υποθέσεως καὶ τῶν συνεπειῶν τῆς μὴ ἐμφανίσεως.

3. Τὸ δικαστήριον δύναται εἰς ἐξαιρετικὰς περιπτώσεις, ἀναγομένας εἰς τὴν ιδιότητα τοῦ μάρτυρος ἢ εἰς τὴν κατάστασιν αὐτοῦ, νὰ ἐξετάζη τοῦτον κατ' οἶκον δι' ἐνὸς τῶν δικαστῶν, μετὰ προηγουμένην εἰδοποίησιν κατὰ τὰ ἐν ταῖς προηγουμέναις παραγράφους.

Ἄρθρον 155.

Λόγοι ἀποκλεισμοῦ ἢ ἀπαλλαγῆς μαρτύρων.

1. Ἀπαλλάσσονται τῆς υποχρέωσως πρὸς μαρτυρίαν, δικαιοῦμενοι νὰ ἀρνηθῶσι ταύτην, οἱ μετερχόμενοι ἀξίωμα, λειτουργήματα ἢ ἐπάγγελμα ὡς πρὸς τὰ ἕνεκα τούτου ἐμπιστευθέντα αὐτοῖς, ἐφόσον ἐκ τῆς φύσεως τούτων, κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ δικαστηρίου ἢ ἐκ νομικῆς διατάξεως, ἐπιβάλλεται ἡ υποχρέωσις ἐχεμυθίας. Δημόσιοι ὑπάλληλοι ἐξετάζονται καὶ περὶ περιστατικῶν, ἅτινα καλύπτονται διὰ τοῦ καθήκοντος τῆς ἐχεμυθίας, μόνον μετ' ἐγγράφου ἁδεῖαν τῆς προϊσταμένης αὐτῶν ἀρχῆς, μετὰ δὲ τὴν ἀποχώρησιν ἐκ τῆς ὑπηρεσίας, τῆς ἀρχῆς εἰς τὴν ὑπῆγοντο, ὅτε ἀπεχώρησαν.

2. Δὲν ἐξετάζονται ὡς μάρτυρες α) συγγενεῖς τοῦ ιδιώτου διαδίκου ἐξ αἵματος ἢ κηδεστίας ἢ υἰοθεσίας μέχρι καὶ τοῦ τρίτου βαθμοῦ κατ' εὐθείαν ἢ ἐκ πλαγίου, μεμνηστευμένοι καὶ σύζυγοι καὶ ἂν ὁ γάμος δὲν ὑφίσταται πλέον, β) πρόσωπα δυνάμενα νὰ ἔχωσι συμφέρον εἰς τὴν δίκην, γ) δημόσιοι ὑπάλληλοι ὑπηρετοῦντες παρὰ τῇ ἐκδούσῃ τὴν προσβαλλομένην πράξιν ἀρχὴ ἢ ὁπωσδήποτε συμπράξαντες εἰς τὴν ἐκδοσιν αὐτῆς.

3. Κατὰ τὰς περιπτώσεις τοῦ πρώτου ἐδαφίου τῆς παραγράφου 1, τὰ καλούμενα πρὸς μαρτυρίαν πρόσωπα υποχρεοῦνται νὰ δηλώσωσιν ἐνὸρκως ἐνώπιον τοῦ ἐνεργοῦντος τὴν ἐξέτασιν, ὅτι διὰ τῆς καταθέσεως αὐτῶν ὅχι παρεβιάζον τὸ καθήκον τῆς ἐχεμυθίας, ἀποκλείεται δ' ἡ ἐξέτασις αὐτῶν καὶ ἂν ἀπηλλάγησαν τῆς πρὸς τήρησιν τοῦ ἀπορρήτου υποχρέωσως ὑπὸ τοῦ διαπιστευθέντος αὐτοῖς τοῦτο.

4. Οἱ μὴ συμπληρώσαντες τὸ δέκατον τέταρτον ἔτος τῆς ἡλικίας αὐτῶν καὶ οἱ στερηθέντες ἕνεκα καταδίκης τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων, ἐὰν ἡ μαρτυρία αὐτῶν εἴναι ἀναγκαία, ἐξετάζονται ἀνωμοτί, τῆς τελικῆς κρίσεως ὀνηκούσης εἰς τὸ δικαστήριον.

5. Τοὺς λόγους ἀπαλλαγῆς ἢ ἀποκλεισμοῦ τῆς ἐξετάσεως δύναται ὁ διάδικος νὰ προβάλλῃ ὡς λόγους ἐξαίρεσως τοῦ μάρτυρος καὶ νὰ ἀποδείξῃ αὐτοὺς ἐνώπιον τοῦ ἐνεργοῦντος τὴν ἐξέτασιν, ὅστις ἀποφασίζει ἐκ τῶν ἐνόντων, δεχόμενος ἢ ἀπορρίπτων τὴν αἴτησιν.

6. Αἱ περὶ ἀποκλεισμοῦ καὶ ἐξαίρεσως μάρτυρος διατάξεις ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τοῦ προσλαμβανομένου ὡς ἐρμηνέως.

Ἄρθρον 156.

Διεξαγωγή ἐξετάσεως.

1. Οἱ μάρτυρες ἐξετάζονται προφορικῶς καὶ κατ' ἰδίαν ἕκαστος ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου ἢ ὑπὸ τοῦ ὀριζομένου ὑπ' αὐτοῦ δικαστοῦ ἢ καὶ εἰρηνοδίκου, ἐν περιπτώσει ἐξετάσεως μάρτυρος ἐκτὸς τῆς ἑδρας τοῦ δικαστηρίου.

2. Τὸ δικαστήριον ἢ ὁ ἐξετάζων δικαστὴς δύναται νὰ ἀποβάλῃ τὸν κληθέντα εἰς ἐξέτασιν μάρτυρα, εἴτε πρὸ τῆς ἐνάρξεως ταύτης εἴτε καὶ ἀρξαμένης, ἐὰν κρίνῃ ὅτι οὗτος εὐρίσκεται ἐν διανοητικῇ καταστάσει ἀποκλειούσῃ τὴν πρὸς μαρτυρίαν ικανότητα.

3. Πρὸ τῆς ἐξετάσεως ὁ μάρτυς υποχρεοῦται νὰ ὀρκισθῇ, ὅτι θὰ εἴπῃ τὴν ἀλήθειαν, ἐφαρμοζομένων ὡς πρὸς τὸν τύπον τοῦ ὅρκου καὶ τὸν τρόπον ὀρκοδοσίας τῶν διατάξεων τῶν ἀρθρῶν 218 καὶ 220 τοῦ κώδικος ποινικῆς δικονομίας.

4. Ὁ μάρτυς δὲν υποχρεοῦται νὰ καταθέσῃ περὶ ζητημάτων δυναμένων νὰ προκαλέσωσι τὴν ποινικὴν δίωξιν ἢ θιγόντων τὴν τιμὴν αὐτοῦ, τοῦ συζύγου ἢ συγγενῶν αὐτοῦ ἐξ αἵματος μέχρι τοῦ δευτέρου βαθμοῦ, ἢ ἀφορώντων εἰς ἐπαγγελματικὸν ἀπόρρητον.

5. Ἡ ἐπ' ἀκροατορίου κατάθεσις τοῦ μάρτυρος καταχωρί-

ζεται εἰς τὰ πρακτικά, ἐκτὸς δὲ τοῦ ἀκροατηρίου συντάσσεται περὶ αὐτῆς ἔκθεσις, υπογεγραμμένη ὑπὸ τοῦ μάρτυρος, τοῦ δικαστοῦ, τοῦ γραμματέως καὶ τῶν διαδίκων, ἐὰν παρίστανται, ὡς καὶ τοῦ τυχόν προσληφθέντος ἐρμηνέως.

6. Δύναται νὰ γίνη κατ' ἀντιπαράστασιν ἐξέτασις μάρτυρος πρὸς ἕτερον μάρτυρα ἢ διάδικον, ἐὰν τοῦτο κρίνηται ἀπαραίτητον ὑπὸ τοῦ ἐξετάζοντος.

Ἄρθρον 157.

Υποχρεωτικὸν τῆς μαρτυρίας.

1. Οὐδεὶς, νομίμως καλούμενος, δύναται νὰ ἀρνηθῇ τὴν μαρτυρίαν αὐτοῦ ἐν τῇ φορολογικῇ δίκῃ, πλην τῶν ρητῶς ἐν τῷ παρόντι ὀριζομένων ἐξαίρεσεων.

2. Ὁ νομίμως κλητευθεὶς πρὸς ἐξέτασιν μάρτυς, ἐὰν ἀδικολογῇ τῶς δὲν ἐμφανισθῇ ἢ, ἐμφανισθεὶς, ἀρνηθῇ νὰ ὀρκισθῇ ἢ νὰ καταθέσῃ, ὑπόκειται εἰς τὰς ἐν παραγράφῳ 2 τοῦ ἀρθροῦ 44 κυρώσεις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΝΑΤΟΝ

Ἐνδίκαια μέσα.

ΤΜΗΜΑ Α'.

Γενικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 158.

Δικόγραφον καὶ κατάθεσις αὐτοῦ.

1. Τὰ ἐνδίκαια μέσα κατὰ τῶν ἀποφάσεων τῶν φορολογικῶν δικαστηρίων ἀσχοῦνται, ἐντὸς τῆς ὀριζομένης δι' ἕκαστον τούτων προθεσμίας, διὰ δικογράφου κατατιθεμένου παρὰ τῇ γραμματείᾳ τοῦ ἐκδόντος τὴν προσβαλλομένην ἀπόφασιν δικαστηρίου.

2. Πᾶν ἐνδικον μέσον δύναται νὰ ἀσκηθῇ καὶ πρὸ τῆς ἐπίδοσεως τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως καὶ κατ' αὐτὴν εἰς τὴν ἡμέραν τῆς δημοσιεύσεως αὐτῆς.

3. Περὶ τῆς καταθέσεως τοῦ ἐνδίκου μέσου συντάσσεται ἅμα τῇ παραγωγῇ τοῦ ἐγγράφου αὐτοῦ ἔκθεσις εἰς διπλοῦν, υπογεγραμμένη ὑπὸ τοῦ παραλαβάνοντος καὶ ὑπὸ τοῦ καταθέτοντος καὶ ἀριθμουμένη διὰ καταχωρίσεως κατὰ τὰ κύρια σημεῖα αὐτῆς εἰς ἰδίον δι' ἕκαστον εἶδος ἐνδίκου μέσου βιβλίον, ὅπερ τηρεῖται κατ' ἑτοὺς καὶ κατ' αὐξήοντα ἀριθμὸν ὑπὸ τῆς γραμματείας. Τὸ ἕτερον τῶν φύλλων τῆς ἐκθέσεως παραδίδεται εἰς τὸν καταθέτοντα.

4. Κατ' ἐξαίρεσιν, τὰ ἐνδίκαια μέσα κατ' ἀποφάσεων μονομελῶν δικαστηρίων, ἐπὶ υποθέσεων συζητηθεισῶν ἐκτὸς τῆς ἑδρας τοῦ δικαστηρίου, δύναται νὰ ἀσκηθῶσι κατ' ἓν τρόπον καὶ ἡ προσφυγή, διαβιβαζόμενα ἀμελλητί ὑπὸ τῆς παραλαβανούσης ἀρχῆς εἰς τὴν γραμματείαν τοῦ πρὸς ὃ ἀπευθύνονται δικαστηρίου, ὑπὸ τῆς ὁποίας καταχωρίζονται εἰς τὸ οἰκεῖον κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον βιβλίον.

Ἄρθρον 159.

Δὲν ἔχουσιν ἀνασταλτικὸν ἀποτέλεσμα.

Ἡ προθεσμία τῶν ἐνδίκων μέσων καὶ ἡ ἀσκήσις αὐτῶν δὲν ἀναστέλλουσι τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀποφάσεως.

Ἄρθρον 160.

Περιπτώσεις παρατάσεως προθεσμίας.

1. Ἐὰν ὁ δικαιούμενος εἰς ἀσκήσιν τοῦ ἐνδίκου μέσου διαμένῃ εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ἢ εἶναι ἀγνώστου διαμονῆς, ἡ προθεσμία ἀσκήσεως αὐτοῦ παρατείνεται ἐπὶ ἓνα μῆνα.

2. Ἐάν, διαρκούσης τῆς προθεσμίας πρὸς ἀσκήσιν τοῦ ἐνδίκου μέσου, ὁ εἰς ταύτην δικαιούμενος ἀπέθανε, πρὶν ἢ ἀσκήσῃ τοῦτο, ὁ διάδοχος αὐτοῦ δύναται νὰ ἀσκήσῃ τὸ ἐνδίκον μέσον ἐντὸς προθεσμίας μηνὸς, ἀρχομένης ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς πρὸς ἀποποίησην τῆς κληρονομίας προθεσμίας.

Ἄρθρον 161.

Ἀνάλογος ἐφαρμογὴ κανόνων ἐκδικάσεως προσφυγῆς.

Αἱ περὶ προσδιορισμοῦ τῆς δικασίμου καὶ ἐκδικάσεως ἐν γέ-

νει τῆς προσφυγῆς διατάξεις ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ ἐπὶ τῶν ἐνδίκων μέσων, ἐφ' ὅσον δὲν ὀρίζεται ἄλλως ὑπὸ τῶν ἐφεξῆς ἐιδικῶν περὶ ἐκάστου ἐνδίκου μέσου διατάξεων.

ΤΜΗΜΑ Β'.

Ἀνακοπή.

Ἄρθρον 162.

Ὑποκείμεναι εἰς ἀνακοπὴν ἀποφάσεις.

1. Εἰς ἀνακοπὴν ὑπόκεινται αἱ ὁριστικαὶ ἀποφάσεις τῶν πρωτοβαθμίων φορολογικῶν δικαστηρίων ὡς καὶ αἱ ἐπὶ ἐφέσει ἐκδιδόμεναι ὁριστικαὶ ἀποφάσεις, ἐάν τις τῶν διαδίκων δὲν παρέστη εἰς τὴν συζήτησιν ὡς μὴ κλητευθεὶς παντάπασι, κατὰ παράβασιν τῶν ἐν ἄρθρῳ 87 διατάξεων, ἢ ὡς μὴ κλητευθεὶς προσηκόντως ἢ ἐμπροθέσμως.

2. Δικαίωμα ἀνακοπῆς ἔχει μόνον ὁ ἐκ τοῦ λόγου τούτου μὴ παραστὰς διάδικος.

3. Ἐτέρα ἀνακοπὴ κατὰ τῆς αὐτῆς ἢ τῆς ἀπορριπτούτης τὴν ἀπαξ ἀσκηθεῖσαν ἀποφάσεως δὲν ἐπιτρέπεται.

Ἄρθρον 163.

Ἀσκήσις καὶ ἐκδίκασις τῆς ἀνακοπῆς.

1. Ἡ προθεσμία πρὸς ἀσκήσιν τῆς ἀνακοπῆς εἶναι δεκαπενθήμερος, ἀρχομένη ἀπὸ τῆς ἐπίδοσης τῆς ἀποφάσεως.

2. Τὸ ἔγγραφο τῆς ἀνακοπῆς πρέπει νὰ περιέχῃ τὰ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 81 ὀριζόμενα στοιχεῖα καὶ προσέτι μνησὶν τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως, τοὺς λόγους τῆς ἀνακοπῆς καὶ αἴτημα, κατατίθεται δὲ μετ' ἐνὸς ἀντιγράφου.

3. Τὸ πρωτότυπον τῆς ἀνακοπῆς μετὰ τῆς ἐκθέσεως καταθέσεως τίθενται εἰς τὸν φάκελλον τῆς ὑποθέσεως, ἐπὶ τοῦ ὁποίου σημειοῦνται ὁ ἀριθμὸς καὶ ἡ χρονολογία τῆς ἐκθέσεως καὶ τὸ ὄνομα τοῦ ἀνακόπτοντος.

4. Ὅρισθείσης τῆς δικασίμου, τὸ ἀντίγραφον τῆς ἀνακοπῆς μετὰ σημειώσεως ἐπ' αὐτοῦ τοῦ ἀριθμοῦ καὶ τῆς χρονολογίας τῆς ἐκθέσεως καταθέσεως καὶ τῆς ἡμέρας καὶ ὥρας συζητήσεως ἐπιδίδεται, ἐπιμελεία τῆς γραμματείας, εἰς τὸν ἕτερον τῶν διαδίκων, καλούμενον ἅμα ὅπως παραστῇ κατ' αὐτήν. Ἡ ἐπίδοσις γίνεται δέκα πέντε πλήρεις ἡμέρας πρὸ τῆς συζητήσεως.

5. Ὁ ἀνακόπων καλεῖται εἰς τὴν συζήτησιν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 87.

Ἄρθρον 164.

Βασίμου ἀποδειχθέντος τοῦ λόγου τῆς ἀνακοπῆς, ἐξαφνίζεται ἡ ἀπόφασις καὶ τὸ δικαστήριον προβαίνει ἀμέσως εἰς ἑὴν ἐξέτασιν τῆς διαφορᾶς.

ΤΜΗΜΑ Γ'.

Ἐφεσις.

Ἄρθρον 165.

Ὑποκείμεναι εἰς ἐφεσιν ἀποφάσεις.

1. Εἰς ἐφεσιν ὑπόκεινται αἱ ὁριστικαὶ ἀποφάσεις τῶν πρωτοβαθμίων φορολογικῶν δικαστηρίων, ἀνεξαρτήτως τοῦ ποσοῦ τῆς διαφορᾶς. Μετὰ τῆς ὁριστικῆς θεωρεῖται συνεκκαλουμένη καὶ πᾶσα μὴ ὁριστικὴ ἀπόφασις.

2. Διὰ βασιλικῶν διαταγμάτων, ἐκδιδόμενων τῇ πρωτῇ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ μετὰ σύμφωνον γνώμην τῆς ὀλομελείας τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, δύναται νὰ δεσπίζηται τὸ ἀνέκκλητον ἀποφάσεων ἐκ τῶν ἐν τῇ προηγούμενῃ παραγράφῳ, λόγῳ ποσοῦ ἢ λόγῳ τοῦ εἶδους τῆς διαφορᾶς.

Ἄρθρον 166.

Δικαίωμα ἐφέσεως.

1. Δικαίωμα ἐφέσεως ἔχει ὁ πρωτοδίκως ἡττηθεὶς διάδικος.

2. Δευτέρα ἐφεσις παρὰ τοῦ αὐτοῦ διαδίκου κατὰ τῆς αὐτῆς

ἀποφάσεως, ὡς πρὸς τὸ αὐτὸ ἢ ἄλλο κεφάλαιον, δὲν ἐπιτρέπεται.

Ἄρθρον 167.

Προθεσμία.

1. Ἡ πρὸς ἀσκήσιν ἐφέσεως προθεσμία εἶναι μηνιαία, ἀρχομένη ἀπὸ τῆς ἐπίδοσης τῆς ἀποφάσεως.

2. Ἐν πάσῃ περιπτώσει ἡ ἐφεσις δὲν δύναται νὰ ἀσκηθῇ μετὰ παρέλευσιν δύο ἐτῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς ἀποφάσεως.

Ἄρθρον 168.

Δικόγραφον, προσδιορισμὸς συζητήσεως.

1. Τὸ ἔγγραφο τῆς ἐφέσεως πρέπει νὰ περιέχῃ τὰ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 81 ὀριζόμενα στοιχεῖα καὶ προσέτι μνησὶν τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως, τοὺς λόγους τῆς ἐφέσεως καὶ αἴτημα, κατατίθεται δὲ μετὰ δύο ἀντιγράφων.

2. Τὸ πρωτότυπον τῆς ἐφέσεως μετὰ τῆς ἐκθέσεως καταθέσεως τίθενται εἰς ἰδιαίτερον φάκελλον, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἀναγράφονται ὁ αὐξὼν ἀριθμὸς τοῦ βιβλίου καταθέσεων καὶ τὰ ὀνόματα τῶν διαδίκων. Εἰς τοῦτον προσαρτᾶται ὁ παρὰ τῷ δικαστηρίῳ φάκελλος τῆς ὑποθέσεως.

3. Ἐπὶ ἐφέσεως κατ' ἀποφάσεως τριμελοῦς δικαστηρίου ἡ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον φάκελλος μετὰ τοῦ ἐνὸς τῶν ἀντιγράφων τῆς ἐφέσεως διαβιβάζεται, ὡς τάχιστα, εἰς τὴν γραμματεῖαν τοῦ, πρὸς ὃ ἀπευθύνεται ἡ ἐφεσις, δικαστηρίου, τοῦ ἐτέρου ἀντιγράφου παραμένοντος παρὰ τῷ ἐκδόντι τὴν ἀπόφασιν δικαστηρίῳ. Ἡ ἐφεσις καταχωρίζεται, ἅμα τῇ λήψει αὐτῆς, εἰς τηρούμενον παρὰ τῷ δευτεροβαθμίῳ δικαστηρίῳ βιβλίον ἀσκουμένων ἐφέσεων, ὃ δ' αὐξὼν ἀριθμὸς καὶ ἡ χρονολογία ἐγγραφῆς εἰς τὸ βιβλίον τοῦτο σημειοῦνται ἐπὶ τοῦ φακέλλου, εἰς ὃν περαιτέρω τίθενται πάντα τὰ ἔγγραφα τῆς κατ' ἐφεσιν δίκης.

4. Ὅρισθείσης τῆς δικασίμου, ἀντίγραφον τῆς ἐφέσεως ἐπιδίδεται, ἐπιμελεία τῆς γραμματείας, εἰς τὸν ἕτερον τῶν διαδίκων, καλούμενον ἅμα ὅπως παραστῇ κατὰ τὴν ὁρισθεῖσαν ἡμέραν καὶ ὥραν συζητήσεως. Ἡ ἐπίδοσις γίνεται δέκα πέντε πλήρεις ἡμέρας πρὸ τῆς συζητήσεως.

5. Ὁ ἐκκαλῶν καλεῖται εἰς τὴν συζήτησιν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 87.

6. Ἀσκηθείσης ἀνακοπῆς ἀναστέλλεται ἡ ἐκδίκασις τῆς ἐφέσεως.

Ἄρθρον 169.

Μεταβιβαστικὸν ἀποτέλεσμα.

Διὰ τῆς ἐφέσεως ἡ ὑπόθεσις μεταβιβάζεται εἰς τὸ δευτεροβάθμιον φορολογικὸν δικαστήριον, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰς δι' αὐτῆς προσβαλλομένας αἰτιάσεις κατὰ τῆς πρωτοδίκου ἀποφάσεως. Αὗται δύναται νὰ ἀναφέρονται καὶ εἰς ὅσα ἔδει νὰ κριθῶσι κατὰ τὸ ἄρθρον 75.

Ἄρθρον 170.

Πρόσθετοι λόγοι.

1. Πρόσθετοι λόγοι ἐφέσεως, ἐντὸς τῶν ὁρίων τοῦ προηγουμένου ἄρθρου, ἐπιτρέπεται νὰ ὑποβληθῶσι δι' ἰδίου δικογράφου, ὅπερ κατατίθεται παρὰ τῇ γραμματείᾳ τοῦ δικαστηρίου, πρὸς τὸ ὁποῖον ἀπευθύνεται ἡ ἐφεσις, συντασσομένης ἐπ' αὐτοῦ πράξεως καταθέσεως.

2. Ἡ κατάθεσις τοῦ δικογράφου δύναται νὰ γίνῃ μέχρι καὶ τῆς δεκάτης πέμπτης ἡμέρας ἀπὸ τῆς καταθέσεως τῆς ἐφέσεως, ἀντιπεφωνημένον δὲ ἀντίγραφο αὐτοῦ ἐπιδίδεται, ἐπιμελεία τοῦ ὑποβαλλόντος τοὺς προσθέτους λόγους καὶ ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς καταθέσεως τοῦ δικογράφου αὐτῶν, εἰς τὸν ἕτερον τῶν διαδίκων.

3. Πρόσθετοι λόγοι εἶναι παραδεκτοὶ καὶ ὅταν ἡ ἐφεσις δὲν περιέχῃ λόγον τύποις παραδεκτὸν καὶ ὠριπλέον.

Ἄρθρον 171.

Παράβολον ἐφέσεως.

1. Ἡ ἐφεσις τοῦ καθ' οὗ ἡ πρᾶξις εἶναι ἀπαράδεκτος, ἀπὸρ-

ριπτομένη αὐτεπαγγέλτως ὡς τοιαύτη, ἐὰν μέχρι τῆς ἐπ' ἀρχαίου συζητήσεως δὲν καταβληθῇ ὑπ' αὐτοῦ εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον παράβολον ἴσον πρὸς δύο ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (200) τοῦ ποσού τοῦ ἀμφισβητουμένου φόρου, ἄνευ τῶν προσθέτων, ἢ, ἐὰν ἀντικείμενον τῆς δίκης εἶναι ἡ ἐπιβολὴ προστίμου διὰ παράβασιν τοῦ φορολογικοῦ νόμου, ἴσον πρὸς πέντε ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (500) τοῦ διὰ τῆς ἐκκαλυμμένης ὁρισθέντος ποσού τοῦ προστίμου. Τὸ παράβολον εἰς πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν εἶναι δραχμαὶ πεντακόσιαι (500), ἐξαιρουμένων τῶν ἐφέσεων κατ' ἀποφάσεων μονομελοῦς δικαστηρίου, αἵτινες εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην δὲν ὑπόκεινται εἰς παράβολον.

2. Ἐπὶ πλείονων ἐκκαλούντων, ἐὰν μὲν οὗτοι εὐθύνονται εἰς ὁλόκληρον πρὸς ἐκπληρωσιν τῆς ὑποχρέσεως, κατατίθεται ἐν μόνον παράβολον ὑπὸ πάντων καὶ ἂν ἐπὶ ἕκαστος ἀσκήσῃ κατὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως ἰδιαιτέρων ἐφесιν, ἐὰν δὲ ἔχωσιν ἰδίαν ἕκαστος ὑποχρέωσιν, κατατίθεται παρ' ἑκάστου τὸ ἀναλογοῦν εἰς τὴν ὑποχρέωσιν αὐτοῦ παράβολον ἢ, ὅπου συντρέχει περίπτωσις, τὸ πάγιον τοιοῦτον καὶ ἂν πάντες ἀσκήσῃ κοινὴν ἐφесιν κατὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως.

3. Ἐὰν ἡ ἐφесὶς ἀπορριφθῇ, τὸ κατατεθὲν παράβολον ἐκπίπτει ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου. Ἐὰν γίνῃ δεκτὴ ἐξ ὁλοκλήρου, ἀποδίδεται τὸ κατατεθὲν παράβολον εἰς τὸν ἐκκαλοῦντα καὶ ἂν τὸ δικαστήριον δὲν διέταξεν τὴν ἀπόδοσιν αὐτοῦ. Ἐὰν γίνῃ ἐν μέρει δεκτὴ, ἀποδίδεται μέρος τοῦ παραβόλου, καθορίζμενον κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ δικαστηρίου.

* Ἀρθρον 172.

Νέοι ἰσχυρισμοί.

1. Εἰς τὴν κατ' ἐφесιν δίκην δύναται νὰ ὑποβληθῶσι διὰ τῆς ἐφέσεως ἡ τῶν προσθέτων λόγων καὶ νέοι πραγματικοὶ ἰσχυρισμοί, ἀπορῶντες εἰς κεφάλαια ἀμφισβητηθέντα διὰ τῆς προσφυγῆς, ἐφ' ὅσον ἡ μὴ ὑποβολὴ αὐτῶν κατὰ τὴν πρωτόδικον δίκην κρίνεται ἀποχωρόντως δεδικαιολογημένη.

2. Ἡ ἐπίκλησις καὶ προσαγωγὴ νέων ἀποδεικτικῶν μέσων ἐπιτρέπεται εἰς τὴν κατ' ἐφесιν δίκην μόνον ἐπὶ τῶν τὸ πρῶτον ὑποβαλλομένων κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον πραγματικῶν ἰσχυρισμῶν. Αὐτεπαγγέλτως ὅμως τὸ δευτεροβάθμιον δικαστήριον δύναται νὰ ἀποφασίσῃ περὶ συμπληρώσεως τῶν ἀποδείξεων, ἐφαρμοζομένων τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 95.

* Ἀρθρον 173.

Λόγοι ἀπαραδέκτου.

1. Ἐφесὶς μὴ ἀσκηθεῖσα ἐμπροθέσμως καὶ κατὰ τὰς νομίμους διατυπώσεις, ἡ ἀσκηθεῖσα ἄνευ τῶν νομίμων προϋποθέσεων, ἀπορρίπτεται ὡς ἀπαραδέκτος.

2. Τὸ δικαστήριον ἐρευνᾷ καὶ αὐτεπαγγέλτως τὸ παραδεκτὸν τῆς ἐφέσεως, ἐὰν δὲ κρίνῃ τὴν ἐφесιν παραδεκτὴν, προβαίνει εἰς τὴν ἐξέτασιν τῶν λόγων αὐτῆς.

3. Τὸ δευτεροβάθμιον δικαστήριον κρίνει περὶ τῆς ὀρθότητος τῆς ἀποφάσεως ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἰσχυόντων κατὰ τὴν ἐκδοσιν αὐτῆς νόμων, μὴ θυνάμενον νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν μεταγενέστερον νόμον, ἐκτὸς ἂν οὗτος ἔχῃ ἀναδρομικὴν ἰσχύν, ἐκτείνουμένην καὶ ἐπὶ τῶν πρωτοδικῶς κρινέντων.

* Ἀρθρον 174.

Ἀπόφασις.

1. Βασίμου κρινέντος τινὸς τῶν λόγων τῆς ἐφέσεως, τὸ δευτεροβάθμιον δικαστήριον ἐξαφανίζει ἢ μεταρρυθμίζει κατὰ τὰς περιστάσεις τὴν ἀπόφασιν τοῦ πρωτοβαθμίου, κρίνον δὲ ἅμα περαιτέρω τὴν ὑπόθεσιν. ἀκυροῖ ἢ τροποποιεῖ τὴν διοικητικὴν πράξιν ἢ ἀπορρίπτει τὴν προσφυγήν.

2. Ἐὰν ἡ ἀπόφασις ἐξαφανίζεται λόγῳ ἀναρμοδιότητος τοῦ πρωτοβαθμίου δικαστηρίου, ἡ ὑπόθεσις παραπέμπεται εἰς τὸ ἀρμόδιον πρωτοβάθμιον δικαστήριον μόνον, ἐὰν τοῦτο δὲν ὑπάγῃ εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ δικάσαντος τὴν ἐφесιν δικαστηρίου.

3. Εἰς πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν τὸ δευτεροβάθμιον δικαστήριον κρατεῖ παρ' ἑαυτῷ τὴν ὑπόθεσιν.

* Ἀρθρον 175.

Ἐπιφυλασσομένων τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 76, τὸ δικάζον τὴν ἐφесιν δικαστήριον δὲν δύναται νὰ καταστήσῃ χείρονα τὴν θέσιν τοῦ ἐκκαλοῦντος, πλὴν ἐὰν ἡσκήθῃ ἐφесὶς καὶ ὑπὸ τοῦ ἐτέρου τῶν διαδίκων.

ΤΜΗΜΑ Δ'.

* Ἀναθεώρησις.

* Ἀρθρον 176.

Ἀποφάσεις ὑποκείμεναι εἰς ἀναθεώρησιν.

1. Εἰς ἀναθεώρησιν ὑπόκεινται αἱ ὁριστικαὶ ἀποφάσεις τῶν φορολογικῶν δικαστηρίων, ἐφ' ὅσον δὲν δύναται πλέον νὰ ἀσκηθῇ κατ' αὐτῶν ἀνακοπὴ ἢ ἐφесὶς, ἢ δὲν ὑπόκεινται εἰς τὰ ἐνδίκια μέσα ταῦτα.

2. Μετὰ τῆς ὁριστικῆς θεωρεῖται προσβληθεῖσα καὶ πᾶσα μὴ ὁριστικὴ ἀπόφασις.

* Ἀρθρον 177.

Δικαίωμα ἀναθεωρήσεως.

1. Δικαίωμα αἰτήσεως ἀναθεωρήσεως ἔχει ὁ ἐν τῇ δίκῃ, καθ' ἣν ἐξεδόθη ἢ προσβαλλομένη ἀπόφασις, ἐν ὧν ἡ ἐν μέρει ἡττηθεὶς διάδικος.

2. Δευτέρᾳ αἰτήσεως ἀναθεωρήσεως παρὰ τοῦ αὐτοῦ διαδίκου κατὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως, ὡς πρὸς τὸ αὐτὸ ἢ ἄλλο κεφάλαιον, δὲν συγχωρεῖται.

* Ἀρθρον 178.

Λόγοι ἀναθεωρήσεως.

Ἡ ἀναθεώρησις ἐπιτρέπεται μόνον ἐὰν α) ἡ προσβαλλομένη ἀπόφασις στηρίζεται ἐπὶ ψευδοῦς καταθέσεως μάρτυρος, ἐπὶ ψευδοῦς ἐκθέσεως ἢ καταθέσεως πραγματογνώμονος, ἢ ἐπὶ πλαστῶν ἢ νενοθευμένων ἐγγράφων, ἐφ' ὅσον τὰ περιστατικά ταῦτα προκύπτουσιν ἐξ ἀμετακλήτου ἀποφάσεως ποινικοῦ δικαστηρίου, β) ὁ αἰτούμενος τὴν ἀναθεώρησιν διάδικος ἀνεῦρεν ἢ ἔλαβεν ὑπὸ τὴν κατοχὴν αὐτοῦ, μετὰ τὴν ἐκδοσιν τῆς ἀποφάσεως, προϋπάρχοντα τῆς δίκης κρίσιμα ἔγγραφα, τῶν ὁποίων ἠγνόει τὴν ὑπαρξιν, γ) ἡ προσβαλλομένη ἀπόφασις στηρίζεται ἐπὶ ἀποφάσεως πολιτικοῦ, ποινικοῦ ἢ διοικητικοῦ δικαστηρίου, ἢ ὅποια ἀνετράπη ἀμετακλήτως μετὰ τὴν τελευταίαν συζήτησιν.

* Ἀρθρον 179.

Προθεσμία.

1. Ἡ πρὸς ἄσκησιν αἰτήσεως ἀναθεωρήσεως προθεσμία εἶναι τριμήνη, ἀρχομένη α) εἰς τὴν περίπτωσιν α' τοῦ προηγουμένου ἄρθρου, ἀφ' ἧς κατέστη ἀμετάκλητος ἡ ἀπόφασις τοῦ ποινικοῦ δικαστηρίου, β) εἰς τὴν περίπτωσιν β' τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου, ἀφ' ἧς ὁ αἰτούμενος τὴν ἀναθεώρησιν ἔλαβε γνῶσιν τῆς ὑπάρξεως τῶν κρίσιμων ἐγγράφων, γ) εἰς τὴν περίπτωσιν γ' τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου, ἀφ' ἧς ὁ αἰτούμενος τὴν ἀναθεώρησιν ἔλαβε γνῶσιν τῆς θεμελιούσης τὴν αἴτησιν αὐτοῦ ἀμετακλήτου ἀποφάσεως.

2. Ἐὰν τὰ γεγονότα τῆς προηγουμένης παραγράφου 1 προηγήθησαν τῆς ἐπιδόσεως τῆς ἀποφάσεως, ἡ προθεσμία τῆς αἰτήσεως ἀναθεωρήσεως ὄρχεται ἀπὸ ταύτης.

3. Ἡ διάταξις τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 167 ἐφαρμόζεται καὶ ἐπὶ τῆς αἰτήσεως ἀναθεωρήσεως.

* Ἀρθρον 180.

Δικόγραφον ἀναθεωρήσεως καὶ πρόσθετοι λόγοι.

1. Τὸ ἐγγραφον τῆς αἰτήσεως ἀναθεωρήσεως πρέπει νὰ περιέχῃ τὰ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 81 ὀριζόμενα στοιχεῖα, προσέτι δὲ μνηεῖαν τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως, τοὺς λόγους δι' οὓς ζητεῖται ἡ ἀναθεώρησις, τὰ γεγονότα ἐξ ὧν προκύπτει ἡ τήρησις τῆς προθεσμίας καὶ αἴτημα.

2. Πρόσθετοι λόγοι ἀναθεωρήσεως ἐπιτρέπεται νὰ ὑποβληθῶσι δι' ἰδίου δικογράφου, κατατιθεμένου παρὰ τῇ γραμματεῖᾳ τοῦ δικαστηρίου, ἐνώπιον τοῦ ὁποίου ἀπευθύνεται ἡ αἴτησις ἀναθεωρήσεως, συντασσομένης ἐπ' αὐτοῦ πράξεως καταθέσεως.

3. Ἡ κατάθεσις τοῦ δικογράφου πρέπει νὰ γίνηται δέκα πέντε τοῦλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς ὁρισθείσης δικασίμου, ἀντιπεφωνημένον δὲ ἀντίγραφον αὐτοῦ ἐπιδίδεται, ἐπιμελεία τοῦ υποβαλλόντος τοὺς προσθέτους λόγους καὶ ἐντὸς ὁκτώ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς καταθέσεως τοῦ δικογράφου αὐτῶν, εἰς τὸν ἑτερον διάδικον.

Ἄρθρον 181.

Παράβολον.

1. Ἡ αἰτήσις ἀναθεωρήσεως τοῦ, καθ' ὃν ἡ πρᾶξις, διαδίκου εἶναι ἀπαράδεκτος, ἐὰν μέχρι τῆς ἐπ' ἀκροατηρίου συζητήσεως δὲν καταβληθῇ ὑπ' αὐτοῦ εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον παράβολον δραχμῶν πεντακοσίων (500). Ἐπὶ αἰτήσεων ἀναθεωρήσεως κατ' ἀποφάσεων μονομελοῦς δικαστηρίου, τὸ ποσὸν τοῦ παραβόλου ὀρίζεται: εἰς δοξαχμάς ἑκατὸν (100).

2. Αἱ διατάξεις τῶν παραγράφων 2 καὶ 3 τοῦ ἁρθροῦ 171 καὶ τοῦ ἁρθροῦ 173 ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ ἐπὶ αἰτήσεων ἀναθεωρήσεως.

Ἄρθρον 182.

Ἀπόφασις.

Βασίμου κριθέντος τινὸς τῶν λόγων ἀναθεωρήσεως, ἡ προσβληθεῖσα ἀπόφασις ἀντιστοίχως ἐξαφανίζεται καὶ τὸ δικαστήριον προβαίνει ἀμέσως εἰς νέαν ἐξέτασιν τῆς ὑποθέσεως ἐντὸς τῶν ὁρίων τοῦ γενομένου δεκτοῦ λόγου ἀναθεωρήσεως.

Ἄρθρον 183.

Ἡ κατ' ἀναθεώρησιν ἐκδοθεῖσα ἀπόφασις ὑπόκειται εἰς ἃ ἔνδικο μέτα ὑπέκειται καὶ ἡ ἀναθεωρηθεῖσα.

ΤΜΗΜΑ Ε'.

Ἀναίρεσις.

Ἄρθρον 184.

Αἱ ἀποφάσεις τῶν φορολογικῶν δικαστηρίων ὑπόκεινται εἰς ἀναίρεσιν κατὰ τὰς περὶ τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας διατάξεις.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Ἄρθρον δεύτερον.

1. Ἡ ἐναρξίς τῆς ἰσχύος τοῦ διὰ τοῦ παρόντος νόμου κυρουμένου κώδικος καθορίζεται διὰ Β. Διατάγματος, ἐκδιδομένου τῇ προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ εἰς χρόνον συμπίπτοντα μὲ τὴν ἐναρξιν τῆς καθολικῆς καθ' ἅπασαν τὴν ἐπικράτειαν ἢ τῆς μερικῆς εἰς τμήματα αὐτῆς λειτουργίας τῶν τακτικῶν φορολογικῶν δικαστηρίων.

2. Ὁ κυρούμενος κώδικς ἐφαρμόζεται ἐπὶ τῶν ἀπὸ τῆς θέσεως αὐτοῦ ἐν ἰσχύϊ ἐκδιδόμενων διοικητικῶν πράξεων, τῶν καταλογιζουσῶν φόρον, βασμὸν, τέλος ἢ συναφεῖς δικαίωμα τοῦ Δημοσίου, ἢ ἐπιβαλλουσῶν κύρωσιν διὰ παράβασιν τῆς φορολογικῆς νομοθεσίας, καὶ τῶν ἐξ ἀφορμῆς τούτων καθ' ἅπασαν τὴν ἐπικράτειαν προκαλουμένων φορολογικῶν διαφορῶν, ὡς πρὸς τὴν δικαστικὴν ἐπίλυσιν αὐτῶν εἴτε ὑπὸ τῶν συνιστωμένων τακτικῶν φορολογικῶν δικαστηρίων, εἴτε ὑπὸ τῶν ὑφισταμένων καὶ προσωρινῶς διατηρουμένων ἐν λειτουργίᾳ φορολογικῶν δικαστηρίων καὶ ἐκδικαστικῶν ἐπιτροπῶν, κατὰ τὰ ἐν ἁρθρῳ πέμπτῳ τοῦ παρόντος ὀριζόμενα.

3. Διὰ Βασιλικῶν Διαταγμάτων, ἐκδιδόμενων προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, μετὰ γνώμην τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστικοῦ Συμβουλίου Διοικητικῆς Δικαιοσύνης, δύναται α) νὰ ὀρίζηται ὅτι ἡ ἐκδίκασις τῶν φορολογικῶν διαφορῶν ἐνὸς τῶν ὑφισταμένων καὶ προσωρινῶς διατηρουμένων ἐν λειτουργίᾳ φορολογικῶν δικαστηρίων καὶ ἐκδικαστικῶν ἐπιτροπῶν καὶ ἡ ἀσκήσις ἐνδίκων μέσων κατὰ τῶν ἐκδιδόμενων ἀποφάσεων θὰ διέπεται, ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει, ὑπὸ τῶν ἰσχυουσῶν δικαστικῶν διατάξεων καὶ β) νὰ ρυθμίζεται πᾶν ζήτημα σχετιζόμενον πρὸς τὰ θέματα ταῦτα κατὰ τρόπον προσαρμοζόμενον πρὸς τὰ διακαιοδοτούντα δικαστήρια.

4. Ἀπὸ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ κυρουμένου κώδικος καταργοῦνται πᾶσαι αἱ ἰσχύουσαι διαδικαστικαὶ διατάξεις ἐπὶ φορολογικῶν διαφορῶν, ἐπιφυλασσομένων τῶν διὰ τοῦ παρόντος καθαιρουμένων ἐιδικῶν παρεκκλίσεων.

Ἄρθρον τρίτον.

1. Ἡ ἐκδίκασις τῶν κατὰ τὴν ἐναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ κυρουμένου κώδικος ἐκκεσμῶν φορολογικῶν ὑποθέσεων καὶ διαφορῶν, ὡς καὶ ἡ ἀσκήσις ἐνδίκων βοηθημάτων κατὰ τῶν πρὸ ταύτης ἐκδιδόμενων καὶ καταλογιζουσῶν φόρον κλπ. πράξεων, διέπονται ὑπὸ τῶν προϊσχυουσῶν ἐιδικῶν ἢ γενικῶν διατάξεων μέχρι τῆς ἐκδόσεως τελεσιδίκου ἀποφάσεως. Δύναται ὅμως διὰ Βασιλικῶν Διαταγμάτων, ἐκδιδόμενων κατὰ τὰ ἐν παραγράφῳ 3 τοῦ προηγουμένου ἁρθροῦ ὀριζόμενα, νὰ ἐπεκτείνηται καὶ ἐπὶ τούτων ἡ ἐφαρμογὴ πασῶν ἢ ὠρισμένων διατάξεων τοῦ κυρουμένου κώδικος ὡς πρὸς τὴν προδικασίαν καὶ τὴν ἐκδίκασιν τῶν ἐνδίκων βοηθημάτων.

2. Ἐνδικο μέτα, προβλεπόμενα ὑπὸ τῶν πρὸ τῆς ἐναρξέως τῆς ἰσχύος τοῦ κυρουμένου κώδικος κειμένων διατάξεων, κατ' ἀποφάσεων ἐπὶ φορολογικῶν ἐν γένει διαφορῶν, περιλαμβανομένων καὶ τῶν αἰτήσεων ἀναθεωρήσεως τοῦ Ν. 6098)1954, συνεπαγόμενα νέαν ἐπὶ τῆς οὐσίας κρίσιν, εἰσάγονται εἰς τὰ δευτεροβάθμια φορολογικὰ δικαστήρια, ἀσχέτως πρὸς τὸν κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις χαρακτηρισμὸν τοῦ παρεχομένου ἐνδίκου μέσου. Αἱ κατὰ τὴν παράγραφον 3 τοῦ ἁρθροῦ 74 τοῦ Ν. Δ. 3323)1955 ὁποβαλλόμεναι αἰτήσεις τῶν φορολογουμένων εἰσάγονται εἰς τὰ πρωτοβάθμια φορολογικὰ δικαστήρια, ἀπὸ τῆς ἐναρξέως τῆς λειτουργίας αὐτῶν, καὶ ἐκδικάζονται ἀνεκκλήτως ὑπὸ τούτων κατὰ τὴν δικασίαν τῆς προσφυγῆς.

3. Ἀπὸ τῆς ἐναρξέως τῆς ἰσχύος τῆς φορολογικῆς δικονομίας, ἡ ἐξωδίκος λύσις τῶν φορολογικῶν διαφορῶν ἐπιτρέπεται μόνον κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἁρθρῶν 70—72 αὐτῆς, καταργουμένης πάσης ἄλλης σχετικῆς διατάξεως.

Ἐξαιρετικῶς ἐπὶ ὑποθέσεων τῆς φορολογίας εἰσδηλήματος τῶν φυσικῶν προσώπων, αἱ διατάξεις τῶν ἁρθρῶν 70—72 τῆς φορολογικῆς δικονομίας τίθενται εἰς ἐφαρμογὴν μετὰ παρέλευσιν τριετίας ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος, διατηρουμένου κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο ἐν ἰσχύϊ τοῦ ἁρθροῦ 51 τοῦ Ν. Διατάγματος 3323)1955.

4. Ἡ διάταξις τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἁρθροῦ 70 τῆς φορολογικῆς δικονομίας τεθίσεται ἐν ἰσχύϊ διὰ Β. Διατάγματος, ἐπιτρεπόμενης μέχρις ἐκδόσεως αὐτοῦ τῆς κατὰ τὰς λοιπὰς διατάξεις τῶν ἁρθρῶν 70—72 τῆς φορολογικῆς δικονομίας ἐξωδίκου λύσεως τῶν διαφορῶν καὶ ἐπὶ ἐπιβολῆς προστίμου ἢ ἄλλης κυρώσεως διὰ παράβασιν τοῦ φορολογικοῦ νόμου, μόνον ὅμως ἐπὶ τῶν περιπτώσεων καθ' ὅς προβλέπεται ὑπὸ τῶν κειμένων διατάξεων ἢ κατὰ παρόμοιον τρόπον ἐπίλυσις τοιαύτης φύσεως διαφορῶν.

Ἄρθρον τέταρτον.

1. Αἱ περὶ ἀναθεωρήσεως (ἁρθρα 176 — 183) διατάξεις τοῦ κυρουμένου κώδικος φορολογικῆς δικονομίας ἔχουσιν ἐφαρμογὴν καὶ ἐπὶ τῶν πρὸ τῆς ἰσχύος αὐτοῦ ἐκδοθεισῶν ἀποφάσεων τῶν ὑφισταμένων φορολογικῶν δικαστηρίων καὶ ἐκδικαστικῶν ἐπιτροπῶν, ἐφ' ὅσον δὲν ἐγένετο γρήγισ ὑπὸ τῶν προϊσχυουσῶν διατάξεων παρεχομένου ὁμοῦ ἐνδίκου μέσου.

Ἐὰν οἱ λόγοι ἀναθεωρήσεως προέκυβαν πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ κυρουμένου κώδικος, ἡ προθεσμία πρὸς ἀσκήσιν αὐτῆς ὑπολογίζεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ ἐν παραγράφῳ 1 τοῦ ἁρθροῦ δευτέρου Β. Διατάγματος.

Ἡ αἰτήσις ἀναθεωρήσεως εἰσάγεται εἰς τὰ ἐκδόντα τὴν ἀπόφασιν φορολογικὰ δικαστήρια καὶ ἐκδικαστικὰς ἐπιτροπὰς, ἐφ' ὅσον διατηροῦνται προσωρινῶς ἐν λειτουργίᾳ, ἄλλως δὲ εἰς τὰ ἐν τῇ αὐτῇ περιφερείᾳ καθιστάμενα τακτικὰ φορολογικὰ δικαστήρια.

2. Αἱ αἰτήσεις διορθώσεως ἢ ἐρμηγείας ἀποφάσεων τῶν πρὸ τῆς λειτουργίας τῶν τακτικῶν φορολογικῶν δικαστηρίων δικαιοδοτούντων φορολογικῶν δικαστηρίων καὶ ἐκδικαστικῶν ἐπιτροπῶν, κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἁρθρῶν 115 — 118 τοῦ κυρουμένου κώδικος, εἰσάγονται εἰς τὰ αὐτὰ δικαστήρια, ἐφ' ὅσον διατηροῦνται προσωρινῶς ἐν λειτουργίᾳ, ἄλλως δὲ εἰς τὰ ἐν τῇ αὐτῇ περιφερείᾳ καθιστάμενα τακτικὰ φορολογικὰ δικαστήρια.

3. Ἡ εἰς τὴν παράγραφον 2 τοῦ ἁρθροῦ 44 τῆς φορολογικῆς δικονομίας φράσις «προφανῶς ἀδόκιμον προσφυγὴν»

ἐνδικασθίσταται διὰ τῆς φράσεως «παντελῶς καὶ ἐκδήλως ἀβάσιμον προσφυγὴν».

4. Τὸ ἔγγραφον τῆς προσφυγῆς δύναται ἐν πάσῃ περιπτώσει νὰ κατατίθεται, κατὰ τὸν ἐν ἄρθρῳ 79 τοῦ κυρουμένου κώδικος ὀριζόμενον τρόπον, καὶ παρὰ τῇ γραμματείᾳ τοῦ δικαστηρίου ἐνώπιον τοῦ ὁποίου ἀπευθύνεται, διαβιβάζομενον ὑπ' αὐτῆς εἰς τὴν ἐκδοῦσαν τὴν πράξιν ἀρχὴν διὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἁρθροῦ 82 τοῦ αὐτοῦ κώδικος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Ἄρθρον πέμπτον.

1. Ἡ κατὰ τὰ ἄρθρα 2 καὶ 3 τοῦ κώδικος περὶ ὀργανισμοῦ τῶν φορολογικῶν δικαστηρίων (Ν. Δ. 3845)1958) σύστασις τῶν τακτικῶν πρωτοβαθμίων φορολογικῶν δικαστηρίων ἐνεργεῖται βαθμιαίως κατὰ τμήματα τῆς ἐπικρατείας, μετὰ εἰδικὴν ἐκάστοτε γνωμοδότησιν τῆς ἐν παραγράφῳ 2 τοῦ ἁρθροῦ 2 τοῦ αὐτοῦ κώδικος προβλεπομένης ἐπιτροπῆς, προτιμωμένων τῶν μείζονος φορολογικῆς κινήσεως περιφερειῶν.

Αἱ διατάξεις τῆς παρούσης παραγράφου ἔχουσιν ἐφαρμογὴν καὶ ἐπὶ τῶν δευτεροβαθμίων δικαστηρίων, ἐὰν δὲν καταστή θυνάτη ἡ ἄμετος ὁλοκληρωτικὴ σύστασις αὐτῶν.

Μέχρι τῆς συστάσεως τῶν νέων δικαστηρίων ἐν ἐκάστῃ περιφερείᾳ, ἔχουσιν ἐφαρμογὴν αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἁρθροῦ δευτέρου τοῦ Ν. Δ. 3845)1958.

2. Αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἁρθροῦ δευτέρου τοῦ αὐτοῦ Ν. Δ. 3845)1958 ἔχουσιν ἐφαρμογὴν καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν τμηματικῆς εἰσαγωγῆς καὶ λειτουργίας τῶν νέων φορολογικῶν δικαστηρίων.

3. Αἱ προσφυγαὶ κατὰ καταλογιστικῶν πράξεων ἐπὶ φορολογικῶν ἐν γένει παραβάσεων (νομοθεσίας περὶ καπνοῦ, οἰνοπνεύματος, φόρων καταναλώσεως, μονοπωλίων κ.λ.π.), ἐφ' ὅσον δὲν ὑπάρχονταί λόγῳ τοπικῆς ἀρμοδιότητος εἰς τὰ συνιστώμενα τακτικὰ φορολογικὰ δικαστήρια, ἐκδικάζονται ὑπὸ τῶν προσωρινῶς διατηρουμένων ἐν λειτουργίᾳ ἐκδικαστικῶν ἐπιτροπῶν ἐνστάσεων τοῦ Νομ. Διατάγματος 3323)1955 τῆς περιφέρειας τοῦ ἐκδόντος τὴν πρᾶξιν ὀργάνου. Κατὰ τῶν ἐκδιδομένων ἀποφάσεων ἐπιτρέπεται ἔφεσις ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου τακτικοῦ δευτεροβαθμίου φορολογικοῦ δικαστηρίου ἢ τῆς προσωρινῶς καὶ μέχρι τῆς συστάσεως τούτου διατηρουμένης ἐν λειτουργίᾳ οἰκείας ἐκδικαστικῆς ἐπιτροπῆς ἐφέσεων τοῦ Ν. 5116)1931.

Διὰ τὴν ἐκδίκασιν τῶν ὑποθέσεων τούτων, τῆς ἐκδικαστικῆς ἐπιτροπῆς ἐνστάσεων, ἀντὶ ἰδιώτου, μετέχει ὡς τρίτον μέλος βημόσιος ὑπάλληλος, ὀριζόμενος κατὰ τὰ κρατοῦντα διὰ τὸ δεύτερον μέλος τῆς ἐπιτροπῆς.

Ἐὰν ἡ περιφέρεια πρωτοβαθμίου ἐπιτροπῆς προσφυγῶν τοῦ ἁρθροῦ 99 τοῦ Ν. 11(5)1918, ὡς τοῦτο ἰσχύει, εἶναι εὐρύτερα τῆς τοῦ συνιστωμένου ἐν αὐτῇ τακτικοῦ πρωτοβαθμίου φορολογικοῦ δικαστηρίου, ἐπεκτείνεται προσωρινῶς ἡ ἀρμοδιότης τούτου καὶ ἐπὶ προσφυγῶν διὰ τελωνειακᾶς παραβάσεις πραττομένων καὶ εἰς τὴν ὑπόλοιπον περιφέρειαν τῆς πρωτοβαθμίου ἐπιτροπῆς προσφυγῶν, μέχρι συστάσεως ἢ ἐπεκτάσεως καὶ ἐν αὐτῇ τῆς δικαιοδοσίας τακτικοῦ φορολογικοῦ δικαστηρίου.

4. Εἰς τὰ συνιστώμενα τακτικὰ δευτεροβάθμια φορολογικὰ δικαστήρια καὶ ἀπὸ τῆς λειτουργίας αὐτῶν ὑπάγεται καὶ ἡ ἐκδίκασις τῶν ἐφέσεων κατ' ἀποφάσεων τῶν ἐν τῇ περιφερείᾳ ἐκάστου τούτων προσωρινῶς διατηρουμένων πρωτοβαθμίων φορολογικῶν δικαστηρίων καὶ ἐκδικαστικῶν ἐπιτροπῶν.

Διὰ Β. Διαταγμάτων, ἐκδιδομένων κατὰ τὰ προβλεπόμενα ἐν παραγράφῳ 3 τοῦ ἁρθροῦ δευτέρου τοῦ παρόντος, προκειμένου περὶ διαμερισμάτων εἰδικῶς καθοριζομένων διὰ τῶν αὐτῶν Β. Διαταγμάτων, δύναται νὰ ἐπιτραπῇ ἡ ἐκδίκασις τῶν ἐφέσεων κατὰ τῶν εἰς τὸ προηγούμενον ἐδάφιον ἀποφάσεων ὑπὸ τῶν ἤδη ὑφισταμένων φορολογικῶν δικαστηρίων καὶ ἐκδικαστικῶν ἐπιτροπῶν ἐφέσεων, διατηρουμένων προσωρινῶς ἐν λειτουργίᾳ ἐν τῇ αὐτῇ ἢ ἐτέρᾳ ἐδρᾷ, ὀριζομένη διὰ τῶν αὐτῶν Διαταγμάτων.

Αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου ταύτης ἔχουσιν ἐφαρμογὴν

καὶ διὰ τὴν ἐκδίκασιν ἐφέσεων κατὰ προεκθεσμένων τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ κώδικος φορολογικῆς δικονομίας ἀποφάσεων.

5. Αἱ λεπτομέρειαι τῆς εἰς τὰ νέα δικαστήρια ὑπαγωγῆς τῶν ἐκκρεμῶν ἐνδίκων μέσων καθορίζονται δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἄρθρον ἕκτον.

1. Διὰ τῶν κατὰ τὰ ἄρθρα 2 καὶ 3 τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν φορολογικῶν δικαστηρίων ἐκδιδομένων Βαθ. Διαταγμάτων καθορίζεται καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν δικαστῶν τῶν ἐκάστοτε συνιστωμένων φορολογικῶν δικαστηρίων, ἄνευ υπερβάσεως τοῦ ἐν ἁρθρῳ 5 τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν φορολογικῶν δικαστηρίων καθωρισμένου συνολικοῦ κατὰ βαθμὸν ἀριθμοῦ, ἐπιφυλασσομένης τῆς διὰ Διαταγμάτων, ἀπαξ τοῦ ἔτους ἐκδιδομένων, ἀνακατανομῆς τῶν θέσεων μεταξὺ τῶν λειτουργούντων δικαστηρίων, ἀναλόγως τῶν ὑπηρεσιακῶν ἀναγκῶν.

2. Προκειμένου περὶ δικαστηρίων περιφερειῶν ἥσσονος φορολογικῆς κινήσεως, διὰ τοῦ ὀρίζοντος τὰς θέσεις αὐτῶν ἀρχικοῦ Διατάγματος δύναται νὰ καθορισθῇ ἀριθμὸς θέσεων δικαστῶν κατώτερος τῆς νομίμου συνθέσεως. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἡ σύνθεσις τοῦ δικαστηρίου συμπληροῦται διὰ τῆς συμμετοχῆς λειτουργοῦ τῶν πολιτικῶν δικαστηρίων.

Ἐν τῇ τριμελεῖ συνθέσει τοῦ πρωτοβαθμίου φορολογικοῦ δικαστηρίου δὲν ἀποκλείεται νὰ μετέχωσιν εἰς πᾶν δέσος φορολογικοῦ δικαστηρίου καὶ εἰς πᾶν δέσος πρωτοδικείου ἢ εἰρηνοδίκης.

3. Εἰς τὸ ἄρθρον τρίτον τοῦ Ν. Δ. 3845)1958 προστίθεται ἐδάφιον, ἔχον ὡς ἀκολουθῶν : «Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον δύναται νὰ συσταθῇ καὶ ἐν δευτεροβάθμιον δικαστήριον, αὐξανομένων ἀντιστοίχως τῶν ὀργανικῶν θέσεων τῶν προέδρων καὶ τῶν δικαστῶν τῶν δευτεροβαθμίων δικαστηρίων».

Ἄρθρον ἑβδομον.

1. Διὰ τὴν κατὰ τὴν παράγρ. 2 τοῦ προηγούμενου ἁρθροῦ συμπλήρωσιν τῆς συνθέσεως, ὡς καὶ διὰ τὴν κατὰ τὴν παράγραφον 4 τοῦ ἁρθροῦ 7 καὶ τὴν παράγραφον 3 τοῦ ἁρθροῦ 9 τοῦ κώδικος περὶ ὀργανισμοῦ τῶν φορολογικῶν δικαστηρίων ἀναπλήρωσιν φορολογικῶν δικαστῶν ὑπὸ λειτουργῶν τῶν πολιτικῶν δικαστηρίων, ὀρίζονται εἰδικῶς καθ' ἕκαστον ἐξάμηνον ὑπὸ τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστικοῦ Συμβουλίου, κατόπιν ἐρωτήματος τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης α) εἰς ἡ δὺ ἐκ τῶν πρωτοδικῶν ἢ ἐμμέστων καρέδρων παρὰ πρωτοδικαίς ἢ εἰρηνοδικῶν τῆς κυρίας ἐδρας ἢ τῶν κατὰ τὰς παραγράφους 3 καὶ 4 τοῦ ἁρθροῦ 2 τοῦ αὐτοῦ κώδικος ἐτέρων ἐδρῶν ἐκάστου πρωτοβαθμίου φορολογικοῦ δικαστηρίου, β) δὺ ἐκ τῶν ἐφετῶν ἢ τῶν προέδρων πρωτοδικῶν τῆς περιφέρειας τοῦ ἐφετείου.

Συντρεχούσης περιπτώσεως συμπληρώσεως τῆς συνθέσεως ἢ ἀναπληρώσεως φορολογικοῦ δικαστοῦ διὰ λειτουργοῦ τῶν πολιτικῶν δικαστηρίων, καλοῦνται ὑπὸ τοῦ προέδρου τοῦ οἰκείου φορολογικοῦ δικαστηρίου, ὅπως μετὰσχῶσι τῆς συνθέσεως αὐτοῦ, οἱ κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον ὀρισθέντες, ἐπιτροπῶν καὶ τῆς δι' ἄλλου τοιοῦτου λειτουργοῦ συμπληρώσεως ἢ ἀναπληρώσεως ἐν περιπτώσει ἀπουσίας ἢ κωλύματος τῶν εἰδικῶς ὀρισθέντων. Ἀναγραφὴ ὅμως ἐν τῇ ἀποφάσει τῶν λόγων τῆς κατὰ τὴν παρούσαν παράγραφον συμπληρώσεως τῆς συνθέσεως ἢ ἀναπληρώσεως φορολογικοῦ δικαστοῦ δὲν ἀπαιτεῖται.

Μέχρι τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστικοῦ Συμβουλίου οἱ εἰς τὴν σύνθεσιν τῶν φορολογικῶν δικαστηρίων μετέχοντες ὀρίζονται ὑπὸ τοῦ προέδρου τῶν πρωτοδικῶν τῆς κυρίας ἐδρας καὶ τῶν λοιπῶν ἐδρῶν ἐκάστου πρωτοβαθμίου φορολογικοῦ δικαστηρίου καὶ ὑπὸ τοῦ προέδρου ἐφετῶν τῆς ἐδρας ἐκάστου δευτεροβαθμίου φορολογικοῦ δικαστηρίου, προκειμένου δὲ περὶ τοῦ ἐν Πειραιεῖ, ὑπὸ τοῦ προέδρου ἐφετῶν Ἀθηνῶν.

2. Οἱ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἁρθροῦ μετασχόντες τῆς συνθέσεως τοῦ φορολογικοῦ δικαστηρίου λειτουργοὶ τῶν πολιτικῶν δικαστηρίων συμμετέχουσι τῶν ἐργασιῶν αὐτοῦ πρὸς ἐκδοσιν ἀποφάσεων ἐπὶ τῶν συζητηθεισῶν ὑποθέσεων,

καὶ ἂν ἔληξε τὸ ἑξάμηνον τῆς τακτικῆς συμμετοχῆς τῶν εἰς τὴν σύνθεσιν τῶν φορολογικῶν δικαστηρίων.

3. Εἰς τοὺς κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον μετέχοντας τῶν φορολογικῶν δικαστηρίων λειτουργοὺς τῶν πολιτικῶν δικαστηρίων παρέχεται κατὰ μῆνα ἐπιμίσθιον μέχρι τοῦ ἐνὸς τρίτου τῶν τακτικῶν μηνιαίων ἀποδοχῶν αὐτῶν, καθοριζόμενον δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

* Ἀρθρον ὄγδοον.

1. Κατὰ τὴν πρώτην περίοδον τῆς λειτουργίας τῶν τακτικῶν φορολογικῶν δικαστηρίων καὶ μέχρι τριετίας τὸ πολὺ ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως αὐτῆς, ἡ προεδρία τοῦ ἐν Ἀθήναις δευτεροβαθμίου φορολογικοῦ δικαστηρίου καὶ τοῦ ἐν Πειραιεὶ τοιούτου, ἐφ' ὅσον ἤθελε συσταθῇ, ἀνατίθεται εἰς ἀντιπρόεδρον ἢ σύμβουλον τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, ἀποσπώμενους δι' ἀποφάσεως τῆς ὁλομελείας αὐτοῦ, κατόπιν ἐρωτήματος τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἡ ἀπόσπασις γίνεται δι' ἐν ἔτος, δύναται δὲ νὰ παρατείνηται ἐπὶ δύο ἄλλα ἀκόμη ἔτη. Κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος τῆς λειτουργίας τῶν δύο τούτων δικαστηρίων δὲν συμπληροῦνται ἰσάριθμοι θέσεις προέδρων δευτεροβαθμίων φορολογικῶν δικαστηρίων. Ὁ εἰς τὸ δικαστήριον τῶν Ἀθηνῶν ἀποσπώμενος ἀντιπρόεδρος ἢ σύμβουλος τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου προΐσταται τοῦ δικαστηρίου τούτου, ὑπαρχούσης τυχὸν παρ' αὐτῷ καὶ ἐτέρας θέσεως προέδρου.

2. Κατὰ τὴν αὐτὴν ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ περίοδον, ἡ προεδρία τῶν λοιπῶν δευτεροβαθμίων φορολογικῶν δικαστηρίων καὶ ἐφ' ὅσον ὑπάρχουν κεναὶ θέσεις προέδρων, δύναται νὰ ἀνατίθεται εἰς ἐφέτην τοῦ ἐφετείου τῆς αὐτῆς περιφέρειας, ἔχοντα τριετὴ εἰς τὸν βαθμὸν ὑπηρεσίαν, ἀποσπώμενον δι' ἀποφάσεως τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστικοῦ Συμβουλίου κατόπιν ἐρωτήματος τοῦ Ὑπουργοῦ Δικαιοσύνης, προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἡ εἰς τὴν σύνθεσιν τοῦ δικαστηρίου συμμετοχὴ τοῦ ἀποσπώμενου ὡς προέδρου, ἀντιπρόεδρου ἢ συμβούλου τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ἢ ἐφέτου, δὲν θεωρεῖται ὡς ἀναπλήρωσις μέλους αὐτοῦ ὡς πρὸς τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἁρθροῦ 9 τοῦ ὁργανισμοῦ τῶν φορολογικῶν δικαστηρίων.

3. Οἱ κατὰ τὰς προηγουμένας παραγράφους ἀποσπώμενοι ἀντιπρόεδροι ἢ σύμβουλοι τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου καὶ ἐφέται διατηροῦν πάντα τὰ πλεονεκτήματα τοῦ βαθμοῦ καὶ τῆς θέσεως αὐτῶν καὶ ἰδίως τὰ ἀφορῶντα εἰς τὴν ἀρχαιότητα καὶ τὸ δικαίωμα πρὸς προαγωγὴν καὶ συμμετοχὴν εἰς ὑπηρεσιακὰ καὶ λοιπὰ συμβούλια.

4. Οἱ λειτουργοὶ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου καὶ τῶν πολιτικῶν δικαστηρίων οἰουδήποτε βαθμοῦ, οἱ ἀσκούντες καθήκοντα προέδρου φορολογικῶν δικαστηρίων ἢ φορολογικῶν δικαστῶν, ὑπάγονται καὶ ὡς πρὸς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων τούτων εἰς τὴν συνήθη δι' αὐτοὺς πειθαρχικὴν δικαιοδοσίαν.

5. Κατὰ τὴν πρώτην πενταετίαν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ὁ ἀπαιτούμενος χρόνος ὑπηρεσίας διὰ τὴν προαγωγὴν δευτεροβαθμίων φορολογικῶν δικαστῶν εἰς προέδρους δευτεροβαθμίων φορολογικῶν δικαστηρίων περιορίζεται εἰς τριετίαν.

6. Ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος καὶ μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς λειτουργίας τῶν τακτικῶν δευτεροβαθμίων φορολογικῶν δικαστηρίων ἐπαναφέρονται ἐν ἰσχύϊ αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἁρθροῦ 24 τοῦ Νόμου 1715)1951 ὡς πρὸς τὴν σύνθεσιν μόνον τοῦ ΙΙ Τμήματος τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου πρὸς ἐκδίκασιν φορολογικῶν διαφορῶν.

* Ἀρθρον ἑνατον.

1. Αἱ κατὰ τὸ ἄρθρον ἕκτον καθοριζόμεναι θέσεις τῶν συνιστωμένων ἐκαστοτε φορολογικῶν δικαστηρίων, ἐξαιρουμένων τῶν ἐν παραγράφῳ 1 τοῦ προηγουμένου ἁρθροῦ περιπτώσεων, πληροῦνται διὰ διορισμοῦ ἐκ τῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἁρθροῦ 106 τοῦ κώδικος περὶ ὁργανισμοῦ τῶν φορολογικῶν δικαστηρίων κρινομένων διοριστέων, τηρουμένης τῆς εἰς τὰς ἀποφάσεις τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστικοῦ Συμβουλίου καθοριζομένης σειρᾶς. Τὸ δικαίωμα διορισμοῦ ὑφίσταται, ἐφ'

ὅσον οἱ προκηθέντες κέκτηνται τὰ νόμιμα προσόντα κατὰ τὸν χρόνον τοῦ διορισμοῦ καὶ δὲν καθίσταται δυνατὴ ἡ πλήρωσις τῶν θέσεων διὰ προαγωγῆς ὑπηρετούντων φορολογικῶν δικαστῶν.

2. Ἡ προθεσμία τῆς παραγρ. 3 τοῦ ἁρθροῦ 27 τοῦ αὐτοῦ κώδικος ὑπολογίζεται ἀπὸ τῆς δημιουργίας τῶν κενῶν θέσεων, ἐφ' ὅσον ἡ ἀπόφασις τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστικοῦ Συμβουλίου ἐξεδόθη προγενεστέρως.

3. Αἱ πρὸς τὸ Ἀνώτατον Δικαστικὸν Συμβούλιον ἐμπροθέσμως ὑποβληθεῖσαι αἰτήσεις διορισμοῦ εἰς θέσεις βαθμοῦ προέδρου πρωτοβαθμίου φορολογικοῦ δικαστηρίου καὶ ἄνω δύναται νὰ κριθῶσι καὶ διὰ τὴν κατάληψιν τοῦ ἀμέσως κατωτέρου βαθμοῦ, ἐφ' ὅσον δὲν ὑποβληθῇ πρὸς τὸν Πρόεδρον τοῦ Συμβουλίου ἔγγραφος ἀντίθετος δήλωσις τῶν ὑποψηφίων ἐντὸς εἴκοσιν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος.

4. Οἱ διοριζόμενοι εἰς θέσιν φορολογικοῦ δικαστοῦ διατηροῦσι τὰ ἐκ τοῦ πρότερον κατεχομένου βαθμοῦ καὶ τοῦ ἐν αὐτῷ χρόνου κεκτημένα προσόντα διὰ τὴν κατάληψιν ἐτέρας θέσεως, πλην τῆς τοῦ φορολογικοῦ δικαστοῦ, προσμετρούμενου καὶ τοῦ χρόνου τῆς ἐν συνεχείᾳ ὑπὸ τὴν ιδιότητα ταύτην ὑπηρεσίας αὐτῶν.

* Ἀρθρον δέκατον.

1. Μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς λειτουργίας τῶν τακτικῶν φορολογικῶν δικαστηρίων, ὁ διορισμὸς τῶν ἐπιτυχόντων εἰς τὸν κατὰ τὸ ἔτος 1959 διενεργηθέντα διαγωνισμὸν παρόδρων πρωτοβαθμίων φορολογικῶν δικαστηρίων δύναται νὰ ἐνεργηθῇ καὶ ἄνευ συγχρόνου τοποθετήσεως αὐτῶν παρ' ὠρισμένῳ δικαστηρίῳ, παρατεινομένης τῆς ἰσχύος τοῦ πίνακος ἐπιτυχίας ἐπὶ ἑξάμηνον ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος.

2. Οἱ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον διοριζόμενοι πάρεδροι, ἀπὸ τοῦ διορισμοῦ αὐτῶν καὶ μέχρι τῆς ἀναλήψεως καθηκόντων παρὰ τοῖς φορολογικοῖς δικαστηρίοις, δύναται νὰ μετεκπαιδεύωνται ἐν εἰδικoῖς φροντιστηρίοις, συνιστωμένοις δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν. Ἡ μετεκπαίδευσις συνίσταται εἰς διδασκαλίαν καὶ πρακτικὰς ἀσκήσεις ἐπὶ τοῦ φορολογικοῦ δικαίου καὶ τῆς φορολογικῆς δικονομίας, τοῦ συνταγματικοῦ καὶ διοικητικοῦ δικαίου, τοῦ ἐμπορικοῦ δικαίου καὶ τῆς λογιστικῆς καὶ ἐπὶ θεμάτων συναφῶν πρὸς τὸ ἔργον καὶ τὸ λειτούργημα ἐν γένει τοῦ φορολογικοῦ δικαστοῦ.

3. Ἡ ἐπίδοσις τῶν μετεκπαιδευομένων ἐν τοῖς φροντιστηρίοις λαμβανόμενα κατὰ τὰ διὰ τῆς ὑπουργικῆς περὶ τούτων ἀποφάσεως ὁρισθησόμενα καὶ συνεκτιμᾶται μετὰ τῶν λοιπῶν ὑπηρεσιακῶν στοιχείων καὶ τῆς ὑπηρεσιακῆς ἀποδόσεως τῶν παρόδρων μόνον διὰ τὴν κρίσιν πρὸς ὁριστικὸν διορισμὸν, μετὰ τὴν δοκιμαστικὴν ὑπηρεσίαν, εἰς τὴν συνυπολογίζεται ὁ χρόνος τῆς μετεκπαιδεύσεως.

4. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν θέλει ὁρισθῇ τὸ διδασκικὸν προσωπικόν, λαμβανόμενον ἐκ καθηγητῶν ἢ ὑφηγητῶν τῶν ἀνωτάτων σχολῶν καὶ δημοσίων, λειτουργῶν ἐν γένει καὶ ὑπαλλήλων ἀρμοδιότητος τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν βαθμοῦ τοῦλάχιστον τετάρτου ἢ εἰδικῶν ἐπιστημόνων κύρους, ἢ καταβλητέα εἰς τοῦτο ἀποζημίωσις καὶ ὁ τρόπος ἐν γένει τῆς λειτουργίας τῶν φροντιστηρίων.

5. Ἡ κατὰ τὴν παράγραφον 2 φοίτησις εἰς τὰ φροντιστήρια δύναται νὰ συνεχισθῇ καὶ μετὰ τὴν τοποθέτησιν τῶν παρόδρων, ἐπὶ χρόνον ὁρισθησόμενον δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, μὴ συνόμενον δὲ νὰ ὑπερβῇ τοὺς τέσσαρας μῆνας.

6. Εἰς τὴν κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον μετεκπαιδευσιν δύναται νὰ ὑποβληθῶσι καὶ μεταγενεστέρως διοριζόμενοι πάρεδροι, ὡς καὶ πρωτοβαθμιοὶ φορολογικοὶ δικασταί, ὁριζόμενοι ἐκαστοτε δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, διὰ τῆς ὁποίας καθορίζεται καὶ ὁ χρόνος τῆς εἰς τὰ φροντιστήρια φοιτήσεως.

7. Οἱ κατὰ τὰς παραγράφους 2 καὶ 6 μετεκπαιδευόμενοι λαμβάνουσι κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς μετεκπαιδεύσεως τὰς πά-

της φύσεως αποδοχάς της θέσεως αὐτῶν, ἄνευ ἄλλης τινας ἀποζημιώσεως.

Ἄρθρον ἐνδέκατον.

1. Εἰς τοὺς κατὰ τὰς παραγράφους 1 καὶ 2 τοῦ ἄρθρου 105 τοῦ κώδικος περὶ ὀργανισμοῦ τῶν φορολογικῶν δικαστηρίων, δυναμένους νὰ καταλάβωσι θέσεις προέδρων πρωτοβαθμίων φορολογικῶν δικαστηρίων καὶ δευτεροβαθμίων φορολογικῶν δικαστῶν προστίθενται καὶ οἱ ἐκτὸς τῶν Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Πειραιῶς διωρισμένοι δικηγόροι, ἐφ' ὅσον ἔχουσι παρ' οἰωδῆποτε πολυμελεῖ δικαστηρίῳ συνολικὸν χρόνον δικηγορικῆς ὑπηρεσίας τοῦλάχιστον ἴσον πρὸς τὸ ἄθροισμα τοῦ ὀριζομένου ὑπὸ τῶν ἀνωτέρω παραγράφων χρόνου ὑπηρεσίας παρ' Ἀρείῳ Πάγῳ καὶ τοῦ κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις ἀπαιτουμένου τοιοῦτου διὰ τὴν παραγωγήν τοῦ δικηγόρου παρ' Ἀρείῳ Πάγῳ. Αἰτήσεις διορισμοῦ προσώπων τῆς κατηγορίας ταύτης εἶναι δεκταὶ ἐντὸς προθεσμίας δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος.

2. Ἡ διάταξις τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου ἐνάτου τοῦ Ν. Διατάγματος 3845/1958 περὶ ὀρίου ἡλικίας συμμετοχῆς εἰς τὸν διαγωνισμόν παρέδρων ἰσχύει καὶ διὰ τὴν συμμετοχὴν εἰς τὸν πρῶτον ἐνεργηθῆσόμενον μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος διαγωνισμοῦ προσλήψεως παρέδρων πρωτοβαθμίων φορολογικῶν δικαστηρίων. Εἰς τοῦτον ἐπιτρέπεται νὰ μετασχωσὶ καὶ οἱ κατὰ τὸ λήξαν ἔτος 1959 συμπληρώσαντες τὸ 45ον ἔτος τῆς ἡλικίας τῶν.

3. Διὰ τὸν διορισμὸν ἐντὸς ἐξαμήνου ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος προέδρων καὶ δικαστῶν τῶν πρωτοβαθμίων φορολογικῶν δικαστηρίων κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 104, 105 καὶ 106 τοῦ κώδικος περὶ ὀργανισμοῦ τῶν φορολογικῶν δικαστηρίων ἀρκεῖ ἡ συνδρομὴ τοῦ προσόντος τῆς ἡλικίας κατὰ τὴν ὑποβολὴν τῆς περὶ διορισμοῦ αἰτήσεως, ἐφ' ὅσον αὕτη ὑπεβλήθη ἐμπροθέσμως.

Ἄρθρον δωδέκατον.

1. Κατὰ τὰς περιπτώσεις τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ κώδικος περὶ ὀργανισμοῦ τῶν φορολογικῶν δικαστηρίων, ἐὰν τὸ ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ νομοῦ λειτουργοῦν πρωτοδικεῖον δὲν ἐδρεύῃ ἐν τῇ πρωτεύουσῃ, ἀλλ' ἐν ἐτέρᾳ πόλει αὐτοῦ, ὀρίζεται ὑποχρεωτικῶς ὡς δευτέρα ἔδρα τοῦ φορολογικοῦ δικαστηρίου, ἀντὶ τῆς πρωτεύουσας, ἡ πόλις τοῦ νομοῦ, ἐν τῇ ὁποίᾳ ἐδρεύει τὸ πρωτοδικεῖον.

2. Ἡ παράγραφος 4 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ αὐτοῦ κώδικος περὶ ὀργανισμοῦ τῶν φορολογικῶν δικαστηρίων, ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«Διὰ Β. Διατάγματος, ἐκδιδομένου κατὰ τὸν ἐν παραγράφῳ 2 τρόπον, δύναται νὰ ὀρίζονται ὡς μεταβατικαὶ ἔδραι τοῦ πρωτοβαθμίου φορολογικοῦ δικαστηρίου πόλεις τῆς περιφερείας αὐτοῦ ἔχουσαι πληθυσμὸν πλεον τῶν δέκα χιλιάδων κατοίκων ἢ ἐν αἷς λειτουργεῖ πρωτοδικεῖον. Διὰ τοῦ Διατάγματος καθορίζεται καὶ τὸ τμήμα τῆς περιφερείας τοῦ δικαστηρίου, οὗτινος αἱ ὑποθέσεις θὰ ἐκδικάζωνται ἐν ἐκάστη μεταβατικῇ ἔδρᾳ, μὴ ἀποκλειομένης πάντως τῆς ἐκδικάσεως αὐτῶν ἐν τῇ κυρίᾳ ἢ ἐν ἐτέρᾳ, κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον καθωρισμένη, ἔδρα τοῦ δικαστηρίου».

3. Αἱ ἀποφάσεις τοῦ πρωτοβαθμίου φορολογικοῦ δικαστηρίου ἐπὶ ὑποθέσεων συζητηθεισῶν ἐκτὸς τῆς τακτικῆς ἔδρας αὐτοῦ, δύναται νὰ ἐκδίδωνται καὶ δημοσιεύωνται εἰς αὐτὴν ἢ εἰς τὴν ἔδραν τῆς ἐκδικάσεως.

Ἄρθρον δέκατον τρίτον.

1. Τὰ φορολογικὰ δικαστήρια δύναται νὰ συνεδριάζωσιν εἰς τὰς αἰδιούσας συνεδριάσεων τῶν πολιτικῶν δικαστηρίων τῆς τακτικῆς ἢ μεταβατικῆς ἔδρας αὐτῶν.

2. Ἡ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον διάθεσις τῶν ἀκροατηρίων καθορίζεται ἐκάστοτε διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Δικαιοσύνης καὶ Οἰκονομικῶν, κατόπιν προτάσεως τοῦ ἀρμοδίου εἰσαγγελέως καὶ τοῦ προέδρου τοῦ φορολογικοῦ δικαστηρίου. Διὰ τῶν αὐτῶν ἀποφάσεων ὀρίζονται αἱ ἡμέραι καὶ ὥραι τῶν συνεδριάσεων τῶν φορολογικῶν δικαστηρίων, κατὰ τρόπον μὴ παρεμποδίζοντα τὴν λειτουργίαν τῶν πολιτικῶν (κοινῶν) δικαστηρίων.

Ἄρθρον δέκατον τέταρτον.

1. Ἡ ἡγεσία τῶν κληρουμένων μελῶν τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστικοῦ Συμβουλίου Διοικητικῆς Δικαιοσύνης ὀρίζεται διὰ τῆς. Αἱ ἐν παραγράφοις 2 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 24 τοῦ κώδικος περὶ ὀργανισμοῦ τῶν φορολογικῶν δικαστηρίων φράσεις «ἐκάστου ἔτους» καὶ «τοῦ αὐτοῦ ἔτους» ἀντικαθίστανται ἀντιστοίχως διὰ τῶν φράσεων «ἐκάστου δευτέρου ἔτους» καὶ «τοῦ ἀμέσως ἀκολουθοῦντος ἔτους».

2. Ἡ τελευταία περίοδος τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 102 τοῦ αὐτοῦ κώδικος ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολουθοῦσα: «Ἡ δὲ ἡγεσία τῶν κληρωθῆσομένων μελῶν, κατ' ἐξαίρεσιν, λήγει τὴν 31 Δεκεμβρίου 1961».

3. Τὰ τῆς ἀποζημιώσεως τῶν μελῶν καὶ τοῦ γραμματέως τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστικοῦ Συμβουλίου διὰ τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 106 τοῦ αὐτοῦ κώδικος πρόσθετα ἔργα ὡς καὶ τῶν μελῶν καὶ τοῦ γραμματέως τοῦ ἐν παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 111 τοῦ ἰδίου κώδικος προβλεπομένου εἰδικοῦ συμβουλίου καθορίζονται δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'

Ἄρθρον δέκατον πέμπτον.

1. Διὰ τὴν παρακολούθησιν καὶ τὸν ἑλεγχον τῆς λειτουργίας τῶν φορολογικῶν δικαστηρίων καὶ τῆς ἀπονομῆς τῆς φορολογικῆς δικαιοσύνης, ὡς καὶ διὰ τὴν κατ' αὐτὴν ἐκπρὸς πώπῃσιν τῆς Ἐπικρατείας, καθίσταται Γενικὸς Ἐπίτροπος τῆς Ἐπικρατείας ἐπὶ τῆς φορολογικῆς δικαιοσύνης, ὡς ἀρχὴ ἀνεξάρτητος πάσης ἄλλης διοικητικῆς ἢ δικαστικῆς ἀρχῆς, ἐποπτευομένη ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

2. Ὁ Γενικὸς Ἐπίτροπος:

α) Ἐπαγρυπνεῖ ἐπὶ τῆς ὀρθῆς ἐφαρμογῆς τῆς φορολογικῆς νομοθεσίας καὶ λαμβάνει πᾶν κατὰ τὴν κρίσιν αὐτοῦ νόμιμον πρόσφορον μέτρον.

β) Ἐπιβλέπει καὶ παρακολουθεῖ τὰς ἐργασίας ἀπάντων τῶν φορολογικῶν δικαστηρίων τῆς οὐσίας, ἐκδίδει γενικὰς καὶ εἰδικὰς ὁδηγίας περὶ τοῦ τρόπου διεξαγωγῆς τῆς ὑπηρεσίας αὐτῶν, ὑποβαλλομένας εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν, καὶ ἐλέγχει πᾶσαν καθυστέρησιν.

γ) Ἐποπτεύει τὰς ὑπηρεσίας καὶ τὰ ὅργανα τῆς οἰκονομικῆς ἐπιθεωρήσεως ἐν γένει ὡς πρὸς τὴν ἔρευναν παντὸς παραπόνου τῶν φορολογουμένων κατὰ τῶν ἐνεργειῶν τῶν φορολογικῶν ὀργάνων.

δ) Ἀσκεῖ ἐποπτεῖαν ἐπὶ τῶν φορολογικῶν δικαστῶν καὶ τοῦ προσωπικοῦ τῆς γραμματείας τῶν φορολογικῶν δικαστηρίων, ὡς καὶ τὴν ἥν καὶ ὁ ἐπιθεωρητὴς πειθαρχικὴν δικαιοδοσίαν, ἔχων καὶ τὰ λοιπὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 99 τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν φορολογικῶν δικαστηρίων δικαιώματα αὐτοῦ.

ε) Λαμβάνει ὁδηγίας παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, δίδει ἐκ μέρους τοῦ ὁδηγίας εἰς τοὺς ἀντεπιτρόπους καὶ δέχεται ἀναφορὰς αὐτῶν.

στ) Δύναται νὰ ἀναφέρηται πρὸς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν διὰ τὰς κατὰ νόμον ἐνεργείας, τὰς ἀφερῶσας εἰς τὴν διοίκησιν τῶν φορολογικῶν δικαστηρίων καὶ τὴν ἀσκήσιν τῆς ἐπ' αὐτῶν ἐποπτείας, δυνάμενος νὰ ἀσκήῃ ἰδίῳ ὀνόματι καὶ τὰς ἐν παραγράφῳ 2 τοῦ ἄρθρου 28 τοῦ κώδικος περὶ ὀργανισμοῦ τῶν φορολογικῶν δικαστηρίων ἀναγνωρίζομένας εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν ἀρμοδιότητας.

ζ) Δικαιοῦται νὰ λαμβάνῃ γνώσιν τῶν ἐγγράφων πάσης ὑποθέσεως πρὸ τῆς συζητήσεως αὐτῆς, νὰ ζητῇ τὴν ὑπὸ τοῦ φορολογικοῦ δικαστηρίου ὑποβολὴν αὐτῷ οἰασθῆποτε δικογραφίας μετὰ τὴν ἐκδοσιν ὁριστικῆς ἀποφάσεως, ὡς καὶ τὴν ὑπὸ τῶν φορολογικῶν ἀρχῶν ὑποβολὴν οἰωδῆποτε φορολογικοῦ φακέλλου καὶ νὰ παραγγέλλῃ πᾶσαν κρίνομένην ὑπ' αὐτοῦ ἀναγκαίαν ὑπηρεσιακὴν ἔρευναν, διοικητικὴν ἀνάγκησιν ἢ ἐκτακτὸν ἐπιθεωρησιν φορολογικοῦ δικαστηρίου ἢ φορολογικῆς ἀρχῆς, διενεργουμένην διὰ τινος τῶν παρ' αὐτῷ ἀντεπιτρόπων ἢ τῶν φορολογικῶν δικαστῶν ἢ, προκειμένου περὶ φορολογικῶν ἀρχῶν, δι' οἰκονομικοῦ ἐπιθεωρητοῦ τῆς οἰκείας εἰδικότητος πρὸς ἑλεγχον πάσης παραβάσεως τῆς κειμένης νομοθεσίας εἰς ἕκρος τοῦ Δημοσίου ἢ τοῦ φορολογουμένου.

η) Δύναται νὰ ἐκδίδῃ γνωμοδοτήσεις ἐπὶ γενικωτέρου ἐν-
διαφέροντος θεμάτων τῆς φορολογικῆς νομοθεσίας καὶ τῆς
φορολογικῆς δικονομίας χάριν τῆς ὀρθῆς ἐρμηνείας αὐτῶν.

3. Ἀντίγραφα ἀπασῶν τῶν εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκο-
νομικῶν ὑποβαλλομένων ἐκθέσεων ἐπιθεωρήσεως διαβι-
ζονται ταυτοχρόνως καὶ πρὸς τὸν Γενικὸν Ἐπίτροπον τῆς
Ἐπικρατείας ἐπὶ τῆς φορολογικῆς δικαιοσύνης, δικαιούμε-
νον νὰ ζητήσῃ πᾶσαν κρίνομένην ὑπ' αὐτοῦ ἀναγκαίαν συμ-
πλήρωσιν, διευκρίνησιν ἢ πληροφορίαν. Ἐπὶ τῇ βάσει τού-
των καὶ τῶν ἰδίων αὐτοῦ ἀντιλήψεων καὶ πληροφοριῶν ὁ Γε-
νικὸς Ἐπίτροπος καταρτίζει τὴν ἐτησίαν γενικὴν ἔκθεσιν
περὶ τῆς καταστάσεως τῶν φορολογικῶν δικαστηρίων, τῆς
προόδου τῶν ἐργασιῶν αὐτῶν ἢ τῶν παρατηρηθεῖσιν ἐλ-
λείψεων καὶ καθυστερήσεων καὶ τῶν αἰτίων αὐτῶν, ἐκφέρων
ἡτιολογημένως καὶ τὴν γνώμην αὐτοῦ περὶ ἐκάστου τῶν φο-
ρολογικῶν δικαστῶν. Ἡ ἔκθεσις ὑποβάλλεται τῷ Ὑπουργῷ
τῶν Οἰκονομικῶν ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου ἐκάστου ἔτους.

4. Ὁ Γενικὸς Ἐπίτροπος δύναται νὰ εἰσηγῇται πρὸς τὸν
Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν μέτρα διὰ τὴν λυσιτελεστέραν
ἐφαρμογὴν τῆς φορολογικῆς νομοθεσίας καὶ ἀπονομὴν τῆς
φορολογικῆς δικαιοσύνης καὶ τὴν βελτίωσιν τῆς λειτουργίας
τῶν φορολογικῶν ὑπηρεσιῶν καὶ τῶν φορολογικῶν δικα-
στηρίων.

Ἄρθρον δέκατον ἕκτον.

1. Ὁ Γενικὸς Ἐπίτροπος τῆς Ἐπικρατείας ἐπὶ τῆς φορο-
λογικῆς δικαιοσύνης δικαιούται νὰ ζητήσῃ τὴν ὑπὲρ τοῦ
νόμου ἀναίρεσιν πάσης ἀποφάσεως φορολογικοῦ δικαστηρίου,
καὶ ἂν αὕτη δὲν ὑπόκειται εἰς ἀναίρεσιν ἐκ μέρους τῶν δια-
δικῶν, διὰ πάντα λόγον καὶ ἄνευ περιορισμοῦ προθεσμίας.

Ἡ ἐπὶ τῆς ἀναίρεσεως ταύτης ἀπόφασις τοῦ Συμβουλίου
τῆς Ἐπικρατείας θὲν παράγει ἀποτελέσματα ἐπὶ τῆς, ἣν
ἀφορᾷ, ὑποθέσεως ἔναντι τοῦ φορολογουμένου καὶ τοῦ Δη-
μοσίου, ἐκτὸς ἂν στηρίζεται ἐπὶ ὑπερβάσει δικαιοδοσίας
ἢ ἐλλείψεως καθ' ὕλην ἀρμοδιότητος.

Τὰ ἐγγραφα τῆς κατὰ τὴν παρούσαν παράγραφον αἰτή-
σεως ἀναίρεσεως καὶ τῆς ἐπ' αὐτῆς διαδικασίας συντάσσου-
νται ἀτελῶς.

2. Ὁ Γενικὸς Ἐπίτροπος δικαιούται νὰ ὑποδεικνύῃ εἰς
τὰ ἀρμόδια ὅργανα τὴν ἀσκῆσιν τῶν συγχωρουμένων ἐνδίκων
μέσων κατὰ τῶν ἀποφάσεων τῶν φορολογικῶν δικαστηρίων,
ἐλέγχων πᾶσαν παράλειψιν.

3. Ὁ Γενικὸς Ἐπίτροπος δύναται νὰ παρίσταται κατὰ τὰς
δημοσίας συνεδριάσεις οἰοῦντι ποτε φορολογικοῦ δικαστηρίου καὶ
τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, δικάζοντος φορολογικὰς
ὑποθέσεις, μὴ μετέχων τῆς συνθέσεως τοῦ δικαστηρίου, νὰ
λαμβάνῃ μέρος εἰς τὴν συζήτησιν, νὰ ἀπευθύνῃ ἐρωτήσεις
πρὸς τοὺς διαδίκους καὶ πρὸς πάντα ἐξεταζόμενον καὶ νὰ ἀγα-
ρεύῃ ἐν τέλει αὐτῆς ὡς ἐκπρόσωπος τοῦ νόμου, ἐφαρμοζομέ-
νων κατὰ τὰ λοιπὰ ἀναλόγως τῶν περὶ τοῦ εἰσαγγελέως δια-
τάξεων τῶν ἄρθρων 333, 334 καὶ 335 τοῦ Κώδικος Ποινι-
κῆς Δικονομίας καὶ τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 100 τοῦ
Ὁργανισμοῦ Δικαστηρίων καὶ Συμβολαιογράφων καὶ τοῦ ἄρ-
θρου 21 τοῦ Ὁργανισμοῦ τῶν φορολογικῶν δικαστηρίων.

4. Ὁ Γενικὸς Ἐπίτροπος τῆς Ἐπικρατείας ἐπὶ τῆς φο-
ρολογικῆς δικαιοσύνης προσέρχεται κατὰ τὰς συνεδριάσεις
τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστικοῦ Συμβουλίου Διοικητικῆς Δικαιο-
σύνης, καλούμενος ὑπὸ τοῦ Προέδρου αὐτοῦ, καὶ εἰσηγῆται
τὰ πρὸς συζήτησιν θέματα, ἐκφέρων συμβουλευτικὴν γνώ-
μην, ἀποχωρεῖ δὲ πρὸ τῆς λήψεως ἀποφάσεως.

Ἄρθρον δέκατον ἑβδομον.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν δύναται ν' ἀπευθύνηται
πρὸς τὸν Γενικὸν Ἐπίτροπον διὰ πᾶσαν ἐνέργειαν ἀφορῶ-
σαν εἰς συγκεκριμένην ὑπόθεσιν παρ' οἷωδὴ ποτε φορολογικῷ
δικαστηρίῳ ἢ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν δικαστικῶν καθηκόν-
των τῶν φορολογικῶν δικαστῶν.

Ἄρθρον δέκατον ὄγδοον.

1. Παρὰ τῷ Γενικῷ Ἐπιτρόπῳ τῆς Ἐπικρατείας ἐπὶ
τῆς φορολογικῆς δικαιοσύνης συνιστῶνται τρεῖς θέσεις ἀντε-
πιτρόπων, οἵτινες ἐπικουροῦσιν ἐν τῇ ἐνασχέσει τῶν κατὰ τὰ
προηγούμενα ἄρθρα ἀρμοδιοτήτων καὶ καθηκόντων τοῦ Ἐπι-
τρόπου. Δύο τῶν ἀντεπιτρόπων τοποθετοῦνται παρὰ τῷ Γε-
νικῷ Ἐπιτρόπῳ εἰς τὴν ἑδρὰν αὐτοῦ καὶ ὁ τρίτος εἰς Θεσ-
σαλονίκην. Μέχρι τῆς συστάσεως φορολογικῶν δικαστηρίων
καθ' ἅπασαν τὴν Ἐπικράτειαν πληροῦνται δύο μόνον θέσεις
ἀντεπιτρόπων, ἐξ ὧν ὁ εἰς τοποθετεῖται παρὰ τῷ Γενικῷ Ἐπι-
τρόπῳ καὶ ὁ ἕτερος εἰς Θεσσαλονίκην.

2. Ἐκαστος τῶν ἐν Ἀθήναις ἀντεπιτρόπων ἀσκέει τὴν
ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτρόπου ἀνατιθεμένην αὐτῷ ὑπηρεσίαν
καὶ ἀναπληροῖ τοῦτον, ὅπωςδήποτε καλυύμενον, ἐπὶ τῶν θε-
μάτων τῆς ἀνατεθείσης αὐτῷ ὑπηρεσίας.

Ὁ ἐν Θεσσαλονίκῃ ἀντεπίτροπος ἀσκέει τὰς ἀρμοδιότητας
καὶ τὰ καθήκοντα τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτρόπου ἐπ' ὀνόματι αὐ-
τοῦ ἐπὶ τῶν δευτεροβαθμίων φορολογικῶν δικαστηρίων Θεσ-
σαλονίκης καὶ Κομοτινῆς καὶ τῶν εἰς αὐτὰ ὑπαγομένων
πρωτοβαθμίων, ἐκτελῶν καὶ πᾶσαν ἄλλην παραγγελίαν τοῦ
Γενικοῦ Ἐπιτρόπου.

3. Ὁ Γενικὸς Ἐπίτροπος, ἐν περιπτώσει ἀπουσίας ἢ καλύ-
ματος, ἀναπληροῦται εἰς ἅπαντα τὰ καθήκοντα αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ
κατὰ βαθμὸν ἀνωτέρου ἢ ἄλλως ὑπὸ τοῦ ἀρχαιοτέρου τῶν ἐν
Ἀθήναις ἀντεπιτρόπων.

4. Μὴ ὑπάρχοντος Γενικοῦ Ἐπιτρόπου, τὰ καθήκοντα αὐ-
τοῦ ἀσκέει ὁ ἀνώτερος ἢ ἀρχαιότερος τῶν ἐν ὑπηρεσίᾳ ἀντεπι-
τρόπων.

Ἄρθρον δέκατον ἔνατον.

1. Ὁ Γενικὸς Ἐπίτροπος τῆς Ἐπικρατείας ἐπὶ τῆς φορο-
λογικῆς δικαιοσύνης ἔχει βαθμὸν Προέδρου τοῦ Ἐλεγκτικοῦ
Συνεδρίου, διορίζεται δὲ εἰς τὴν θέσιν ταύτην διὰ Β. Δια-
τάγματος, τῇ προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ
κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, σύμβουλος
τῆς Ἐπικρατείας ἢ γενικὸς διευθυντὴς ἐπὶ βαθμῷ 1ῳ Κεν-
τρικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, ἔχων
πενταετὴ τοῦλάχιστον ὑπηρεσίαν ἐν τοιαύτῃ ὀργανικῇ θέσει
καὶ πτυχίον νομικῆς, ἢ εἰσαγγελεὺς ἐφετῶν ἢ πρόεδρος δευ-
τεροβαθμίου φορολογικοῦ δικαστηρίου τοῦλάχιστον ἐπὶ ἐξα-
ετίαν ἢ ἐπὶ τῷ αὐτῷ ἐκδμῷ καὶ χρόνῳ ἀντεπίτροπος ἢ νο-
μικὸς σύμβουλος τοῦ Κράτους ἐπὶ ἐξαετίαν.

2. Οἱ ἀντεπίτροποι ἔχουσι βαθμὸν δευτεροβαθμίου φορο-
λογικοῦ δικαστοῦ ἢ προέδρου δευτεροβαθμίου φορολογικοῦ δι-
καστηρίου. Εἰς θέσιν ἀντεπιτρόπου ἐπὶ ἐκδμῷ δευτεροβαθμίου
φορολογικοῦ δικαστοῦ διορίζεται διὰ Β. Διατάγματος, τῇ προ-
τάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ μετὰ σύμφωνον γνώ-
μην τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστικοῦ Συμβουλίου Διοικητικῆς Δι-
καιοσύνης, ἀντεισαγγελεὺς ἐφετῶν ἢ ἐφέτης ἢ δευτερο-
βάθμιος φορολογικὸς δικαστὴς, ἢ ὑπάλληλος τοῦ Ὑπουργείου
τῶν Οἰκονομικῶν, κακτημένος πτυχίον νομικῆς, ἐπὶ ἐκδμῷ
τοῦλάχιστον 2ῳ.

Ὁ ἐπὶ ἐκδμῷ δευτεροβαθμίου φορολογικοῦ δικαστοῦ ἀντε-
πίτροπος μετὰ τριετὴ ὑπηρεσίαν προάγεται εἰς τὸν ἀνώτερον
βαθμὸν διὰ Β. Διατάγματος ἐκδιδομένου κατὰ τὸν αὐτὸν τρό-
πον.

3. Εἰς θέσιν ἀντεπιτρόπου δύναται νὰ μετατάσσεται, τῇ
αἰτήσεϊ αὐτοῦ, δευτεροβάθμιος φορολογικὸς δικαστὴς ἢ πρό-
εδρος δευτεροβαθμίου φορολογικοῦ δικαστηρίου διὰ Β. Διατά-
γματος καὶ μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστικοῦ
Συμβουλίου Διοικητικῆς Δικαιοσύνης.

4. Ὁ Γενικὸς Ἐπίτροπος καὶ οἱ ἀντεπίτροποι ὑπάγονται
εἰς τὰς περὶ τῶν μονίμων δικαστικῶν ὑπαλλήλων διατάξεις
τοῦ ἄρθρου 88 τοῦ Συντάγματος, ὡς πρὸς τὴν ἀποχώρησιν δὲ
τούτων, τὴν πειθαρχικὴν δικαιοδοσίαν, τὴν εὐθύνην λόγῳ κα-
κοδικίας καὶ τὴν ἀπόλυσιν ἔχουσιν ἐφαρμογὴν τὰ ὀριζόμενα
προκειμένου περὶ τῶν συμβούλων τῆς Ἐπικρατείας, εἰδικῶς
διὰ τὴν λόγῳ ὀρίου ἡλικίας ἀποχώρησιν ἐφαρμοζομένης τῆς
διατάξεως τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 82 τοῦ Ὁργανισμοῦ τῶν
Φορολογικῶν Δικαστηρίων.

Ο Γενικός Έπιτροπος και οι άντεπιτροποι εξομοιούνται προς τους δημοσίους λειτουργούς, προς τους οποίους κατά βαθμόν αντιστοιχούσι, μετά των οποίων συμβαδίζουνσι κατά την τάξιν, λαμβάνουσι δὲ τὸν μισθόν, ὡς καὶ τὰ ἐπιδόματα καὶ τὰς κάτης φύσεως παροχὰς αὐτῶν.

5. Ο Γενικός Έπιτροπος καὶ οἱ άντεπιτροποι δύνανται νὰ μετέχουν εἰς συλλογικὰ ὄργανα τῆς Διοικήσεως καὶ ὑπηρεσιακὰ συμβούλια, εἰς τὰ ὁποῖα προβλέπεται ἡ συμμετοχὴ τῶν λειτουργῶν, πρὸς οὓς εξομοιούνται, διατηροῦντες τὰ εἰς τὴν προτέραν αὐτῶν ιδιότητα ἀναγνωριζόμενα προσόντα καὶ τὴν εὐχέρειαν ἀποκτήσεως ἐτέρου λειτουργήματος, ἐφαρμοζόμενων ἀναλόγως ὡς πρὸς αὐτοὺς καὶ τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου ὑγδδου τοῦ Ν. Δ. 3845/1958 καὶ τοῦ ἄρθρου 108 τοῦ Ὁργανισμοῦ.

6. Ἡ τοποθέτησις τῶν άντεπιτρόπων κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ ἄρθρου δεκάτου ὑγδδου ἐνεργεῖται διὰ Β. Διατάγματος, ἐκδιδομένου κατὰ τὰ ἐν παραγράφῳ 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου ὀριζόμενα.

Ἄρθρον εἰκοστόν.

1. Παρὰ τῷ Γενικῷ Έπιτρόπῳ ἐπὶ τῆς φορολογικῆς δικαιοσύνης, διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς ὑπηρεσίας αὐτοῦ καὶ τῶν άντεπιτρόπων, τάσσεται προσωπικὸν ἐξ ὑπαλλήλων τῆς γραμματείας τῶν φορολογικῶν δικαστηρίων. Πρὸς τοῦτο συνιστῶνται δύο θέσεις γραμματέων δευτεροβαθμίων φορολογικῶν δικαστηρίων, προσυξάνεται δὲ ὁ ἀριθμὸς τοῦ λοιποῦ προσωπικοῦ τῆς γραμματείας κατὰ τὰ ἐν παραγράφῳ 2 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Ὁργανισμοῦ τῶν φορολογικῶν δικαστηρίων ὀριζόμενα. Ἡ κατανομή τῶν θέσεων παρὰ τῷ Γενικῷ Έπιτρόπῳ καὶ τῷ ἐν Θεσσαλονίκῃ άντεπιτρόπῳ γίνεται διὰ Β. Διατάγματος, ἐκδιδομένου τῇ προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

2. Ἡ διάταξις τοῦ στοιχ. α τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 86 τοῦ Ὁργανισμοῦ τῶν φορολογικῶν δικαστηρίων ἀντικαθίσταται διὰ τῆς ἀκολουθοῦ:

(α) Συμβούλιον ἀποτελούμενον ἐκ τοῦ ἀρχαιότερου ἀντιπροέδρου τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, τῶν τριῶν κληρουμένων μελῶν τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστικοῦ Συμβουλίου Διοικητικῆς Δικαιοσύνης καὶ τοῦ Γενικοῦ Έπιτρόπου ἐπὶ τῆς φορολογικῆς δικαιοσύνης, ἀναπληρουμένων διὰ τῶν κατὰ νόμον ἀναπληρωτῶν αὐτῶν).

Τὸ Συμβούλιον τοῦτο ἐνασχεῖ τὰς ἀρμοδιότητας τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστικοῦ Συμβουλίου ἐπὶ θεμάτων ἐν γένει τοῦ προσωπικοῦ τῆς γραμματείας τῶν φορολογικῶν δικαστηρίων, πλὴν τῶν ἐν ἐδαφίοις β' καὶ γ' τοῦ ἄρθρου 25 τοῦ Ὁργανισμοῦ ὀριζομένων. Ὡς πρὸς τὸν γραμματέα τοῦ Συμβουλίου ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 5 τοῦ ἄρθρου 24 τοῦ Ὁργανισμοῦ.

3. Μέχρι τῆς προσλήψεως τοῦ προσωπικοῦ τῆς γραμματείας τῶν φορολογικῶν δικαστηρίων, ὡς καὶ διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν ἐκτάκτων ἀναγκῶν, ἐπιτρέπεται ἡ εἰς τὰς ὑπηρεσίας τοῦ Γενικοῦ Έπιτρόπου καὶ τοῦ ἐν Θεσσαλονίκῃ άντεπιτρόπου ἀπόσπασις μέχρι πέντε κατ' ἀνώτατον ἕριον ὑπαλλήλων τῆς Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Φορολογίας ἢ τῶν περιφερειακῶν φορολογικῶν ὑπηρεσιῶν τῆς ἀρμοδιότητος τῆς αὐτῆς Γενικῆς Διευθύνσεως δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Ἄρθρον εἰκοστὸν πρῶτον.

1. Ἡ προσφυγὴ ἐνώπιον τῶν κατὰ τὸ Ν. Δ. 3845/1958 πρωτοβαθμίων φορολογικῶν δικαστηρίων καὶ τὰ ἔγγραφα ἐν γένει τῆς ἐπ' αὐτῆς διαδικασίας δὲν ὑπόκεινται εἰς τέλος χαρτοσήμου.

2. Ἐπὶ τῶν λοιπῶν ἐγγράφων τῆς ἐνώπιον τῶν κατὰ τὸ αὐτὸ Ν. Διατάγμα πρωτοβαθμίων καὶ δευτεροβαθμίων φορολογικῶν δικαστηρίων διαδικασίας ἐπιβάλλονται: τὰ ἐν συν-

εχεῖα καθοριζόμενα τέλη χαρτοσήμου. Τὰ τέλη ταῦτα μειοῦνται εἰς τὸ ἥμισυ προκειμένου περὶ ἐνδίκων μέσων καὶ αἰτήσεων ἀσκουμένων ἐνώπιον τῶν τριμελῶν πρωτοβαθμίων φορολογικῶν δικαστηρίων καὶ εἰς τὸ ἐν τέταρτον προκειμένου περὶ τῶν ἀσκουμένων ἐνώπιον τῶν μονομελῶν τοιούτων, αἰξάνονται δὲ εἰς τὸ διπλάσιον προκειμένου περὶ ἐνδίκων μέσων καὶ αἰτήσεων ἀσκουμένων ἐνώπιον τῶν πενταμελῶν δευτεροβαθμίων φορολογικῶν δικαστηρίων.

α) Ἐφέσεως	δρχ. 30
β) Ἀνακοπῆς	» 20
γ) Αἰτήσεως ἀναθεωρήσεως	» 30
δ) Αἰτήσεως διορθώσεως ἢ ἐρμηνείας ἀποφάσεως	» 20
ε) Παρεμβάσεως κατὰ τὴν κατ' ἐφεσιν, ἀνακοπὴν ἢ ἀναθεώρησιν διαδικασίαν	» 30
στ) Ἐκθέσεως καταθέσεως τῶν ἐν τοῖς προηγούμενοις ἐδαφίοις δικογράφων	» 30
ζ) Προσθέτων λόγων καὶ ὑπομνημάτων ἐπὶ τούτων, διὰ τὸ πρῶτον φύλλον	» 10
δι' ἕκαστον τῶν ἐπομένων φύλλων	» 2
θ) Αἰτήσεως ἀναβολῆς συζητήσεως	» 20
ι) Πρακτικῶν συζητήσεως	» 10
ια) Ἀποφάσεων (πρωτότυπα)	» 40
ιβ) Πρακτικῶν δημοσιεύσεως τῶν ἀποφάσεων	» 10

Εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν ἀνωτέρω ἐδαφίων θ ἕως ιβ ὑπόκειται εἰς τέλος μόνον τὸ πρῶτον φύλλον τῆς αἰτήσεως, τοῦ τρακτικοῦ ἢ τῆς ἀποφάσεως, τῶν λοιπῶν φύλλων μὴ ὑποκειμένων εἰς τέλος.

3. Τὰ τέλη τῆς προηγούμενης παραγράφου βαρύνουσι τὸν ἀσκήσαντα τὸ ἐνδίκον μέσον ἢ τὴν αἴτησιν, ἀσχέτως τῆς παραδοχῆς ἢ μὴ τούτων ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου, προκαταβάλλονται δὲ δι' ἐπικολλήσεως ἐπὶ τοῦ δικογράφου τοῦ ἐνδίκου μέσου ἢ τῆς αἰτήσεως ἢ δι' ἀποδεικτικοῦ εἰσπράξεως τοῦ Δημοσίου Ταμείου.

4. Τὸ Δημόσιον, οἱ Δῆμοι καὶ αἱ κοινότητες καὶ τὰ νομικὰ πρόσωπα, ὑπὲρ ὧν ἐπιβάλλεται ὁ ἀμφοιστήτούμενος φόρος κλπ., δὲν ὑπόκεινται εἰς τὰ ἐν τῇ παραγράφῳ 2 καθοριζόμενα τέλη.

5. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐφαρμόζονται ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ κώδικος Φορολογικῆς Δικονομίας καὶ ἐπὶ τῶν προσωρινῶς διατηρουμένων, κατὰ τὸ ἄρθρον πέμπτου τοῦ παρόντος, φορολογικῶν δικαστηρίων καὶ ἐκδικαστικῶν ἐπιτροπῶν.

Ἄρθρον εἰκοστὸν δεύτερον.

1. Ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς λειτουργίας τῶν τακτικῶν φορολογικῶν δικαστηρίων καὶ τῆς θέσεως εἰς ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ κώδικος φορολογικῆς δικονομίας, ὅπου ἐν τῇ κειμένη νομοθεσίᾳ γίνεται μνεία φορολογικῶν δικαστηρίων καὶ ἐκδικαστικῶν ἐπιτροπῶν, νοοῦνται τὰ ἀντιστοιχοῦ βαθμοῦ δικαιοδοσίας τακτικὰ φορολογικὰ δικαστήρια, ὅπου δὲ γίνεται παραπομπὴ εἰς τὴν ἐνώπιον προϋφισταμένων φορολογικῶν δικαστηρίων ἢ ἐκδικαστικῶν ἐπιτροπῶν διαδικασίαν νοεῖται ἡ ὑπὸ κώδικος φορολογικῆς δικονομίας ὀριζόμενη, ἐξαίρεσει τῶν διὰ τοῦ παρόντος νόμου προβλεπομένων εἰδικῶν παρεκκλίσεων.

Τὰ τακτικὰ φορολογικὰ δικαστήρια, ἀπὸ τῆς ἐν ἐκάστῃ περιφερείᾳ λειτουργίας αὐτῶν, ἐνασκουσι καὶ πᾶσαν ἄλλην ἀρμοδιότητα ἀνατεθειμένην βάσει εἰδικῶν διατάξεων τῆς κειμένης νομοθεσίας εἰς τὰ ἤδη ὑφιστάμενα φορολογικὰ δικαστήρια καὶ ἐκδικαστικὰς ἐπιτροπὰς.

2. Πληρεξούσιοι τοῦ διαδίκου ἐπὶ πρωτοβαθμίων φορολογικῶν δικαστηρίων, κατὰ τὸ ἄρθρον 33 τοῦ κυρουμένου κώδικος φορολογικῆς δικονομίας, δύνανται νὰ εἶναι, ἐκτὸς τῶν δικηγόρων, καὶ ὁ σύζυγος ἢ ἡ σύζυγος, ἀνώνυμοι ἢ κατ'ὀνόματι.

αὐτοῦ ἢ συγγενεῖς ἐξ αἵματος ἢ κηδεστίας μέχρι δευτέρου βαθμοῦ ἢ ὁμόδικος.

Ἡ ὑπὸ τοῦ παρισταμένου ὡς πληρεξουσίου ὑποβολή ψευδοῦς δηλώσεως περὶ τῆς συνδρομῆς τῶν προϋποθέσεων τῆς παραγράφου ταύτης τιμωρεῖται κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἀρθροῦ 225 τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος.

Αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ προηγουμένου ἰθαφίου καθορισθῶσιν δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἄρθρον εἰκοστὸν τρίτον.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἀρχεταὶ ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ἐφ' ὅσον δὲν ὀρίζεται ἄλλως ἐν αὐτῷ.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 22 Δεκεμβρίου 1960

**ΠΑΥΛΟΣ
Β.**

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Κ. ΚΑΛΛΙΑΣ

Κ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 23 Δεκεμβρίου 1960

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΚΩΝ. ΚΑΛΛΙΑΣ

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΕΙ ΟΤΙ:

Από 1 Ιανουαρίου 1960 ή ετησία συνδρομή της Εφημερίδος της Κυβερνήσεως, ή τιμή των τμηματικῶν πωλουμένων φύλλων αὐτῆς καὶ τὰ τέλη δημοσιεύσεως ἐν τῷ Δελτίῳ Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν καὶ Ἑταιρειῶν Περιορισμένης Εὐθύνης καὶ τῷ Παραρτήματι τῆς Εφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καθωρίσθησαν ὡς κάτωθι:

Α'. ΕΤΗΣΙΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

1. Διὰ τὸ τεῦχος Α'	Δρχ. 400
2. » » » Β'	» 250
3. » » » Γ'	» 200
4. » » » Δ'	» 400
5. » » Παράρτημα	» 200
6. » » Δελτίον Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν	» 500
7. » » τεῦχος «Πράξεις Νομικῶν Προσώπων Δ.Δ. κλπ.»	» 300
8. » » Δελτίον Ἐμπορικῆς καὶ Βιομηχανικῆς Ἰδιοκτησίας	» 200
9. Δι' ἅπαντα τὰ τεύχη, τὸ Παράρτημα καὶ τὰ Δελτία	» 2.000

Οἱ Δῆμοι καὶ αἱ Κοινότητες τοῦ Κράτους καταβάλλουσι τὸ ἥμισυ τῶν ἀνωτέρω συνδρομῶν.

Ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας Προσωπικοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου (ΤΑΠΕΤ) ἀναλογοῦν τὰ ἐξῆς ποσά:

1. Διὰ τὸ τεῦχος Α'	Δρχ. 20.—
2. » » » Β'	» 12.50
3. » » » Γ'	» 10.—
4. » » » Δ'	» 20.—
5. » » Παράρτημα	» 10.—
6. » » Δελτίον Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν	» 25.—
7. » » τεῦχος «Πράξεις Νομικῶν Προσώπων Δημ. Δικαίου κλπ.»	» 15.—
8. » » Δελτίον Ἐμπ. καὶ Βιομ. Ἰδιοκτησίας	» 10.—
9. Δι' ἅπαντα τὰ τεύχη	» 100.—

Β'. ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΩΝ

Ἐκαστον φύλλον, μέχρις 8 σελίδων, τιμᾶται δραχ. 2, ἀπὸ 9 σελίδων καὶ ἄνω, ἐκτὸς εἰδικῶν περιπτώσεων, δραχ. 5.

Γ'. ΤΕΛΗ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

Ι. Εἰς τὸ Δελτίον Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν καὶ Ἑταιρειῶν Περιορισμένης Εὐθύνης:

Α'. Δημοσιεύματα Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν.

1. Τῶν δικαστικῶν πράξεων	Δρχ. 200
2. Τῶν καταστατικῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν	» 5.000
3. Τῶν τροποποιήσεων τῶν καταστατικῶν τῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν	» 1.000
4. Τῶν ἀνακοινώσεων καὶ προσκλήσεων εἰς γενικὰ συνέλευσεις, ὡς καὶ τῶν κατὰ τὸ ἀρθρον 32 τοῦ Ν. 3221/24 γνωστοποιήσεων	» 500
5. Τῶν ἀνακοινώσεων τῶν ὑπὸ διάλυσιν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν, κατὰ τὸ Β.Δ. 20/5/1939	» 100
6. Τῶν ἰσολογισμῶν τῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν	» 2.000
7. Τῶν συνοπτικῶν μηνιαίων καταστάσεων τῶν Τραπεζικῶν Ἑταιρειῶν	» 500
8. Τῶν ἀποφάσεων περὶ ἐγκρίσεως τιμολογίων τῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἑταιρειῶν	» 300
9. Τῶν Ὑπουργικῶν ἀποφάσεων περὶ παροχῆς ἀδείας ἐπεκτάσεως τῶν ἐργασιῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἑταιρειῶν, ὡς καὶ τῶν ἐκθέσεων περιουσιακῶν στοιχείων	» 2.000

10. Τῶν περὶ παροχῆς πληρεξουσιότητος πρὸς ἀντιπροσώπων ἐν Ἑλλάδι ὀλλοδοπῶν ἑταιρειῶν	Δρχ. 1.000
11. Τῶν ἀποφάσεων περὶ συγχωνεύσεως Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν	» 5.000

Β'. Δημοσιεύματα Ἑταιρειῶν Περιορισμένης Εὐθύνης.

1. Τῶν Καταστατικῶν	Δρχ. 500
2. Τῶν τροποποιήσεων τῶν Καταστατικῶν	» 200
3. Τῶν ἀνακοινώσεων καὶ προσκλήσεων	» 100
4. Τῶν ἰσολογισμῶν	» 500
5. Τῶν ἐκθέσεων ἐκτιμῆσεως περιουσιακῶν στοιχείων	» 500

II. Εἰς τὸ Παράρτημα:

1. Τῶν δικαστικῶν πράξεων, προσκλήσεων καὶ λοιπῶν δημοσιεύσεων	» 200
2. Τῶν ἀδείων πωλήσεως ἱαματικῶν ὑδάτων	» 500

Τὸ ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας Προσωπικοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου (ΤΑΠΕΤ) καταβλητέον ποσοστὸν ἐπὶ τῶν τελῶν δημοσιεύσεων ἐν τῷ Δελτίῳ Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν καὶ Ἑταιρειῶν Περιορισμένης Εὐθύνης ἐν γένει ὠρίσθη εἰς 5 %.

Δ'. ΚΑΤΑΒΟΛΗ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ - ΤΕΛΩΝ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ ΚΑΙ ΠΟΣΟΣΤΩΝ Τ.Α.Π.Ε.Τ.

- Αἱ συνδρομαὶ τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ τὰ τέλη δημοσιεύσεων προκαταβάλλονται εἰς τὰ Δημόσια Ταμεία ἐναντὶ ἀποδεικτικοῦ εἰς πράξεως, ὅπερ μερίμνη τοῦ ἐνδιαφερομένου ἀποστέλλεται εἰς τὴν Ὑπηρεσίαν τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.
- Αἱ συνδρομαὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ δύναται ν' ἀποστέλλωνται καὶ εἰς ἀνάλογον συνάλλαγμα δι' ἐπιταγῆς ἐπ' ὀνόματι τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.
- Ἡ καταβολὴ τοῦ ὑπὲρ τοῦ Τ.Α.Π.Ε.Τ. ποσοστοῦ ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω συνδρομῶν καὶ τελῶν δημοσιεύσεων ἐνεργεῖται ἐν Ἀθήναις μὲν εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ ΤΑΠΕΤ (Κατάστημα Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου), ἐν ταῖς λοιπαῖς δὲ πόλεσι τοῦ Κράτους εἰς τὰ Δημόσια Ταμεία, ἅτινα ἀποδίδουσι τοῦτο εἰς τὸ ΤΑΠΕΤ, συμφώνως πρὸς τὰ ὀριζόμενα διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 192378,3639 τοῦ ἔτους 1947 (ΠΟΝΕΟ 185) ἐγκυκλίου διαταγῆς τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Δημοσίου Λογιστικοῦ. Ἐπὶ συνδρομῶν ἐξωτερικοῦ ἀποστελλομένων δι' ἐπιταγῶν, συναποστέλλεται διὰ τῶν ἐπιταγῶν καὶ τὸ ὑπὲρ τοῦ ΤΑΠΕΤ ποσοστὸν.

Ο ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΚΩΝ. ΧΡ. ΤΡΥΦΩΝΑΣ